

שירון - מילות השירים¹

תוכן

13	שירים להדפסה והקרנה:	א.
13	אבינו מלכנו (סטלוס ואורן חן)	18.
14	אדמה ושמיים	.19
14	אדוני השופט	.20
15	אהבת פועלי הבנין	.21
16	אהבתיה (פתאום עכשיו, פתאום היום)	22.
18	אוחילה לאל	23.
18	אומרים: ישנה ארץ	.24
19	אור וירושלים (ראיתי עיר עוטפת אור):	25.
21	אחלה עולם	.1
24	אחרי החגים (התחדשות)	26.
26	איזו מדינה	27.
27	איכה – שולי רנד	28.
28	איילת חן	.29
30	איפה הן הבחורות ההן	30.
30	איילה (שיר; עלמא)	31.
33	אינך יכולה	.33

¹ שירון:

<https://lectures.tsedek.com/images/PDF/songbook.pdf>

אקורדים לגיטרה:

<https://lectures.tsedek.com/images/PDF/guitar-chords.pdf>

'סיפורים שמעבר לשירים'

34	אל נבקש (יש דברים נסתרים) הכל לדעת	34.
35	אל תשטה באהבה	.35
36	אל תשליכני	36.
37	אלוהים נתן לך במתנה	.37
38	אלי, אלי, שלא יגמור לעולם	.38
38	אלי אתה ואודך אלהי ארוממך	.39
39	אליהו הנביא	40.
39	אם אשכחך ירושלים	.41
39	אם תרצי (חנן בן ארי)	42.
41	אנא בלח גדלת מינדך תתיר צרורה	43.
42	אני ואתה נשנה את העולם (3#)	44.
43	אנשים טובים	45.
45	אצלי הכל בסדר	46.
46	ארץ ארץ ארץ	.47
47	אשא עיני	48.
48	אתה לי ארץ	49.
50	באלה הידיים עוד לא בניתי כפר.	.50
52	בגלל הרוח	51.
54	בהאחזות הנחל בסיני	.52
56	בוא איתי אל הגליל	53.
58	ביס בם בום	54.
59	בית אבי	55.
60	בן אדם מה לך נרדם	56.
61	בפרדס ליד השקת	.57

62 איש היה בישראל, בר כוכבא שמו.	.58
63 בראש השנה	59.
65 ברכנו ה' אלקינו	60.
66 בשם השם	.61
67 בשנה הבאה	62.
68 בתשרי נתן הדקל פרי שחום נחמד	.63
69 גדליה רבע איש	64.
70 גם אני נולדתי בארץ הזאת	.65
70 גן השקמים	66.
71 דוד מלך, מלך ישראל	67.
72 דרכינו	68.
74 הבה נגילה	.69
75 ההר הירוק תמיד	70.
77 הורה	71.
78 החגיגה נגמרת	72.
79 היא	.73
81 היא רק רוצה לרקוד (עומר אדם)	74.
83 הכל בגלל האהבה	75.
83 הכניסיני	.76
84 הופה היי	78.
85 הכל פתוח	79.
88 הלוואי (מילים: אהוד מנור; לחן וביצוע: בועז שרעבי)	80.
89 (הליכה לקיסריה) אלי, אלי	.81
90 הללויה	.82

91	הפרח בגני83
94	הנה אל ישועתי84
95	הנה מה טוב85
96	הנני כאן86
97	הפינג'אן (הרוח נושבת קרירה): AM87
99	הרעות88
101	השמיעיני את קולך92
102	התמונות שבאלבום (חיים משה)93
103	התשמע קולי (זמר נוגה)94
104	ואיך שלא95
105	ואפילו בהסתרה שבתוך ההסתרה96
105	ובניהם97
106	ושוב נצאה אל הדרך98
108	זה הזמן לסלוח99
109	זה כינור דויד:100
110	חולם בספרדית101
111	חורשת האקליפטוס102
114	חיוכים1
118	טוב להדות104
118	יוצא לאור105
119	ימי בנימינה106
119	ירושלים שבלב107
120	ירושלים של זהב108
121	יש בי אהבה109

122	יש דברים שרציתי לומר110
123	יש לי צפור קטנה בלב111.
125	כבר עברו השנים112.
125	כד הקמח113.
126	כל העולם כלו114.
127	כל נדרי115.
128	כשהלב בוכה רק אלוהים שומע,116.
130	לפעמים – רון שובל117.
131	לבחור נכון:118.
133	לו יהי119.
134	לולי תורתך120.
134	לך אלי תשוקתי121.
135	למה לי לקחת ללב –122.
136	למען אחי ורעי123.
136	לקחת את ידי בידך124.
137	לית125.
138	מה התכלית126.
139	מהפכה של שמחה127.
141	מודה אני128.
142	מוכרחים להמשיך לנגן129.
144	מונטפיורי (השר משה מונטיפיורי)130.
147	מחר131.
148	מי האיש החפץ חיים132.
149	מלאו אַסְמִינוּ בָּר133.

150	מנגן ושר חלומות קטנים	.134
151	מעל פִּסְגַת הַר הַצּוֹפִים	.135
152	מתנות קטנות (רמי קלינשטיין):	136.
154	נולדתי לשלום:	137.
156	נקודה טובה:	138.
157	נשבע (חיים משה)	139.
158	סוד המזלות	.140
160	סיוון	141.
161	עוד אֲבִינוּ חַי	142.
161	עוד יִשְׁמַע	.143
161	עוד לא תמו כל פְּלִאֵיךָ	144.
163	עוֹדֵנִי יֵלֵד	145.
164	עוֹמֵד בְּשַׁעַר	.146
165	עולה עולה	.147
166	עונות:	148.
167	עוף גוזל	.149
170	עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו	150.
170	עֵטוֹר מִצְחָךְ זָהָב שְׁחוֹר:	151.
172	על כפיו יביא (מילים: יורם טהרלב, לחן: יאיר רוזנבלום)	152.
174	על הַדָּבֵשׁ וְעַל הָעֵקֶץ	153.
176	על ראש הברוש שבחצר	154.
176	עלה למעלה עלה	.155
177	עלה קטן שלי	.156
178	עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ:	.157

178	עץ הרמון נתן ריחו	.158
180	ערב מול גלעד	.159
181	ערב של שושנים	160.
183	פמלה (בעז שרעבי)	161.
184	פרי גנך - אביבה אבידן	162.
185	פתאום קם אדם (בבוקר בבוקר)	163.
186	צור משלו אכלנו	.164
187	רבותי ההיסטוריה חוזרת	165.
188	רוני	.166
189	שב אל אדמתי – זו הדרך	167.
190	70 שנה במכונית	.168
192	צדיק פתמר יפך	.169
193	צל עץ תמר ואור גרם	.170
194	קום והתהלך בארץ	171.
195	קומי צאי	.172
196	שבחי ירושלים	173.
197	שהשמש תעבור עליי (מילים: יורם טהרלב, לחן: חנן יובל)	174.
198	שומר ישראל	175.
198	שורו, הביטו וראו	176.
199	(שיר של יום חוליון) אם יש לי מיתרים	177.
201	שיעור מולדת:	.178
201	שיר אהובת הספן (ריטה)	179.
202	שיר הפרטינזנים	180.
203	שיר לאהבה: יחד לב אל לב	181.

204	שיר למעלות	182.
205	שירו של אבא (יבנה המקדש)	.183
207	שירו של שפשוף	184.
208	שיר לשלום (להקת הנחל)	185.
209	שֶׁלֶג עַל עֵירִי (פירות חמישה עשר)	186.
210	שישו את ירושלים	187.
211	שכשנבוא (3+AM)	.1
213	שלום לך ארץ נהדרת	188.
217	שמחות קטנות (יהללו/עיגולים של שמחה)	190.
218	שִׁכְכִי כַּמִּים לַבַּד	191.
219	תודה	.192
221	תודה על כל מה שבראת, תודה על מה שלי נתת,	.א
222	תן לזמן ללכת	193.
223	תפילה (עופרה חזה)	194.
224	שירי ראש חודש:	.ב
224	יהי, החדש הזה	.195
224	אודך פי עֲנִיתָנִי ; וְתֵהִי לִי לִישׁוּעָה.	196.
224	אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמָמְךָ	.197
224	קבלת שבת וסעודות שבת:	.ג
224	אִשֶׁת חֵיל	.198
225	לכה דודי לקראת פלה פני שבת נקבלה	.199
225	כי אֲשַׁמְרָה שַׁבָּת	.200
226	יְהִי אֲכֻסֶּף נַעַם שַׁבָּת	.201
227	דָּרוֹר יִקְרָא	.202

227	צור משלך אֶכְלֵנוּ	.203
228	שירי סליחות: שירי סליחות	.ד
228	אָבִינוּ מִלְכֵנוּ	.204
228	אָדוֹן הַסְּלִיחוֹת	.205
229	אנגלית: אנגלית	.ה
229	שלום: שלום	.206
229	I Just Called To Say I Love You	.207
230	Can You Feel the Love Tonight	.208
232	Just The Two of Us	.209

1. אָדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מִלְךְ,

בְּטָרִם כָּל יַצִּיר נִבְרָא.

לְעֵת נַעֲשֶׂה בְּחִפְצוֹ כָּל,

אַזִּי מֶלֶךְ אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא.

וְאַחֲרֵי כָכֵלּוֹת הַכֹּל,

לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נֹרָא.

וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹה,

וְהוּא יֵהְיֶה וְהוּא יֵהְיֶה בְּתַפְאָרָה.

2. דויד מלך ישראל, חי וקיים

סימן סימן טוב, ומזל מזל טוב יהא לנו, ולכל ישראל, אמן

3. או או איי יי

4. יְבָרְכֶךָ ה' מְצִיּוֹן, וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם, יְבָרְכֶךָ ה' מְצִיּוֹן, כָּל יְמֵי-יְמֵי חַיֶּךָ, וְרָאָה בְּנִים לְבָנֶיךָ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל

5. הבאנו שלום עליכם

6. הָבָה, נְגִילָה הָבָה, נְגִילָה הָבָה, נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה

הָבָה נְרַנְנָה, הָבָה נְרַנְנָה, הָבָה נְרַנְנָה, וְנִשְׂמְחָה

עוֹרוּ, עוֹרוּ אֲחִים, עוֹרוּ אֲחִים בְּלֵב שְׂמִיחַ 4X {

עוֹרוּ אֲחִים, עוֹרוּ אֲחִים, בְּלֵב שְׂמִיחַ

7. לחיי העם הזה, העם הזה, העם הזה, שכמה טוב, שהוא

כזה, שהוא כזה!

לחיי העם הזה, שכמה טוב, שהוא כזה

8. שְׁבַחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת ה', הַלְלֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן, כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ, בְּרֶדֶךְ בְּנֵיךָ בְּקִרְבֶּךָ, בְּרֶדֶךְ בְּנֵיךָ בְּקִרְבֶּךָ, הַלְלֵי הַלְלֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן

9. מצווה גדולה להיות בשמחה, להיות בשמחה תמיד

10. אנחנו מאמינים בני מאמינים, ואין לנו על מי להישען

אלא, אלא על אבינו, אבינו שבשמים.

11. הָבָה נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה הָבָה נִרְנְנָה; עוֹרוּ אַחִים בְּלֵב שִׂמְחָה

12. מי שמאמין לא מפחד את האמונה לאבד, ולנו יש את מלך העולם, והוא שומר אותנו מכולם

13. הקב"ה אנחנו אוהבים אותך

14. אל תירא ישראל, אל תירא, כי גור אריה הלא אתה

ואריה אם ישאג - מי לא ירא, מי לא יירא.

15. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ

וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם,

שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

16. שישו ושמחו בשמחת תורה

17. הִנֵּה מַה טוֹב וּמַה נְעִים שְׁבֵת אֲחִים גַּם יַחַד

א. שירים להדפסה והקרנה:

18. אבינו מלכנו (סטלוס ואורן חן)

אבינו מלכנו אלוקי בורא עולם	קרב בינינו ותן אהבת חינם
אליך המלך בוחן הלבבות	כרענו על ברך שתחבר בין קצוות
אבינו מלכנו תפילתנו תקבל	ברך את ביתנו תן שלום על ישראל
טהר את ליבנו שנדע רק אהבה	ואת ידינו מלא בפרנסה טובה
ואת ידינו מלא בפרנסה טובה	

לכאן הגענו אין לנו מקום אחר ישראל שלנו ומעל אתה שומר
 אם נושיט ידיים ונהיה מאוחדים יפתחו שמיים לקולם של ילדים
 19. אדמה ושמיים חוס האש צליל המים אני מרגיש זאת בגופי
 ברוחי בנשמתי הייה הייה הייה הייה הייה הייה הייה הו...
 הייה הייה הייה הייה הייה הייה הייה הו...
 20. אדוני השופט פעם ראיתי מרפסת בלי אור, טיפסתי אליה לאורך צינור,
 רציתי רק לבדוק את מצב המנורה - לפתע מי מופיע? המשטרה.
 אדוני השופט! אדוני השופט! זאת האמת וכל האמת,
 אז למה אתה לי בית סוהר רושם? אינני אשם, אינני אשם.
 לגברת אחת באוטובוס פיניתי מקום מתוך נימוס,
 אבל מרוב צפיפות ומחנק - הכנסתי לה ת'יד לתוך הארנק.
 פעם פוגש אני בתייר שרצה להשקיע באיזה דבר,
 אז מכרתי לו בית שלא היה שלי - כי לא רציתי שיסע מפה עם יחס שלילי.
 היה לי שכן נורא ואיום שלא רצה לחיות איתי בשלום,
 כשחטבתי עצים, בא פתאום המסכן והכניס את הראש מתחת לגרזן.
 אדוני השופט, אל תהיה כזה מן... למה באדם אתה לא מאמין?

רק לא בית סוהר, למען השם - אינני אשם, אינני אשם.

21. אהבת פועלי הבנין

יום יום כשאת עוברת כאן בתשע אנו לך שורקים מן הסולם

ותאמיני לנו - זהו פשע שאת לא עוצרת מעולם

כשאת לובשת את השמלה האדומה

אז בבנין לפתע צומחת עוד קומה

ולו ידעו הפיגומים לשיר כי אז שמעו אותם בכל העיר.

את אולי קטנה אבל כתפנו איתנה,

וכל חיוך שלך אצלנו חג יש לך פה ענין עם פועלי בנין

שאוהבים אותך עד ראש הגג.

את משגעת פה את כל הנוער את יפה בכל התסרוקות

כשאת עוברת בעקב גבוה את שווה סימפוניה של שריקות

כשמביטים למטה מגובה המנוף

זו את שמקשטת בשבילנו את הנוף

אמרי מלה ונטפס איש איש מן הקומה העשירית לכביש

אם גם היום תפני אלינו עורף אנו נדבר עם הקבלן

ונשבע לו שעד סוף החורף לא נוכל לגמור את הבנין
 אך אם תעיפי הנה מבט אחד קצר
 מיד תראי שאנו גומרים אותו מחר
 ומן הגג הבנאים שלך בלב אוהב ישליכו פרח לדך.

22. אהבתיה (פתאום עכשיו, פתאום היום)

היא בלבי עכשו, בתוך לבי כמו הרבה צללים
 כמו הרבה שבילים כמו עשן.

היא רק שלי עכשו, היא בחבי, פנוף הרבה עלים
 כמי נהר פחלים עכשו היא פאן.
 אהבתי אהבתי אני יודע זאת פתאם
 פתאם עכשו, פתאם היום.
 כן, היא שלי עכשו כמו השיר
 עולה היא מתוכי, עולה בכל כחי כמו השיר.
 אני קורא בקול, הו, בני-אדם
 ומרחבי אי-שם וכל רוחות הים, והגלים.
 שמעו גגות העיר שמעו כבישים
 בתים ואנשים דממות ורעשים, שמעו קולי.

וְאֵת אֵיךְ בְּכָל־ל, אֵיךְ אֵיךְ, אֵינִי קוֹרָא בְּשֵׁמֶךְ
 אֲנִי רַק מְצַפֶּה לְתִשׁוּבָתֶךָ.
 אִם תִּשְׁמָעֵי אוֹתִי וְאֵת שִׁירֵי הַמִּתְפָּרֵץ פִּיִּם
 צוּעֵק אֶל הָעוֹלָם, אִם תִּשְׁמָעֵי...
 הַשְּׁמִיעֵי קוֹל, יִלְדָה, הַשְּׁמִיעֵי קוֹל דְּבָרֵי, סִפְרֵי הַכֹּל.
 אֲמָרִי: הוּא כָּסִיל גָּדוֹל הוּא לֹא יָדַע, הוּא לֹא יָדַע.

23. אֹחִילָה לְאֵל אַחְלָה פָּנָיו אֲשַׁאֲלָה מִמֶּנּוּ מַעֲנֶה לְשׁוֹן
 אֲשֶׁר בְּקֵהֵל עִם אֲשִׁיר עָזוּ אֲבִיעָה רְנָנוֹת בְּעַד מִפְעָלָיו
 לְאָדָם מַעֲרֵכֵי יָב וּמַה שֶּׁם מַעֲנֶה לְשׁוֹן
 הַשֵּׁם שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלֶתֶךָ
 24. אֹמְרִים: יִשְׁנֶה אֶרֶץ, אֶרֶץ שְׁכוֹרֵת שְׁמֶשׁ אֵיִה אוֹתָהּ אֶרֶץ, אֵיִה אוֹתָהּ שְׁמֶשׁ?

אומרים: ישנה ארץ, עמודיה שבעה, שבעה כוכבי-לכת, צצים על כל גבעה.
 איה: אותה ארץ, כוכבי אותה גבעה? מי ינחנו דרך יגיד לי הנתיבה?
 כבר עברנו כמה מדבריות וימים, כבר הלכנו כמה, כחתינו תמים.
 כיצד זה תעינו? טרם הונח לנו? אותה ארץ-שמש, אותה לא מצאנו.
 ארץ – בה יתקיים כל אשר איש קוה – נכנס כל הנכנס פגע בו עקיבא
 שלום לך עקיבא שלום לך רבי איפה הם הקדושים איפה המכבי
 עונה לו עקיבא אומר לו הרבי כל ישראל קדושים אתה המכבי
 אומרים ישנה ארץ ארץ שכורת שמש איה אותה ארץ איפה אותה שמש

25. אור וירושלים (ראיתי עיר עוטפת אור): כתב והלחין - יוסף שריג

השקט שוב צונח פאן משמי הערב,
 פדאית דיה מעל התהומות,

וְקָרוּ אֲדָמָה נוֹשֶׁקֶת לְהֵט חָרָב,

אֶת הַפְּסָגוֹת, הַמְּגַדְלִים וְהַחוֹמוֹת.

רְאִיתִי עֵיר עוֹטֶפֶת אֹר, וְהִיא עוֹלָה בְּשַׁלַּל צְבָעֵי הַקֶּשֶׁת,

וְהִיא נוֹגֶנֶת בִּי כְּנֶבֶל הָעֶשׂוֹר, רְאִיתִי עֵיר עוֹטֶפֶת אֹר.

הִנֵּה זֹחֵל הַצֵּל מִבֵּין גְּבְעוֹת הָאָרוֹן,

קָרַב בַּיִסְתֵּר פְּאוֹהֵב אֶל הַשְּׁכוֹנוֹת.

וּמוֹל פָּנָיו קָרִיצוֹת, רְבוּא עֵינָי הָאֹר הֵן,

לְפֶתַע נִפְקָחוּ אֵלָיו כְּנִפְעָמוֹת

בְּדוֹמֵית אֲשַׁמֶּרֶת אַחֲרוֹנָה נוֹשֶׁמֶת,

וּבְקִטְיַת שְׁחָקִים רְסִיס אַחֲרוֹן מִחֹיִר,
 אֵד שֶׁחַר כָּבֵד כְּפִת זָהָב שְׁלָה אוֹדָמָת,
 לְמַגְעוֹ הַחֵם, הָרֵד שֶׁל אור צְעִיר.

1. אחלה עולם

כשֶׁאֲנִי רוֹאָה בַחלוֹנִי, עֵץ שְׁמוֹרִיק לְךָ וְגַם לִי
 אֲנִי שֶׁר לַעֲצָמִי, אִיזָה אַחֲלָה עוֹלָם

השמיים כחולים, ענן הוא לבן
והבוקר בהיר ובלילה אשן
ואחלום לעצמי, איזה אחלה עולם
וכל צבעי הקשת, יפים וחדשים
פרוסים אחרי הגשם על פני האנשים
והיום כה יפה, וקל לי כל כך
לומר שאני אוהב אותך

והנה תינוקות בוכים במיטה
מה שהם ילמדו לעולם לא אדע
אז אני שר לעצמי, איזה אחלה עולם
וכל צבעי הקשת, יפים וחדשים
פרוסים אחרי הגשם על פני האנשים
והיום כה יפה, וקל לי כל כך
לומר שאני אוהב אותך

השמיים כחולים, ענן הוא לבן והבוקר בהיר, ובלילה אשן

26. אחרי החגים (התחדשות)

עֵיפֹת בְּלִתִּי מְסַבֶּרֶת פִּיק בְּרַפִּים לֹא מוֹבֵן זֹ שְׁעָה שְׁלֹא חוֹזֶרֶת
לְעוֹלָם אֲבָל

בְּלִבְךָ אֶתָּה יוֹדֵעַ שְׂמַעְבֵּר לִפְנֵי אֱהָבָה חֲדָשָׁה מִמְתִּינָה
אַחֲרֵי הַחֲגִים יִתְחַדֵּשׁ הַכֹּל יִתְחַדְּשׁוּ וְיָשׁוּבוּ יָמֵי הַחֹל
הָאָוִיר, הָעָפָר, הַמָּטָר וְהָאֵשׁ גַּם אֶתָּה, גַּם אֶתָּה תִּתְחַדֵּשׁ
(2) בְּגִנְךָ פּוֹרְחִים לְפֶתַע בְּעֶרְבוּבִיָּה גְמוּרָה
עֵץ הַחֲלוּמוֹת וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע
הַסֵּתֶפֶל עַל פְּלִיךָ שֶׁהִשְׁאַרְתָּ בְּחֶצֶר
הַפִּטְיֵשׁ, הַסֵּלֶם, הַמַּעְדָּר
(3) בַּמַּסָּע שֶׁלֹּא נִגְמַר בֵּין שְׂדוֹת הַצֵּל וּשְׂדוֹת הָאוֹר

יֵשׁ נְתִיב שְׁלֹא עֲבַרְתָּ וְשִׁתְּעַבְר

שְׁעוֹן הַחֹל, שְׁעוֹן חֵייד מְאוֹתֵת לְךָ עֵכְשׁו

לְמַד-דָּלֵת, לְמַד-הָא, לְמַד-וּו.

27. איזו מדינה

**איזו מדינה מיוחדת במינה
איזו מדינה, איזו מדינה.
לשלם מיסים וגם קופת חולים.**

**איזו מדינה, איזו מדינה
ממשלה לוחצת, מדינה נלחצת,
אנשים בוכים, מחירים עולים.**

אין כבר עבודה, הקופה ריקה,
 בכנסת הם יושבים, עלינו הם עובדים,
 לנו כבר נמאס, דפקו לנו עוד קנס.
 איזו מדינה, איזו מדינה
 ממשלה דורשת, כסף מבקשת.
 יש לנו שרים, רק כסא רוצים.
 איפה השוויון, איפה החזון
 מה אשיר לכם ומה אספר,
 למרות הבלגן והחסרונות
 אין ממה לחיות, סגרו את הלשכה.
 לקחו החסכונות, הלכו הפיצויים.
 גם על החלב הוסיפו את המס.
 איזו מדינה מיוחדת במינה
 איזו מדינה, איזו מדינה.
 לא עושים דבר ורק מבטיחים
 איפה המוסר, איזה ביזיון.
 יש דברים רבים עליהם נוותר.
 את מדינתנו לדורי דורות.

28. איכה – שולי רנד

ריבוננו של עולם אם נדבר גלויות,
 אנה מפניך אסתתר?
 חנון ורחום הן לפניך גלוי
 לפעמים אין לי כח בעולמך להיות
 מה אטען מה אצטדק מה אדבר?
 כאן יהודי שעל חוט השערה הוא תלוי

נלחם בעצבות בייאוש המכרסם כתולעת השמחה נסתלקה ממני וגם הדעת
 קולות מהעבר לוחשים לי לעצור אבל אני מוסיף בחושך לחתור ושואל ומבקש, אייכה!?!
 אותו זקן וכסיל שולח בי חיצים אני הולך וכושל הוא הולך ומעצים
 נשמה קדושה אל נא תבכי שבורת כנף הן תעידי עלי כמה הייתי נכסף
 כשסודות מהעבר פקדו עלי לעצור אבל אני מוסיף בחושך לחתור
 ושואל ומבקש, אייכה!?! בסופו של יום הן אפלט אל החוף
 האדמה הרחומה אותי אליה תאסוף ואז אצעק ואצטדק ואספר
 איך בחושך הזה הייתי חותר ושואל ומבקש וכוסף! אייכה!?!

29. אֵיילַת חֵן בְּגִלּוֹת תְּסַמְכֵנִי

וּבְלִילָה בְּתוֹךְ חֵיקָה מְלוֹנִי

לְכֹס יֵינָה אֲנִי תַמִּיד מְזוּמָן

וְנִתְעַרַב חֲמַד יֵינָה בֵּינִי

שְׁתוּ דוֹדִים לְעוֹמְתִי וְשִׁכְרוּ

וְהַעִירוּ לְשֹׁכֵל רַעֲיוֹנִי

בְּהִיכַל בַּת מְלָכִים הַכְּבוֹדָה

30. איפה הן הבחורות ההן

כשבגרוש היה חור – והוצאנו
לא היו חתיכות בארצנו -
אח! איפה, איפה הן,
עם ה"קוקו" והסרפן,
למה כבר לא רואים אותן?!...
על סוסי אגודת "השומר".
וחמור - זה כבר עסק אחר...

הן טמנו בחזה "פרבלום"
אך כיום - מחשופים יש כאלו,
הן קראו על הגורן את פושקין
אך כיום - זה שונה בפירוש, כי

31. איילה (שיר; עלמא)

בנקיק נסתר בצוקים

מה לי ולה

את הזמן על ביצות וכבישים,
אך היו, יא חביבי, נשים!!!
הבחורות ההן,
עם הטוריה והשבריה.
הן היו אז רוכבות, כך ממעל,
אך כיום - הן רוכבות על הבעל,
(פזמון)

וכמה רימונים לשעת אש.
שבקושי נכנס מה שיש...
וקרעו את הלב, בו בזמן!
הן מיד ניגשות לענין...

איילה שותה מים

אלא צוקי ליבי

אלא מעיין חיי אלא נסתר
 איילה מה לי ולה מה לי ולה
 אלא אהבתי

32. אל בורות המים

מֵאֲהַבְתִּי הִלַּכְתִּי אֶל בּוֹרוֹת הַמַּיִם
 בְּדַרְכֵי מִדְבָּר בְּאַרְץ לֹא זְרוּעָה

מֵאֲהַבְתִּי שְׂכַחְתִּי עִיר וּבַיִת

וּבְעַקְבוֹתַיךָ - בְּנִהְיָה פְּרוּעָה

אֶל בּוֹרוֹת הַמַּיִם, אֶל בּוֹרוֹת הַמַּיִם

אֶל הַמַּעַיִן אֲשֶׁר פּוֹעֵם בְּהָר

שָׁם אֲהַבְתִּי תִמְצָא עֲדִין מִי מִבּוֹעַ מִי תְהוֹם וּמִי נָהָר

רַק אֲהַבְתִּי נִתְנָה לִי צֵל בְּקִיץ וּבְסַעֲרַת הַחוֹל הַנּוֹרָאָה

רַק אֲהַבְתִּי בְּנִתָּה לִי עִיר וּבַיִת הִיא חַיִּי,

וְהִיא מוֹתִי מִדֵּי שְׁעָה

שָׁם הֵתְאַנָּה וְשֵׁם שְׁתִּילֵי הַזֵּית
 וּפְרִיחַת הָרִימוֹנִים הַמִּפְלָאָה
 שָׁם אֶהְבְּתִי הַשְּׁפוֹרָה וְלֹא מִיִּין
 אֶת עֵינַיָּה תַעֲצֵם לְאֵט לְאֵט

33. אינך יכולה ככה סתם ללכת

אינך יכולה כי עכשיו שלכת

אפילו אם תגידי: "זה לא כדאי"

אפילו אם תגידי: "לא, אין לי פנאי"

אינך יכולה לעזוב אותי

יש גשם בחוץ ואת נשארת איתי.

אפילו אם תגידי: "לך לך מעלי".

את שחור צמתך חרש אלטף	אם רק תבקשי להרגיש בבית
אשב לידך וגם אתן לך כתף.	ואם תבקשי לא לבכות הליל
אפתח את דלתי לך, ילדה קטנה	ואם תבקשי מעלי לברוח
אתן לך בלחי נשיקה אחרונה.	ואם תבקשי את פני לשכוח

34. אל נבקש (יש דברים נסתרים) הכל לדעת

אל נסתקרון לגבי המחר

יש לפעמים שסיבה לא נודעת יש לפעמים שנסתר הדבר

יש דברים נסתרים לא נבין לא נדע

נעשה גם דברים שנראים בלי סיבה
 לא צריך כל דבר לחקור ולשאול
 לפעמים גם מותר לא לדעת הכל
 אל נבקש סיבה לכל צעד אל נבקש לדעת כל סוד
 יש לפעמים שסיבה לא נודעת אל נתייאש,
 אל נפסיק לצעוד יש בוודאי דברים שעשינו
 ישנם כאלה לא מעטים
 אם עדיין סיבה לכל זאת לא גילינו, אולי נגלה סיבתם בעתיד

35. אל תשטה באהבה

אם געגועים שוברים את לבבך, אם אתה חולם ולא אכפת לך
 תבוז לגאווה, ושמח באהבה, אל תשטה בה.
 היא את העולם הופכת לאחר, לא יודעת גבול ומה זה לוותר
 אם רק בה תשחק, בן רגע תשחק, ולא תהיה לך.

אֶת כָּל יַפְיּוֹ שֶׁל הָעוֹלָם, הַגִּישָׁה הִיא לָךְ, אֵיךְ בָּהּ הִתְלַתְּ אֵיךְ
 אֵיךְ לֹא שָׁמַרְתָּ אֵיךְ, הִיא לֹא תָשׁוּב יוֹתֵר, הִיא לֹא תָשׁוּב יוֹתֵר.
 אִם אַתָּה אֶת צֶעַר הָעוֹלָם כּוֹאֵב, אִם אַתָּה גַם קָצַת עַל אַחֲרִים חוֹשֵׁב
 חֵידָךְ בְּגִאָוָה, וְשָׂמַח בְּאַהֲבָה, אֵל תִּשְׁטָה בָּהּ.
 הִיא הוֹפְכֶת בֵּית לְאַרְמוֹן זָהָב, הִיא דְּמַעוֹת עוֹטְפֶת בְּחֵיוֹךְ רָחֵב
 אֵךְ אֵל בָּהּ תִּשְׁחַק, בֶּן רֹגַע תִּשְׁחַק, וְלֹא תִהְיֶה לָּךְ..

36. אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי

יִמְלֵא פִי תִּהְלֶתְךָ

כָּל הַיּוֹם תִּפְאַרְתְּךָ.

אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זְקֵנָה

בְּכָלוֹת כַּחֲדָי אֵל תַּעֲזֹבֵנִי.

37. אֱלֹהִים נָתַן לָךְ בְּמִתְנָה

אֱלֹהִים נָתַן לָךְ בְּמִתְנָה

נָתַן לָךְ אֶת הַלֵּילָה וְהַיּוֹם

קִיץ, חוֹרֶף, סַתִּיּוֹ, אֲבִיב

נָתַן לָךְ שָׂדוֹת יְרוּקִים

דָּבָר גָּדוֹל, דָּבָר נִפְלָא

אֶת הַחַיִּים עַל פְּנֵי הָאָדָמָה.

אֶהְבָּה תְּקוּוּהָ וְחִלּוּם

נִשְׁמָה טוֹבָה לְהַבִּיט סְבִיב

פְּרָחִים וְעֵצִים מִלְּבַלְבִּים

נהרות, נחלים וימים
 אלוהים נתן לך במתנה
 אלוהים נתן לך במתנה
 נתן לך חגים ושבטות
 ידיים וראש להגשים חלומות
 נתן לך דברים כל כך יפים
 להאזין לשירים, לראות צבעים
 אלוהים, תן לי רק עוד מתנה
 אלוהים, תן לי רק עוד מתנה
 את החיים על פני האדמה
 את ישראל ארץ האבות
 נתן לך את כל הנפלאות
 להביא לעולם ילדים
 הו, מה רבו מעשיך אלוהים
 מתנה קטנה, אך נפלאה
 את השלום על פני האדמה
 החול והים,
 38. אלי, אלי, שלא יגמר לעולם
 רְשׁוֹשׁ שֶׁל הַמַּיִם
 בְּרַק הַשָּׁמַיִם, תְּפִלַּת הָאָדָם.

39. אלי אתה ואודך אלהי ארוממן,
 אלי אתה ואודך אלהי ארוממן,
 אלי אתה ואודך אלהי ארוממן,
 אלי אתה ואודך אלהי ארוממן,

40. אליהו הנביא אליהו התשבי אליהו הגלעדי במהרה יבוא אלינו עם משיח בן דוד.

41. אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני

תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי

אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי

42. אם תרצי (חנן בן ארי)

בלילות אנל'א ישן כבר שבועות רק מתהפך מצד לצד

ומפחד שיום אחד אני אקום ואת כבר לא תהיי

אני אצעק בכל העיר אשאל אם מישהו ראה

לאן הלכה האהבה

אם תרצי, אני אתן לך, מנגינה, שתנגן לך את הכל,

אני אתן לך את הכל, אני נשבע לך עם יד על הלב

הפעם זה על באמת מן הקצה אל הקצה (הקצה)

אני חדש, אני רוצה רוצה ממש

אם תרצי, אני אתן לך מנגינה, שתנגן לך את הכל

אני אתן לך את הכל וגם אשיר לך

אם תרצי, אני אתן לך מנגינה שתרפא בך כל מכאוב

אני אלחין וגם אכתוב וגם אשיר לך שיר אשיר לך שיר
 אשיר לך לה לה לה לה לה לה לה לה לה לה...

43. אנא בלח גדלת ימינך תתיר צרורה
 נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם
 חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך
 שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות

קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא
 ברכם טהרם רחמ (צדקתך תמיד גמלים
 יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך

44. אני ואתה נשנה את העולם (#3)
אני ואתה אז יבואו כבר כולם
אמרו את זה קודם לפני
זה לא משנה - אני ואתה נשנה את העולם.

2) אני ואתה ננסה מהתחלה
 יהיה לנו טוב, טוב מאוד זה דבר נורא
 אמרו את זה קודם לפני, זה לא משנה
 אני ואתה נשנה את העולם.

45. אנשים טובים

תִּפְקְחוּ אֶת הָעֵינַיִם, תִּסְתַּכְּלוּ סְבִיב
 פֹּה וְשָׁם נִגְמַר הַחֶרֶף וְנִכְנַס אָבִיב
 בַּשָּׂדֶה לֵיד הַדֶּרֶךְ יֵשׁ כָּבֵד דַּגְנִיּוֹת

אַל תַּגִּידוּ לִי שְׁכַל זֶה לֹא יִכּוֹל לְהִיּוֹת.

אֲנָשִׁים טוֹבִים בְּאִמְצֵעַ הַדָּרָךְ אֲנָשִׁים טוֹבִים מְאֹד

אֲנָשִׁים טוֹבִים יוֹדְעִים אֶת הַדָּרָךְ וְאֵתֶם אֶפְשָׁר לְצַעוֹד

(2) אִישׁ אֶחָד קָנָה לִי סֵפֶר בֶּן מֵאָה שָׁנָה

אִישׁ אַחֵר בָּנָה כִּינוֹר שֵׁשׁ בּוֹ מִנְגִּינָה

וְאִשָּׁה טוֹבָה אַחֲרַת לִי נִתְּנָה אֶת שְׁמָהּ

וּמֵאֵז אֲנִי בַדָּרָךְ שָׂרָה בְּמִקּוֹמָהּ.

וּמִמֶּשׁ כְּמוֹ צְמִיחַ הַבָּר הַבוֹדְדִים

הֵם עוֹצְרִים תְּמִיד אֶת הַחֹלוֹת הַנוֹדְדִים הַרְקִיעַ מִתְּבֹהַר, וְכִבֵּר אֶפְשָׁר לְרֵאוֹת אֲנָשִׁים עַל אִם הַדָּרֵךְ מְחַכֵּים לְרֵאוֹת

46. אצלי הכל בסדר

אוֹתָךְ אֲנִי אֶהֱבָה וְדַאי לְאֶרֶךְ כֹּל הַדָּרֵךְ
לְמֵרוֹת שְׂאֵת נִסְעֶרֶת כְּבָר מִמִּישָׁהוּ אַחֵר
אוֹתָךְ אֲנִי אֶכְאֵב וְדַאי יוֹתֵר עִם בֵּא הָעֶרֶב
וְאִם אֶשְׁפַּח – הַלֵּב תְּמִיד זֹכֵר.
אֲתָךְ הָיוּ יָמֵי דוֹלְקִים פֶּאֶשׁ תְּמִיד בּוֹעֶרֶת
אֵיךְ לֹבֵן צְוֹאֵרֶךְ צוֹנַח עַל פֶּתֶף זָרָה;
אֲתָךְ יִקְדוּ שׁוֹב עֵלּוּמֵי בְּלֶהֱבָה אַחֲרֵת
אֵיךְ הַשְּׂרֵפָה הֵיחָא רַק בֵּי נוֹתְרָה.

אֶצְלֵי הַפֶּל בְּסֻדָּר וְלֹא חָשׁוּב אִם לֹא אֶמְצָא תְּשׁוּבָה
אֶצְלֵי - הַפֶּל בְּסֻדָּר, הַיּוֹם כָּבֹד לֹא מִתִּים מֵאֲהָבָה.
אוֹתָךְ אָנִי אַחֲלֵם בְּלִילָה עִם אִשָּׁה אַחֲרֵת
וְהַכָּאב יִלְהִיב אוֹתִי כְּמוֹ לִפְיֵד בּוֹעֵר,
אוֹתָךְ אָנִי אֶנְשׁוֹם וְדַאי בְּכֹל דְּקָה עוֹבְרֵת,
וְאִם אֶשְׁכַּח - הַלֵּב תִּמְיֵד זֹכֵר (פְּזִמּוֹן)

47. אֶרֶץ אֶרֶץ אֶרֶץ, אֶרֶץ תְּכוּל אֵין עֵב, וְהַשֶּׁמֶשׁ לֵה כְּדַבֵּשׁ וְחֵלֵב

אֶרֶץ בַּה נּוֹלְדָנוּ אֶרֶץ בַּה נַחִיָּה וְנִשְׁבַּב בַּה, יֵהִיָּה מֵה שִׁיְהִיָּה

אֶרֶץ שְׁנֵאֵהֵב הִיא לָנוּ אִם וְאֵב אֶרֶץ שֶׁל הָעַם אֶרֶץ לְעוֹלָם

אֶרֶץ בַּה נּוֹלְדָנוּ אֶרֶץ בַּה נַחִיָּה יֵהִיָּה מֵה שִׁיְהִיָּה.

(2) אֶרֶץ, אֶרֶץ, אֶרֶץ, יֵם אֵל מוֹל הַחוּף וּפְרָחִים וּיְלָדִים בְּלִי סוּף.

בצפון כינרת בדרום חולות ומזרח למערב נושק גבולות.
 ארץ, ארץ, ארץ, ארץ התורה את מקור האור ושפת האמונה.
 ארץ, ארץ, ארץ, ארץ יקרה, הן הבטחת שאין זו אגדה.

48. אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים

מֵאֵין מֵאֵין יבֹא עֲזָרִי

עֲזָרִי מֵעַם ה'

עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

49. אתה לי ארץ

אני פוסעת חרש בשביליך אני נוגעת בעשבי הזמן
אני לומדת את כל משעוליך חונה ליד כל מעין
אני הולכת במסע אליך האדמה עיקשת וצרוכה
אני לאט פורחת בין סלעיך כמו איילה תועה בערבה

אני יודעת עוד רבה הדרך אבל אלך בה עד יכלה כוחי
אתה לי ארץ אבודה לנצח אך שורשיך כבר בתוך תוכי
תן לי זמן, הושט לי יד עד נגלה ביחד את הארץ
אני יודעת עוד רבה הדרך אך שורשיך כבר בתוך תוכי
אני מוצאת במסתרי החורש

פינות בן לא דרכה עוד אהבה

ובצילן אפול מוכת סחרחורת הזאת הארץ הטובה
אני יודעת עד ימי יתמו לא, לא אבואה עד עמקי ליבך

אך מה יפה הדרך בה השארתי את פסיעותי שלי על אדמתך

50. באלה הידיים עוד לא בניתי כפר.

עוד לא מצאתי מים באמצע המדבר.
עוד לא ציירתני פרח, עוד לא גיליתני איך
תוביל אותי הדרך ולאן אני הולך.
אי – עוד לא אהבתי די, הרוח והשמש על פני.

אי - עוד לא אמרתי די, ואם לא, אם לא עכשיו אימתי

(2) עוד לא שתלתי דשא עוד לא הקמתי עיר

עוד לא נטעתי כרם על כל גבעות הגיר.

עוד לא הכל עשיתי ממש במו ידי

עוד לא הכל ניסיתי עוד לא אהבתי די..

(3) עוד לא הקמתי שבט עוד לא חיברתי שיר.

עוד לא ירד לי שלג באמצע הקציר

אני עוד לא כתבתי את זיכרונותי

עוד לא בנית לי את בית חלומותי.

אי – עוד לא אהבתי די, הרוח והשמש על פני.

אי - עוד לא אמרתי די, ואם לא, אם לא עכשיו אימתי

(4) ואף על פי שאת פה ואת כל כך יפה

ממך אני בורח
עוד יש הרבה דברים
את בטח תסלחי לי
כמו ממגיפה
שרציתי לעשות,
גם בשנה הזאת.

51. בגלל הרוח

יהיה מה שיהיה אני עוד אשנה
אני אגשים את חלומי
נושאי בשורה רעה, מכות או עוד גזירה
לא ישנו את מהותי

אֲנִי אֶת וְהָאֵל שְׁלַצְדִּי עוֹד נִנְצַח

לֹא בְגַלְל הַכּוֹחַ רַק בְּגַלְל הָרוּחַ

הַנוֹשֶׁבֶת בְּגַבִּי.

רַק בְּגַלְל הָרוּחַ, בְּתוֹכִי, בְּמוֹחִי, בְּנִשְׁמָתִי.

רַק בְּגַלְל הָרוּחַ בְּתוֹכִי, בְּדָמִי, בְּנִשְׁמָתִי.

אֵת שִׁישׁ לִי לַהֲגִיד אֲנִי עוֹד אֶצְרַח

אֶפִּילוּ בִּירַח יִשְׁמְעוּ

מי שיגיד לא כך אותו לא אשכח יבוא היום אוכיח צדקתי

52. בהאחזות הנחל בסיני המון דברים יפים ראו עיני
כמו למשל - חיילת יחפה וצמחה מוטלת על כתפה.
ובחצר היו החיילים צולים דגים גדולים על גחלים
המון דברים יפים ראו עיני בהאחזות הנח"ל בסיני.

שם כל השדות והדליות והרינות פסעו לאט בתוך שדרת קזוארינות

עם כל האור וכל הפנאי אשר ראיתי בעיני.
בהאחזות הנח"ל בסיני אני לא האמנתי לעיני
כשראיתי מעשה כשפים ספרי שירה קטנים על מדפים
שירי רחל ו'כוכבים בחוץ' כמו לפני שנות אלף בקיבוץ;
אני ממש שפשפתי את עיני, בהאחזות הנח"ל בסיני...
בהאחזות הנח"ל בסיני אני לא האמנתי לעיני
כשפתאום פגשתי בפינה את ארץ ישראל הישנה.
את ארץ ישראל האבודה והיפהפיה והנשכחת,

והיא כמו הושיטה את ידה כדי לתת ולא כדי לקחת
 ואני לא האמנתי לעיני, בהאחזות הנח"ל בסיני..
 בהאחזות הנח"ל בסיני, המון דברים יפים ראו עיני
 המון דברים יפים שבגללם רציתי לחבק שם את כולם.
 ללחוש לפרצופים הנבוכים; הו מי יתנני במדבר "מלון
 אורחים"?

53. בוא איתי אל הגליל

קח מקל, קח תרמיל,
 בוא איתי ביום אביב
 עם השמש הזורחת בחניתה ושוקעת באכזיב.
 כי השמש, כן השמש, כאן השמש לא תכזיב.

כי השמש, כן השמש, כאן השמש לא תכזיב,
 כאן השמש לא תכזיב, קח טמבור, קח חליל,
 בוא נפתח נא צווארון, בוא איתי אל הגליל,
 עם הרוח הנוגנת במצובה, בוא נשיר במלוא גרון.
 כי הרוח, כן הרוח, ושורקת בעברון.
 כי הרוח, כן הרוח, כאן הרוח רון תרון.
 כאן הרוח רון תרון, כאן הרוח רון תרון,
 כאן הרוח רון תרון, בוא איתי אל הגליל.
 בוא בחורף מילל, ונראה איך נשתולל.
 גשם בראשית בכברי ובסער, וצולל בכרמיאל.
 כי הגשם, כאן הגשם, כאן הגשם, כאן הגשם - גשם אל.

כי הגשם, כן הגשם, כאן הגשם - גשם אל,
 כאן הגשם - גשם אל, כאן הגשם - גשם אל.
 בוא בהר, בוא בשביל בוא איתי אל הגליל.
 בוא בליל ירח חם ונישן באור הנס.
 על הדשא הצומח לו ברגבה ומוריק ביחיעם.
 כי הדשא, כאן הדשא, כאן הדשא, כאן הדשא עד עולם.
 כי הדשא, כאן הדשא, כאן הדשא עד עולם,
 כאן הדשא עד עולם, כאן הדשא עד עולם.

54. ביס בם בוס

שני חברים הלכו בדרך, ביס בם בוס.
 אחד קיבל מכה בברך, ביס בם בוס.
 אחד קיבל מכה בברך, ביס בם בוס.

(לא בדיוק אבל בערך),
 אמר חברו: לא נורא חבר,
 התיישב אותו ביש גדא,
 תחת עץ האבוקדה,
 תחת עץ האבוקדה,
 (קודם שם פרה עמדה),
 ביס בס בוס.
 ישנן צרות גדולות יותר.
 ביס בס בוס.
 ביס בס בוס.
 ביס בס בוס.
 ביס בס בוס.

55. בית אבי

מְקַצֵּי אוֹתָהּ שְׂכוּנָה דְרוּמִית
 עִם שְׁעוֹת יְפוֹת שֶׁל חֶסֶד
 בֵּית אָבִי חוּזַר אֶל חֲלוּמֵי.
 שֶׁם עוֹמֵד הוּא בֵּין הַדּוּכָנִים
 בֵּין שְׁקִים עַל הַמְדַרְכָּת
 בֵּית אָבִי חוּזַר אֶל חֲלוּמֵי
 וְהַקִּיץ בְּמַרְפֵּסַת
 בְּעֵנָן עֲנַג שֶׁל תְּבַלִּינִים
 שְׂמֵהֶם הֵבִיא פֶת לְחֶם

שם עומד הוא בין הדוכנים.

בית אבי יושב אל השלחן בין ימים של חל ויום של חג

בתפלות של בין ערבים על הלחם על הבית

בית אבי יושב אל השלחן.

כן, הנה בית אבי יושב אל השלחן הנה הוא בית אבי עומד עדין שם.

ואבי עומד עדין שם אך ללא בניו ובלי יורשיו

ואני זוכר עדין ריח תבלינים וקניץ בית אבי עומד עדין שם.

56. בן אדם מה לך נרדם קום קרא בתחנונים

שפך שיחה דרש סליחה מאדון האדונים

רחץ וטהר ואל תאחר בטרם ימים פונים

ומהרה רוצ לעזרה לפני שוכן מעונים

ומפשע וגם רשע ברח ופחד מאסונים

אנא שעה שמך יודעי ישראל נאמנים

לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים

עמד כגבר והתגבר להתודות על חטאים

יה אל דרש בכבוד ראש לכפר על פשעים

כִּי לְעוֹלָם לֹא נֶעְלַם מִמֶּנּוּ נִפְלְאִים
 וְכָל מֵאֲמַר אֲשֶׁר יֵאמַר לְפָנָיו הֵם נִקְרָאִים
 הַמְרַחֵם הוּא יְרַחֵם עָלֵינוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנָיו
 לֵךְ אֲדַנִּי הַצְדָּקָה וְלָנוּ בְּשֵׁת הַפָּנִים

57. בפרדס ליד השקת צל ערבבים וירקת
 וצפור שותה אשכולית תלויה עדין
 בין החרף והקיץ ואני כמותה
 עוד אני פוסע לחפש אחריה

אֶהְבֶּתְּ חַיִּי וְאֲנִי יוֹדֵעַ
 תִּמָּה הָעוֹנָה תִּמּוּ נְעוּרֵי
 בַּמָּרוֹם חָמָה בּוֹעֶרֶת אֲבָל פֹּה עֵמֶק הָעָרֵב
 וְכִמְעַט הֶסֶתּוּ אִם תִּתְעִי וְשׁוּב תָּבוֹאִי
 עוֹד אֶהְבֶּתְנוּ פֹה הִיא וְאֲנִי אֶתָּה (עוֹד אֲנִי פּוֹסֵעַ)
 רֵיחַ מַיִם, צֵל עֲרָבִים נַח עַל הַמְּשַׁעוֹל
 בֵּין עֲרָבִים עוֹד נְשׁוּבָה שְׁנַיִם יַחְפִּים בַּחוּל
 58. אִישׁ הִיָּה בִישְׂרָאֵל, בַּר כּוֹכְבָא שְׁמוּ.

איש צעיר גבה קומה, עיני זוהר לו.

הוא היה גיבור, הוא קרא לדרור,

כל העם אהב אותו, הוא היה גיבור! גיבור!

יום אחד קרה מקרה - המקרה עצוב -
 בר כוכבא נפל בשבי, והושם בכלוב.
 מה נורא כלוב זה, בו שאג אריה!
 אך ראה את בר כוכבא - התנפל האריה. אריה!
 אך דעו נא, בר כוכבא, מה גיבור ועז!
 אץ קפץ על האריה, וקל כנשר טס.
 על הר וגיא הוא שט, ודגל דרור ביד,
 כל העם מחא לו כף: בר כוכבא, הידד! הידד!

59. בראש השנה, בראש השנה פְּרָחָה שׁוֹשְׁנָה אֶצְלִי בַּגָּנָה
 בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה סִירָה לְבָנָה עֲגָנָה לָהּ בַּחוּף פְּתָאוֹם.
 בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְבָנֵנו עָנָה בְּתַפִּילָה נוֹשְׁנָה

שִׁיפָה וְשׁוֹנָה תִּהְיֶה הַשָּׁנָה אֲשֶׁר מִתְחִילָה לָּהּ הַיּוֹם
 בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה פָּרְחָה עֲנָנָה בְּרִקְיעַ הַסָּתוּ
 בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּנֹר נִשְׁמָה עָלָה בַּשָּׁדָה חֶצֶב.
 בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְבַנּוּ עָנָה בְּתַפִּילָה נוֹשָׁנָה
 שִׁיפָה וְשׁוֹנָה תִּהְיֶה הַשָּׁנָה אֲשֶׁר מִתְחִילָה לָּהּ עֵכְשָׁיו
 בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה פָּרְחָה מִנְּגִינָה שְׁאִישׁ לֹא הִפִּיר
 וְתוֹךְ יִמָּמָה הַזָּמֵר הָמָּה מִכָּל חֲלוֹנוֹת הָעִיר.
 בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְבַנּוּ עָנָה בְּתַפִּילָה נוֹשָׁנָה
 שִׁיפָה וְשׁוֹנָה תִּהְיֶה הַשָּׁנָה אֲשֶׁר מִתְחִילָה לָּהּ בַּשִּׁיר.
 שָׁנָה הִלְכָה, שָׁנָה בָּאָה אֲנִי כִּפִּי אֲרִימָה
 שָׁנָה טוֹבָה לָךְ, אָבִא, שָׁנָה טוֹבָה לָךְ, אִמָּא
 שָׁנָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה! שָׁנָה טוֹבָה לְדוֹד גְּבוֹר
 אֲשֶׁר עַל הַמְּשֻׁמֶרֶת וּלְכָל נוֹטֵר בְּעִיר, בַּכֶּפֶר

בְּרִפְתַּי "חֲזַק" נִמְסַרְתָּ.
 שָׁנָה טוֹבָה, טֵיס אַמִּיץ,
 וְרַב שְׁלוֹם, מֶלֶח עֲבָרִי,
 שָׁנָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה!
 בְּנִיר וְגַם בְּמַלְטָה,
 לְכָל יְלָדָה וְיֹלָד!
 שָׁנָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה!
 רוֹכֵב בְּמָרוֹם שָׁמַיִם,
 עוֹשֶׂה דְרָכָיו בְּמַיִם.
 שָׁנָה טוֹבָה לְכָל עֹמֵל
 שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה
 שָׁנָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה!

60. בְּרַכְנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ

בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ.

וּבְרַךְ אֶת שְׁנוֹתֵינוּ וְתֵן טַל וּמָטָר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וּמְשַׁמְאֵלֵי גְבוּרֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאַחֲרֵי רְפָאֵל

61. בְּשֵׁם הַשֵּׁם
מִימֵינִי מִיכָאֵל
מִלְפָּנֵי אוֹרֵי יִשְׂרָאֵל

מֵעַל רֹאשׁוֹ מֵעַל רֹאשׁוֹ שְׂכִינַת אֵל

62. בַּשָּׁנָה הַבָּאָה יֵשֵׁב עַל הַמְּרִפְסֵת, וְנִסְפָּר צַפְרִים נוֹדְדוֹת.

יְלָדִים בְּחִפְזָה יִשְׁחַקוּ תּוֹפְסֵת, בֵּין הַבַּיִת לְבֵין הַשָּׂדוֹת.

עוֹד תִּרְאֶה, עוֹד תִּרְאֶה - כַּמָּה טוֹב יִהְיֶה, בַּשָּׁנָה, בַּשָּׁנָה הַבָּאָה.

(2) עֲנָבִים אֲדָמִים יִבְשִׁילוּ עַד הָעָרֶב, וַיִּגְשׁוּ צוֹנְנִים לִשְׁלֶחַן

וְרוּחוֹת רְדוּמִים יִשְׂאוּ עַל אֵם הַדָּרְךָ עֲתוֹנִים יִשָּׁנִים וְעָנָן.

(3) בַּשָּׁנָה הַבָּאָה נִפְרֵשׁ כַּפּוֹת יָדַיִם, מוֹל הָאֹר הַנֶּגֶר, הַלְבָּן.

אֲנִפָּה לְבָנָה תִּפְרֵשׁ בְּאוֹן כְּנָפִים, וְהִשְׁמֵשׁ תִּזְרַח בְּתוֹכָן.

63. בַּתְּשָׂרֵי נִתַּן הַדִּקְל פְּרִי שְׁחוּם נֶחְמַד בַּחֲשׂוֹן יֵרֵד יוֹרָה וְעַל גִּגֵּי רֶקֶד

בַּכֶּסֶלֹו נִרְקִיס הוֹפִיעַ בְּטַבַּת בְּרֵד וּבִשְׁבֵט חֲמָה הַפְּצִיעָה לְיוֹם אֶחָד

בְּאֶדְר עָלָה נִיחוּחַ מִן הַפְּרִדְסִים בְּנִיסָן הוֹנִפּוּ בְּכַח הַחֲרָמְשִׁים

בְּאִיר הַכֹּל צָמַח וּבִסִּיּוֹן הַבְּכִיר בַּתְּמוּזָה וְאֵב שְׁמַחְנוּ אַחַר קֶצֶר

תִּשְׂרִי, חֲשׁוֹן, כִּסְלוֹ, טַבַּת,
 חֲלָפוֹ, עֲבְרוּ בִיעָף
 גַּם שִׁבְט, אֲדָר, נִיסָן, אִיר,
 סִיּוֹן, תַּמּוּז וְאָב
 וּבָבּוּא אֶלּוּל אֵלֵינוּ רִיחַ סִתּוֹ עָלָה
 וְהִתְחַלְנוּ אֶת שִׁירָנוּ מֵהִתְחַלָּה

64. גדליה רבע איש

אֲנִי הוּא גְדַלְיָה רֶבַע אִישׁ, אֲבָל אֲנִי צוֹמֵחַ. אִם אֵין לִי בַּיִת, יֵשׁ לִי כְּבִישׁ וְעַל הַכְּבִישׁ יֵרַח.
 פֶּה לֶאֱחָד יִשְׁנָה מֵאָה וְלִשְׁנֵי מֵאֵתִים. וְלִי פֶּאֶה וְעוֹד פֶּאֶה וְיִחַד פֶּאֲוֹתִים.
 וְדִי סַחֲבַתִּי כְּבָר שְׂקִים וְרִצְתִי הִנֵּה שָׁמָּה - אֲנִי רוֹצֵה לְמַרְחָקִים, אֲנִי רוֹצֵה הִימָּה.
 כִּי הָעוֹלָם גָּדוֹל-גָּדוֹל צָרִיךְ לְרֵאוֹת בּוֹ אֶת הַכֹּל, אֶת הָעָרִים וְהַשְּׁלֵטִים וְאֶת עֲשָׂרַת הַשְּׁבָטִים.
 אֶת שׁוֹר הַבָּר שֶׁל הַמְּשִׁיחַ, אֶת לוֹיֵתָן נָחַשׁ בְּרִיחַ. אֲצִיץ בּוֹ פַּעַם וּשְׁנֵיָהּ וְשׁוֹטֵי אֲנִיָּה.
 אֶקַּח אֶתִּי עֲגֹבְנִיָּה, סְדוּר קָטָן וּפִתָּהּ וּמִסְפּוֹן הָאֲנִיָּה לְמַרְחָקִים אֲבִיטָה.
 נִגַּשׁ הַקְּבֵרְנִיט לְשֵׁאל: לָאֵן לְנִסְעָה, גְּדַלְיָה? אֲמַרִיקָה הִיא פֶּה מִשְׁמָאל, וּמִימִין אוֹסְטְרַלְיָה.
 וְאֲנֹכִי עוֹנָה: אָדוֹן, כָּל הַמְּקוֹמוֹת יָפִים הֵם, כָּל הָעוֹלָם שֶׁל אֵל עֲלִיוֹן וְכָל בְּנֵי אַחִים הֵם.
 כִּי הָעוֹלָם גָּדוֹל-גָּדוֹל צָרִיךְ לְרֵאוֹת בּוֹ אֶת הַכֹּל אֵיךְ מְסֻדָּר בּוֹ כָּל דָּבָר, אֵיפֹה יֵשׁ חֵם, אֵיפֹה יֵשׁ קָר.
 וּמָה לֹא טוֹב וּמָה יָפֵה בּוֹ וְאֶת הַסְּפוֹנָג'ה מִי עוֹשֶׂה בּוֹ. אֲצִיץ בּוֹ פַּעַם וּשְׁנֵיָהּ וְשׁוֹטֵי אֲנִיָּה.
 בָּבוּא הַיּוֹם אֲנִי אוֹמֵר: הַקְּבֵרְנִיט, הַכּוֹנָה הָאוֹקֵינוֹס פֶּה נִגְמָר נָשׁוּב נָא הִירְקוֹנָה

וּבְנַמַּל קֶהֱל צוֹהֵל וְרַעַם כְּלִי-הָרוּחַ וְאַבָּא שָׁר: תּוֹדָה לְאֵל,
 וְהוּא בּוֹכָה וְהוּא צוֹחֵק שׁוֹאֵל: אֵיפֹה הָיִיתָ? הָיִיתִי, אַבָּא, אוֹף, הֲרַחֵק
 הָיִיתִי בְּעוֹלָם גָּדוֹל רְאִיתִי בְּעוֹלָם הַכֹּל וּבְחִיִּי וּחִיֵּאת-חִיִּי אֲנִי אוֹמֵר לָךְ כְּדָאֵי
 יָפָה הוּא הָעוֹלָם, יֵא אַבָּא מְקוֹם בּוֹ לְכַלָּם, יֵא אַבָּא הַצַּצְתִּי פַעַם וּשְׁנִיָּה,
 וְזֶהוּ שִׁיר הָאֲנִיָּה.

65. גַּם אֲנִי נוֹלַדְתִּי בְּאֶרֶץ הַזְּאֵת

גַּם אָבִי חָלַם עַל הָאֶרֶץ הַזְּאֵת
 גַּם אֲנִי נִגְנַתִּי בְּאֶרֶץ הַזְּאֵת
 גַּם אֲנִי הִגְנַתִּי עַל הָאֶרֶץ הַזְּאֵת
 אֲדָךְ יֵשׁ כְּאֵלֶּה שְׁלוֹקְחִים
 וַיּוֹדְעִים יוֹתֵר טוֹב מִמֶּנִּי
 טוֹב בְּשִׁבְלֶךְ
 מֵה טוֹב בְּשִׁבְלֶךְ מֵה טוֹב בְּשִׁבְלִי
 מֵה טוֹב בְּשִׁבְלֶךְ מֵה טוֹב בְּשִׁבְלִי

מָה

מָה טוֹב בְּשִׁבְלִי

הֵם יוֹדְעִים יוֹתֵר טוֹב מִמֶּךָ

מֵה טוֹב בְּשִׁבְלֶךְ

מֵה טוֹב בְּשִׁבְלִי

מֵה טוֹב בְּשִׁבְלֶךְ

66. גַּן הַשְּׁקָמִים

הִיָּה הָיוּ כְּאֵן פַּעַם שְׁקָמִים,
 הָעִיר תֵּל אַבִּיב שֶׁל אוֹתָם הַיָּמִים
 וַיֵּשׁ לַפַּעֲמִים נַעֲרָכוּ יְשִׁיבוֹת
 חוֹלוֹת מִסְבִּיב וְגַם נוֹף.
 הִיָּתָה בֵּית בּוֹדָד עַל הַחוֹף.
 מִתַּחַת שְׁקָמִים אִזּוּ בַּצֵּל,

וליד העצים צחקו הבנות
 כן, זהו, כן, זהו, זה גן השקמים.
 גדלה תל אביב מסביבה פרוורים
 נבנו בה כבישים נשכחו השקמים
 הכל כאן נבנה בקצבו של הדור -
 אך רק אם נפנה מבטנו אחור,
 היום השקמים נעלמו ואינם -
 כמה צפורים וספסל מיתם
 ומושך הוא אליו, כשהערב יורד
 קבצן מן הרחוב או הלך בודד
 וענו בזמרה: "הי ילל".
 היו גם כאלה אי אז בימים.
 הכל בה תוכנן ונבדק.
 והלבין אז ראשם מאבק.
 חנויות ובתי שחקים,
 ניזכר בשקמים ירוקים.
 רק שלט את שמים עוד מזכיר,
 הנצב בלבה של העיר.
 ונושרים מן העץ העלים,
 או זוג צעירים אוהבים

67. דוד מלך, מלך ישראל, דוד מלך,

מלך ישראל

דוד מלך, מלך ישראל, מלך
 ישראל – חי וקיים
 סימן סימן טוב, ומזל מזל טוב
 יהא לנו ולכל ישראל, א א א א אמן

.68 דרכינו

אור הנר נמהל באור הירח
 על הכר שיערך שפוך
 בחלון צמרת עץ פורח

והשקט חזר, רואים לפי החיוד
סערה היתה, הנה חלפה לה
ופנייך שוב רוגעות כפני הים
עם האור נוסיף ללכת הלאה
עוד הדרך רבה, המסע עדיין לא תם
לא קלה היא, לא קלה דרכנו
ועינייך לפעמים כה נוגות
עוד שדות פורחים יש לפנינו
עוד הרים גבוהים, וצונני פסגות
רסיסים של אור בדמעותייך

וחיוד שוב מגשש דרכו אלי
כל הטוב עודנו לפניך
שימי ראש על כתפי, תני לי ידך בידי
עוד מעט יתם הנר לגווע
עוד מעט יובס השקט המבורך
המולת היום תתחיל לבקוע
לא תלכי לבדך, אני אהיה שם איתך
69. הבה נגילה, הבה נגילה הבה נגילה
ונשמחה הבה נרננה, הבה נרננה

הבה, הבה ונשמחה עורו אחים בלב שמח

70. ההר הירוק תמיד

פקחתי את עיני, היה אז חודש שבט, ראיתי מעלי ציפור קטנה אחת

ותכלת השמיים וענן יחיד וראיתי - את ההר הירוק תמיד.

במשחקי ילדות קלי השכרון רדפתי פרפרים, החלקתי במדרון

ועת חיפשתי לי מסתור ללב תמיסאז ברחתי - אל ההר הירוק תמיד.

ההר הירוק כל ימות השנה, אני עוד חולם ושואל

לנשום רוחותיך כבראשונה, לשכב בצילך כרמל.

בשנות הנעורים, בשנות האהבה טיפסנו בשביליו, ידי בתוך ידה

השקפנו למרחק, לעבר העתיד

וחלמנו - על ההר הירוק תמיד.

הלכנו לצבא, גדולים ונבוכים,

מתוך המלחמות חזרנו כאחים

הבאנו על כפיים רע וידיד

ונפרדנו - מול ההר הירוק תמיד.

וילדינו כבר היום הם עלמים, הורינו - שערס הלבין מרוב ימים.

אך צעירים נהיה כל בוקר, עת נביט אל אחינו-אל ההר הירוק תמיד.

71. הורה

עוד מזהיב השדה שעזבנו אז, עוד הארץ נושאת יבולה.

ועוד יפּים הם הלילות בכנען, טרם השמש עולה.
 עוד רכבת חוצה שם פרדס ירוק, חסידה עוד רוגעת מעל.
 ועוד נישא הערפל בעמק, בין הזריחה והטל.
 וגם ההורה – היא עם ה – היי קולה עוד עולה קולה לא נדם
 כן גם ההורה היא עם ה – היי שירה ממלא ליבי לעולם
 עוד שטים עננים על בתי העיר והים מלטף את החול
 ועוד נשמע איך בלבבות פועם לו זמר ישן ומחול.

72. החגיגה נגמרת

ולפעמים החגיגה נגמרת

החצוצרה אומרת

כיבוי אורות

שלום לכינורות

'סיפורים שמעבר לשירים'

אשמורת תיכונה	נושקת לשלישית
לקום מחר בבוקר	ולהתחיל מבראשית.
לקום מחר בבוקר	עם שיר חדש בלב
לשיר אותו בכח,	לשיר אותו בכאב
לשמוע חלילים ברוח החופשית	ולהתחיל מבראשית.
מבראשית את עולמך בבוקר	תמיד לברוא:
האדמה, העשב	וכל המאורות
ואז מן העפר,	בצלם אנשים
לקום מחר בבוקר	ולהתחיל מבראשית.
גם אצלך החגיגה נגמרת	ובחצות
הביתה את הדרך	קשה לך למצוא
מתוך החשכה	אנחנו מבקשים
לקום מחר בבוקר	ולהתחיל מבראשית.

73. היא כל כך יפה זה צובט בלב שלך

אך בכאב עצום.

שאני רוצה אותה

בגינה תשב

היא והשושנים.

הגדר מאחורי

היא לא מבינה

לא אומרת לי כלום.

עם הטבע להתערבב

שתי מילים אולי

אין לי אומץ מתאים.

כל השבוע חלון פתוח כוכבים מעל ולב מתמוטט.

הייתי נותן לה שק של סנטימנטים אך אני מתבייש לתת.

זה קורה רבות

גם במשפחות טובות,

ילד אוהב אישה.
 שאני עומד בכביש
 כבר שנה חלפה
 לאן - זאת לא אדע.
 היא בסוף תרגיש
 ותפנה את ראשה.
 את הבית היא עזבה,
 וקשה יותר
 רק נותרה שושנה.
 למלא את החסר

74. היא רק רוצה לרקוד (עומר אדם)

אין לנו זמן, שחור או לבן

שנה ת'גישה - היא אומרת

'סיפורים שמעבר לשירים'

עמוד 81 מתוך 233

יונתן לוי: 052-8081155

נצא למרדף, מקצב מטורף רואה ת'חיים קצת אחרת
 עזוב חתונה, שמלה לבנה חבל לה על הכסף
 עם כל הכבוד ויש לה כבוד היא רק רוצה לרקוד
 אין מה לעשות איתה היא רק רוצה לרקוד
 איפה לא תיקח אותה היא רק רוצה לרקוד

מהחוף של מיקונוס עד החוף של מוש

עלה על הבר, אל תחשוב על מחר

היא רק רוצה לרקוד

תיקח הלוואה, תקנה לה דירה זה לא מעניין היא אומרת

שיגרה זה פאסה, אז אל תנסה להיות כמו כולם, היא אחרת

יש פעם אחת, חיים פעם אחת זה לא חוזר עיוני

תן לה כבוד, היא פיצחה את הקוד

היא רק רוצה לרקוד וזה עושה אותה סקסית

עושה אותה יפה עוצמת ת'עיניים רוקדת יחפה

75. הכל בגלל האהבה

76. הכניסיני תחת כנפך, וְהִי לִי אִם וְאָחוֹת, וְיִהְיֶה חֵיקֶךָ מִקֶּלֶט רֵאשִׁי, קֵן-תְּפִלוֹתַי הַנִּדְחוֹת.

וּבֵעֵת רַחֲמִים, בֵּין-הַשְּׁמָשׁוֹת, שְׁחִי וְאַגַּל לָךְ סוּד יְסוּרֵי: אֹמְרִים, יֵשׁ בְּעוֹלָם נְעוּרִים – הֵיכָן נְעוּרֵי?
וְעוֹד רַז אֶחָד לָךְ אֶתְוֹדֶה: נִפְשֵׁי נִשְׂרָפָה בְּלֶהֱבָה; אֹמְרִים, אֶהְבָּה יֵשׁ בְּעוֹלָם – מֵה-זֹאת אֶהְבָּה?
הַכּוֹכְבִים רָמוּ אוֹתִי, הִיָּה חֵלוֹם – אֵךְ גַּם הוּא עָבַר; עֵתָה אֵין לִי כָלוֹם בְּעוֹלָם – אֵין לִי דָבָר.

77. דַּע לָךְ (שירת העשבים) שְׁפָל רוּעָה וְרוּעָה יֵשׁ לוֹ נְגוֹן מְיוֹחָד - מְשָׁלוֹ.

דַּע לְךָ שְׂכָל עֵשֶׁב וְעֵשֶׂב

וּמְשִׁירַת הָעֵשְׂבִים,

כַּמָּה יָפָה, כַּמָּה יָפָה וְנָאָה,

טוֹב מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בֵּינֵיהֶם

וּמְשִׁירַת הָעֵשְׂבִים -

וּכְשֶׁהֲלֵב, מִן הַשִּׁירָה מִתְמַלֵּא,

אוֹר גָּדוֹל, אֲזִי נִמְשָׁךְ וְהוֹלֵךְ,

וּמְשִׁירַת הָעֵשְׂבִים,

78. הופה היי

יֵשׁ לוֹ שִׁירָה מְיוֹחֶדֶת - מְשָׁלוֹ

נַעֲשֶׂה נְגוּן, שֶׁל רוּעָה.

כַּשְׁשׁוֹמְעִים הַשִּׁירָה שְׁלָהֶם.

וּבְשִׂמְחָה לַעֲבֹד אֶת ה',

מִתְמַלֵּא הֲלֵב, וּמְשִׁירַת הָעֵשְׂבִים.

וּמְשִׁירַת הָעֵשְׂבִים אֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,

מִקְדוּשָׁתָהּ שֶׁל הָאָרֶץ עָלָיו,

נַעֲשֶׂה נְגוּן שֶׁל הֲלֵב.

הופה הופה הופה הופה היי שיר איתנו את ההופה הופה היי

כשאתה עצוב כל כך צא לדרך אל תשכח

שיר איתנו את ההופה הופה היי

אני כל כך אוהב להסתובב ולטייל בכל מקום בכל פינה שיש בארץ ישראל

כנרת ומדבר קיבוץ ועיר או כפר ואז אני לוקח שיר אחד לדרך

(2) הופה אל הנגב או אל הגליל הופה צליל גיטרה, מנדולינה וחליל

ואז אני נרגש כל פעם מחדש שכל הילדים שרים איתי ביחד

(3) הופה לא הרגשנו איך הזמן עובר הופה היי צריך ללכת למקום אחר

סוף למסיבה ומי שכאן היה את ההופה היי בקול ישיר איתנו

79. הכל פתוח

רְאִיתִי תִפְנֹת סוּעָת בְּטוֹרְקִיז, וְגַל סָגוּל פִּהָה הֵרִיעַ וְהִתִּיז
חֲשַׁבְתִּי לְעֶצְמִי הַכֹּל עוֹד אֶפְשָׁרִי, כֹּל עוֹד אֲנַחְנוּ כָּאֵן שָׁרִים.

רְאִיתִי אֶת הַסֶּכֶר פְּתוּחַ לְרוּחָהּ, וְכֹל שְׁפַעַת הַמַּיִם נוֹהֶרֶת בְּשִׁמְחָה
חֲשַׁבְתִּי לְעֶצְמִי הַכֹּל עוֹד אֶפְשָׁרִי, כֹּל עוֹד אֲנַחְנוּ כָּאֵן שָׁרִים.

הַכֹּל פְּתוּחַ עוֹד לֹא מְאוּחָר מִצֵּב הָרוּחַ יִשְׁתַּפֵּר מָחָר

זֶה יִתְכַּן, זֶה אֶפְשָׁרִי - כֹּל עוֹד אֲנַחְנוּ כָּאֵן שָׁרִים.

(2) הֵייתִי בַעֲפוּלָהּ, הֵייתִי בְּאֵילַת וּבְשִׁמּוֹרֶת הַחוּלָה מְצֹאֲתִי לִי מִקְלָט.

חֲשַׁבְתִּי לְעֶצְמִי הַכֹּל עוֹד אֶפְשָׁרִי, כֹּל עוֹד אֲנַחְנוּ כָּאֵן שָׁרִים.

בַּתֵּל אָבִיב טַיִלְתִּי חִפְשִׁי מְדַאָּגָה, לָאֵן שְׁהִסְתַּכַּלְתִּי הִיְתָה לִי חֲגִיגָה
 חֲשַׁבְתִּי לְעַצְמִי הַכֹּל עוֹד אֶפְשָׁרִי, כֹּל עוֹד אֲנִיחָנוּ כָּאֵן שָׁרִים.
 (3) גַּלְשֵׁתִי בַּחֲרֵמוֹן נִפְלְתִי עַל הָאָרֶץ, נִפְגַּשְׁתִּי עִם הַמּוֹן אֲנָשִׁים נָשִׁים וְטָף.
 חֲשַׁבְתִּי לְעַצְמִי הַכֹּל עוֹד אֶפְשָׁרִי, כֹּל עוֹד אֲנִיחָנוּ כָּאֵן שָׁרִים.
 אוֹלֵי הַכֹּל פְּתוּחִי, אוֹלֵי לֹא מְאוּחָר, אוֹלֵי מִצֵּב הָרוּחַ יִשְׁתַּפֵּר מְחָר
 הַכֹּל עוֹד יִתְכַּן, הַכֹּל עוֹד אֶפְשָׁרִי, כֹּל עוֹד אֲנִיחָנוּ כָּאֵן שָׁרִים.

80. הלוואי (מילים: אהוד מנור; לחן וביצוע: בועז שרעבי)

הלוואי ומענן תרד עלינו קשת. הלוואי שלעולם הזה יש תקנה

הלוואי ויום יצמח מתוך סופה גועשת, הלוואי ולא תאבד לעד המתנה

הלוואי שהמדבר יצמיח עשב דשא, הלוואי ועוד נשב בצל התאנה

הלוואי שלא נכאב ואיש אחיו יאהב, הלוואי ויפתחו שוב שערי גן עדן

הלוואי ויתמזגו מזרח ומערב הלוואי, הלוואי ונחדש ימינו כאן כקדם

הלוואי ולא ישא עוד גוי אל גוי חרב, הלוואי ולא ננטוש את דרך התקווה

הלוואי והאדם יהיה רחום עד ערב, הלוואי שיש סיכוי אחד לאהבה

81. אלי, אלי (הליכה לקיסריה)

החול והים,

ברק השמים,

שלא יגמר לעולם

רשרוש של המים

תפלת האדם.

82. הַלְלוּיָהּ לְעוֹלָם, הַלְלוּיָהּ יִשְׂרָאֵל פְּלִם

בְּמִלָּה אַחַת בּוֹדְדָה, הַלֵּב מְלֵא בְּהַמּוֹן תּוֹדָה

וְהוֹלֵם גַּם הוּא – אֵיזָה עוֹלָם נִפְלָא.

הַלְלוּיָהּ עִם הַשִּׁיר, הַלְלוּיָהּ עַל יוֹם שְׁמַאִיר

הַלְלוּיָהּ עַל מָה שֶׁהִיָּה

וּמָה שֶׁעוֹד לֹא הִיָּה – הַלְלוּיָהּ

מִיּוֹם אָבִיב, בְּהִיר וְצַח אוֹתְךָ אֲנִי זֹכֵר
 וְכָבֵר מֵאֵז הַיֵּטֵב יִדְעֶתִי שֶׁלֹּא אוֹתֵךְ
 כִּי לִי הָיִית בְּבֵת עֵינֵי בְּכָל יוֹם וְכָל לַיִל
 הָיִית לִי כְּמִלְאָךְ הָאֵל מִתּוֹךְ הָעֶרְפֵּל.
 רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ יָדְךָ רְצִיתִי לָךְ לֹמֵר
 סוּד אֶהְבֶּה שְׁבִלְבָבִי שְׁמוֹר מִכָּל מְשֻׁמֵּר
 רְצִיתִי לָךְ לֹמֵר אֶהְבֶּתִי אֶהְבֶּתִי וְנִגְמֵר
 אַךְ לֹא הֵעֵזְתִּי גַם כְּשֶׁהָיָה כְּבָר מְאַחֵר.

אֶת עוֹלָמִי עִם שַׁחַר, אֶת לִי כָּל הַיּוֹם

אֶת עוֹלָמִי בַּלַּיְלָה, אֶת הַחֲלוֹם

אֶת בְּדָמַי, בְּרוּחִי וּלְבָבִי

אֶת הַנִּיחוּחַ הַמְּתוֹק, הַפֶּרַח בְּגַנִּי.

מֵאֵז הָלַכְתָּ יוֹמִי קוֹדֵר, אָרְדָּה וּמְשַׁעֲמָם

לְשׂוֹא רֹצָה אֲנִי לְשַׁכַּח וּלְהַתְּעַלֵּם

חֲזָרִי מֵהָר כִּי בַלְעָדֶיךָ עוֹלָמִי שׂוֹמֵם

נִדְמוּ מִיַּתְרֵי קוֹלֵי וְכַנּוֹרֵי דוֹמָם.
 מֵאֵז הַלַּכְתָּ, מֵאֵז לֹא שִׁבַּתְתָּ, אֲנִי כַּמְעַנָּה
 חִפְּשִׁיתִי אַחֲרֶיךָ אָנָּה, אָנָּה עוֹד אֶפְנֶה
 שְׁאַלְתִּי פֹה, שְׁאַלְתִּי שָׁם, וְאִין לִי מַעַנָּה
 אֲבָל עַדִּין חֲלוּמוֹת יַפִּים אֲנִי בּוֹנֶה.
 אֶת עוֹלָמִי עִם שִׁחַר, אֶת לִי כָּל הַיּוֹם
 אֶת עוֹלָמִי בַּלֵּילָה, אֶת הַחֲלוּם
 אֶת בְּדָמִי, בְּרוּחִי וּלְבָבִי
 אֶת הַנִּיחוּחַ הַמְּתוֹק, הַפֶּרַח בְּגַנִּי.

84. הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד:
 כי עזי וזמרת יה' ויהי ליישועה:
 ושאתם מים בששון. ממעיני הישועה:
 לה' הישועה. על עמד ברכתך סלה:
 ה' צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה:
 ה' צבאות אשרי אדם בטח בך:
 ה' הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו:
 ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר.
 כן תהיה לנו: כוס ישועות אשא. ובשם ה' אקרא.

85. הַיְהִי מֵה טוֹב

וּמֵה נְעִים

שֶׁבַת אֶחָיו גַּם יָחַד

86. הנני כאן

אני הולך אלייך כל ימי
האבנים פוצעות את כפותי
אני חוזר מארץ ארץ רחוקה
הנני כאן, אך כמו יונה פצועה
הנני כאן, כמו צפרים חגות
הנני כאן, כמו אבן בגדר,
אני האיש אשר תמיד חוזר, חוזר.
אני חוזר מאלף גילגולים
ובלילות בבכות השועלים
אני רואה אותך הרחוקה
בין סורגים יושבת ומחכה
ואת חיכת, כמו האבנים
זריחות רכות נשקו אותך פנים
כך ראיתך יושבת ומצפה
כך לקחתיך איתי אל החופה

אני הולך אלייך מסונוור
אבל אני איני מרגיש דבר.
מושיט ידי ללטוף את שיערך
אני נופל תמיד מול שערך.
הנני כאן, מבית מן הגגות
כמו סלע, כמו באר
אני נזיר, בן מלך וקבצן
אני חולם וער בד בו בזמן.
כמו נסיכה שבויה במגדלים
אלוהים, האלוהים גדולים. (הנני כאן...)
וכמו הבור, להלך במדבר
שקיעות כבודות נשקו אותך צוואר.
ובעינייך אור ועצב רב
את היחפה עם כתר של זהב.

87. הפינג'אן (הרוח נושבת קרירה): AM

הָרוּחַ נוֹשֶׁבֶת קְרִירָה נוֹסִיפָה קִיסָם לַמְדוּרָה
 וְכִךְ בְּזוּעוֹת אַרְגָּמָן בְּאֵשׁ יַעֲלֶה פְקָרָבָן;
 הָאֵשׁ מְהַבֶּהֶבֶת שְׂרָה מְלַבֶּלֶבֶת
 סוֹבֵב לוֹ סוֹבֵב הַפִּינְג'אן...
 הֵי דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה
 דֵי דֵי דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה דֵה
 לָה לָה לָה לָה לָה לָה לָה לָה לָה לָה לָה לָה לָה לָה לָה לָה
 סוֹבֵב לוֹ, סוֹבֵב הַפִּינְג'אן

2) נְגַמֵּע מִן הַסֵּפֶל לְאֵט, הֵנָּה מְסַפְּרִים כְּבָר צ'יִזְבֵּט.
 סְפוּר שְׁעָבַר עָלָיו זְמַן, בְּשֶׁקֶט מִצְמִיחַ זְקֵן...
 הַבְּלוּף מִתְפַּתַּח – קִנְקֵן שׁוֹב רוֹתַח
 סוֹבֵב לוֹ, סוֹבֵב הַפִּינְג'אן...

3) הָרוּחַ נוֹשֶׁבֶת קְרִירָה עֲבֻדָּאֵלְלָה רוֹצָה מְדִינָה.
 הַמוֹפְתִי רוֹצָה הַפּוֹגָה, מְצַרִּים רוֹצָה מְלַחְמָה
 שְׁלֶשֶׁתָם בְּיַחַד יִשְׁקוּ לִי בַתְּחַת, בְּשֵׁם מְדִינַת יִשְׂרָאֵל

88. הרעות

עַל הַנֶּגֶב יוֹרֵד לַיַּל הַסֵּתוֹ
 עֵת הַרוּחַ עוֹבֵר עַל הַסָּף
 כָּבֵד שָׁנָה. לֹא הִרְגַּשְׁנוּ כִּמְעַט אֵיךְ עָבְרוּ הַזְּמַנִּים בְּשִׂדוֹתֵינוּ.
 כָּבֵד שָׁנָה, וְנוֹתַרְנוּ מְעַט
 אֵךְ נִזְכֵּר אֶת כָּל־סֵפֶר:
 כִּי יַרְעוּת שְׂפָזָאֵת לְעוֹלָם
 אֲהַבָּה מְקַדְּשֵׁת בְּדָם
 הִרְעוּת נִשְׂאָנוּךְ בְּלִי מַלְיָם
 מְלִילוֹת הָאֵימָה הַגְּדוֹלִים
 הִרְעוּת, כִּנְעָרִיךְ כָּל־סֵפֶר
 כִּי יַרְעִים שְׂנַפְלוֹ עַל חֶרֶב־סֵפֶר
 וּמִצִּית פּוֹכְבִים חָרֵשׁ חָרֵשׁ
 עֲנָנִים מְהַלְכִים עַל הַדָּרֶךְ.
 מָה רַבִּים שְׂאֵינָם כָּבֵד בִּינֵינוּ.
 אֶת יְפֵי הַבְּלוּרִית וְהַתְּאֵר –
 לֹא תִתֵּן אֶת לְבָנוּ לְשֹׁכַח.
 אֶת תְּשׁוּבֵי בִינֵינוּ לְפָרַח.
 אֶפְרָה עֲקֻשָּׁנִית וְשׁוֹתֶקֶת
 אֶת נוֹתֶרֶת בְּהִירָה וְדוֹלְקֶת.
 שׁוּב בְּשִׁמְךָ נְחִיךְ וְנִלְכָה
 אֶת חֵינֶךְ הוֹתִירוֹ לְזִכָּר.

89. ואיך שלא

ואיך שלא אפנה לראות
 שומרת לי היא אמונים
 וגם אני בין הבריות
 גלים עולים, חולות נעים
 ובלילות ובלילות
 מנגינות וזרם דק קולח
 שקט עכשיו...
 אל הרופא הכי טוב במדינה
 אך התמונה לא משתנה
 יבוא לו גל לשטוף אותן
 היא מחכה לי בלילות
 לשמוע את הציפורים שרות.
 אוושת הרוח בעלים.
 תמיד איתה ארצה להיות

תמיד איתה ארצה להיות
 לא מתרוצצת בגנים
 לא מתפתה לאחרות
 אוושת הרוח בעלים.
 עולות עולות בי
 ותפילותי לרוח נענות.
 וכל אחד עסוק בענייניו
 בכדי לחשוף עד הסוף
 מילים מילים ואת משמעותן
 אבל אני כרוך אחריה
 ללכת שבי אחריה
 גלים עולים, חולות נעים
 ואיך שלא אפנה לראות

90. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרֶתְךָ, וְדַבֵּק לְבַנּוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ

וַיַּחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ.

שְׁלֹא נִבּוֹשׁ, וְלֹא נִכְלָם, וְלֹא נִכְשָׁל - לְעוֹלָם וָעַד

91. חופים הם לפעמים געגועים לנחל רִאִיתִי פַעַם חוֹף שֶׁנֶּחַל עֲזָבוּ

עַם לֵב שָׁבוּר שֶׁל חוֹל וְאָבֵן. וְהָאָדָם, וְהָאָדָם הוּא לְפַעְמִים גַּם כֵּן יָכוֹל

לְהִשָּׂאֵר נְטוּשׁ וּבְלֵי כּוֹחוֹת מִמֶּשׁ כְּמוֹ חוֹף

גַּם הַצְּדָפִים כְּמוֹ חוֹפִים, כְּמוֹ הַרוּחַ

גַּם הַצְּדָפִים הֵם לְפַעְמִים גַּעְגּוּעִים לְבֵית שְׁתַּמִּיד אֶהְבְּנוּ

אֲשֶׁר הָיָה וְרַק הֵיטָּ שֶׁר לְבַדּוֹ שֶׁסָּ אֶת שִׁירֵינוּ.

כִּדּוּ בֵּין צְדָפֵי לְבוֹ שֶׁל הָאָדָם שָׂרִים לוֹ נְעוּרֵינוּ.

92. השמיעני את קולך כִּי קוֹלְךָ עָרַב וּמְרִאָדָּ נֶאֱוָה

93. התמונות שבאלבום (חיים משה) ילדות שלא נגמרת

אתה הבן אני האב	ואמא שוב דואגת
אתמול קיבלנו עוד מכתב	אצלך הכל בסדר
לא סיפרת על הקרב	רק על כל היתר.
וכשתצא לעוד שבת,	נחכה בפתח
אמא לכבודך בישלה,	נשקה אותך כמו פרח
גם נגהץ לך מדים	אני זוכר מה שהבטחת
ישמור עליך אלוהים	רק חזור הביתה.
תמונה שלך בגיל שנה	עם סבתא מחייכת
ושתי תמונות של גיל מצווה	ואיך גדל הנכד
תמונה אחרת על מדים	עם הרובה ביד
ואני הבטחתי כשתגדל	לא תלחם באף אחד.

94. התשמע קולי (זמר נוגה)

הַתְּשַׁמַּע קוֹלִי, רְחוּקֵי שְׁלִי, הַתְּשַׁמַּע קוֹלִי, בְּאֲשֶׁר הִנָּדָה
 קוֹל קוֹרֵא בְּעֵז, קוֹל בּוֹכָה בְּדַמִּי, וּמַעַל לַזְּמַן מְצֹוּה בְּרָכָה.
 (2) תֵּבֵל זֶה רַבָּה וּדְרָכֶיךָ בָּהּ רַב. נִפְגָּשׁוֹת לְדָק, נִפְרָדוֹת לְעַד
 מִבְּקֵשׁ אָדָם, אֵד פּוֹשְׁלוֹת רַגְלָיו, לֹא יוֹכֵל לְמַצֵּא אֶת אֲשֶׁר אֲבַד
 (3) אַחֲרוֹן יָמַי, כְּבָר קָרוֹב אוֹלֵי, כְּבָר קָרוֹב הַיּוֹם, שֶׁל דְּמָעוֹת פְּרִידָה
 אַחֲפָה לָּךְ, עַד יִכְבוּ חַיֵּי, כְּחַפּוֹת רַחֵל - לְדוֹדָה.

95. ואיך שלא אפנה לראות תמיד איתה ארצה להיות

שומרת לי היא אמונים לא מתרוצצת בגנים
 וגם אני בין הבריות לא מתפתה לאחרות
 גלים עולים, חולות נעים אוושת הרוח בעלים.
 ובלילות ובלילות עולות עולות בי מנגינות
 וזרם דק קולח ותפילותי לרוח נענות.
 שקט עכשיו... וכל אחד עסוק בענייניו
 אל הרופא הכי טוב במדינה בכדי לחשוף עד הסוף
 אך התמונה לא משתנה מילים מילים ואת משמעותן
 יבוא לו גל לשטוף אותן אבל אני כרוך אחריה
 היא מחכה לי בלילות ללכת שבי אחריה
 לשמוע את הציפורים שרות גלים עולים, חולות נעים
 גלים עולים, חולות נעים אוושת הרוח בעלים.

96. ואפילו בהסתרה שבתוך ההסתרה
בְּוֹדָאֵי גַם שָׁם **נִמְצָא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ**

גַּם מֵאַחֲרֵי הַדְּבָרִים הַקְּשִׁים הָעוֹבְרִים עָלֶיךָ

אֲנִי עוֹמֵד, אֲנִי עוֹמֵד, אֲנִי עוֹמֵד

97. ובניהם

כך עכבר העיר לי מספר, בין בניינים שהלילות שבעירו

הם החיים ועכבר הכפר בתוך שדה, כך לי אמר

ריח מתוק של פרדסים זה העיקר

ובניהם, ובניהם אני הולך ואז חוזר

יש בי מזה, וגם מזה יש בי שניהם

אז עכבר הכפר על השקיעות הוא מספר וידידו, זה מהעיר

שוב ממחר ובניהם, ובניהם אני הולך ואז חוזר

יש בי מזה, וגם מזה יש בי שניהם

ובניהם, ובניהם

על שפת הים שקט מוצא ואז ברחוב סתם נהנה יש בי את זה

98. וְשׁוּב נִצָּאָה אֶל הַדָּרֶךְ, יָד בְּיַד לַדָּרֶךְ
 בְּשִׁלְשֵׁלֶת זָהָב. וְשׁוּב נִצָּאָה אֶל הַדָּרֶךְ,
 עִם אֶחָד לַדָּרֶךְ, וְשִׁירָנוּ עַל גֵּב.
 וְעַד לְשַׁעְרֵי רַקִּיעַ, בּוֹדָאֵי נִגְיַע
 עוֹד מְעַט אִם לֹא עֲכָשְׁיוּ.
 וְעַד לְשַׁעְרֵי רַקִּיעַ, בּוֹדָאֵי נִגְיַע
 כִּי דַרְכָּנוּ לֹא לְשׂוּא.

וְגַם אִם אַרְפָּה הִדְרָדָה, וְרַבָּה הִדְרָדָה,
הֵן פָּחַנו עוֹד רַב.

וְגַם אִם אַרְפָּה הִדְרָדָה, וְרַבָּה הִדְרָדָה,
נֶעְבְּרָה בָּהּ יַחְדָּיו. וְעַד לְשַׁעְרֵי רַקִּיעַ,
בְּוֹדָאֵי נְגִיעַ, עוֹד מְעַט אִם לֹא עַכְשָׁיו.
וְעַד לְשַׁעְרֵי רַקִּיעַ, בְּוֹדָאֵי נְגִיעַ
כִּי דַרְכָּנוּ לֹא לְשׂוּא.

99. זה הזמן לסלוח

עוד ארוכה הדרך אל האושר, רצופה היא מכשולים רבים.
 עת לחייך לשמוח גם לדמוע, אך מה יפים יפים הם
 החיים.

זה הזמן לסלוח לוותר לשכוח,
 גם עם זה קשה שנינו יחד את הכל פה נשנה.
 לא צריך לברוח את האמת למרוח,
 אני ואת עוד נשנה את העולם הזה.
 את שני עיניי נושא אני למעלה מבקש תשובות לשאלה.
 אין מענה ואיש גם לא יודע האם בסוף הדרך ניפגש.

100. זה כינור דויד:

לפני שנים רבות שמעו בארץ ישראל קולות ניגון שירה ומזמורים

בצליל כה מיוחד ובנעימה טובה כשיר ציפור זמיר בין העלים

זה כינור דוד ביד דוד המלך הפורט על מיתריו

כטוב ליבו ביין לעת ערב מלווה הוא את שיריו

(2) לפני שנים רבות בשערי ירושלים ניצבה נפעמת בחלון מיכל

הביטה במשעול ובעיניה אור רוקד דוד ובידו כינור

3חלפו שנים רבות מתהילת התהילים עוד מיתרי כינור דוד נוגנים

אומרים, ישנו מקום ובו הצדיקים עם ערב את כינור דוד שומעים

אומרים, ישנו מקום ובו הצדיקים עם ערב את כינור דוד שומעים

101. חולם בספרדית

אני קם בעברית בבוקר

משלם בעברית ביוקר

בשפתו של דוד המלך

וקורא סיפורים לילד -

בעברית יש מילים בשפע

יש בה תקע ויש בה שקע

מתרגש בעברית מפרח

מתרגז בעברית בן-רגע

אני חושב ואני כותב בעברית בלי קושי

זאת שפה נהדרת, לא תהיה לי אחרת

אמונים בעברית שומר לך

"לילה טוב" בעברית אומר לך

העברית משתנית בלי הרף -

אני חי בשפה דוהרת

ושותה בעברית קפה,

על כל דבר שאני קונה.

אני חי ומשמיע קול

כן, תמיד מימין לשמאל.

להגיד את הכל, כמעט -

אך אין מילה בעברית לטאקט.

ונושא בעברית תפילה,

ומרביץ בעברית קללה.

ואוהב לאהוב אותך בעברית בלעדית.

אך בלילה, בלילה אני חולם עוד בספרדית.

וסוגר בעברית תריסים.

וגם סופר בעברית כבשים.

זה התחיל בלוחות הברית.

ואמות, כנראה, בעברית.

102. חורשת האקליפטוס (#2, מילים ולחן: נעמי שמר)

כשאמא באה הנה יפה וצעירה, אז אבא
על גבעה בנה לה בית.

חלפו האביבים, חצי מאה עברה, ותלתלים
הפכו שיבה בינתיים.

אבל על חוף ירדן כמו מאומה לא קרה
אותה הדומיה וגם אותה התפאורה
חורשת האקליפטוס, הגשר, הסירה
וריח המלוח על המים.

2) בשביל הנה יורדת עדת התינוקות הם

בירדן ישכשכו רגליים

גדלו הילדים וכבר למדו לשחות ובני

הנעורים חותרים בשניים.

3) מעבר לירדן רעמו התותחים והשלום

חזר בסוף הקיץ

וכל התינוקות היו לאנשים

ושוב על הגבעה הקימו בית.

103. חי חי חי

שמעו אחיי, אני עוד חי, ושתי עיני, עוד נישאות לאור. רבים
 חוחיי, אך גם פרחיי, ולפניי שנים רבות מספור. אני שואל
 ומתפלל, טוב שלא אבדה עוד התקווה.
 עובר מזמור מדור לדור, כמעין מאז ועד עולם.
 אני שואל ומתפלל טוב שלא אבדה עוד התקווה.
 חי, חי, חי, כן אני עוד חי. זה השיר של סבא,
 שר אתמול לאבא, והיום אני. אני עוד חי, חי, חי, עם ישראל חי.
 זה השיר שסבא שר אתמול לאבא, והיום אני.
 (2) הומים ימיי, חי חי. ולילותיי, חי חי. ובשמיים, עמוד האש עוד קם.
 אשיר בלי די, חי חי. אפרוש ידי, חי חי. לידידי, אשר מעבר ים.
 אז כה לחי, לכל אורחיי ולבניי המבקשים לחזור.

1. חיוכים

אם עולה השמש ובכל בוקר חדשה היא
אם הפרחים סתם מחייכים אל העולם
אם מתגלגל הגל מצחוק עד השמים
אז למה גם אנחנו לא נצחק עם כולם?
אם יש עוד קרקסים וליצנים ולא בספר
אם צחוק הילדים נשמע צלול ולא רחוק
צוחק השוק, היס, הפעמון של בית הספר
אז למה גם אנחנו לא נלמד לצחוק?

**כדאי, כדאי ללמוד מן הפרחים
לא לקמץ בחיוכים
והעולם, תראו, יהיה פתאום כה טוב
כדאי לחלום ולקוות, נסו רק פעם
כדאי לצחוק, כדאי לחיות, כדאי לאהוב
כדאי גם לחייך, מותר לכעוס
אך בזהירות לא להרוס
אפשר לרקום חלום נפלא ביום סגריר**

**הכל יהיה עוד טוב יותר ודאי, אבל בינתיים
אפשר לבכות ללא סיבה, אפשר גם לשיר
אדם הולך בעיר והיא שלו והיא זרה לו
והוא שותק והעולם כולו שותק
לפתע בדיוק מולו תינוקת התחייכה לו
והאדם צוחק והעולם כולו צוחק
ושוב נושקת שמש את העיר המאוהבת
גל שובב וקל נושק לסלע שוב ושוב**

**האור נושק לצל והפסים את הרכבת
רק אנו שוכחים מה שכל כך כל כך חשוב
כדאי, כדאי ללמוד מן הפרחים
לא לקמץ בחיוכים
והעולם, תראו, יהיה פתאום כה טוב
כדאי לחלום ולקוות, נסו רק פעם
כדאי לצחוק, כדאי לחיות, כדאי לאהוב
כדאי גם לחייך, מותר לכעוס**

אך בזהירות לא להרוס

אפשר לרקום חלום נפלא ביום סגריר

הכל יהיה עוד טוב יותר ודאי, אבל בינתיים

אפשר לבכות ללא סיבה, אפשר גם לשיר

104. טוב להדות לה' ולזמר לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות

105. יוצא לאור

השביל הזה מתחיל כאן בין סניף בנק למעין

לא סלול, לא תמיד מסמן השביל הזה מתחיל כאן.

חוצה את העיר עולה על הקר ממשיך על היס

ממשיך גם מחר חותך באויר, בין הבתים יוצא אל האור, אל חיים חדשים.

לך עליו, עליה עליו עכשו לך עליו, עליה עליו עכשו מלאכי צפרים מעליך

מלויים את צעדיך מרחוק נדלק אור אל תסטה פדי שתוכל לחזר

הַשִּׁיר הַזֶּה מֵתְחִיל פָּאן פֶּחַל עַל הַדָּף הַלָּבָן לֹא גָמֹר, לֹא תִמְיֵד מִכּוֹן.

106. ימי בנימינה

מה קרה לילד שדיבר אל כוכבים שהמתיק סודות עם סביונים ושחפים
 שספר כל נמש חרש ובחול נרדם - מה קרה לו יום אחד שקם ונעלם?
 אני רוצה לחזור אל הימים הכי יפים שלי
 הימים היחפים של בנימינה כן, אני זוכר, הכל זרם לאט,
 השמש לא מיהר, אנשים אמרו שלום, חבר היה חבר.
 "היורה ירד מחר הבט בלבנה", "איך היה יכול הענבים השנה?"
 "היכנסו הערב יש ריבה מתות גינה", "ובלילה תתכסו כי תהיה צינה".
 ועכשיו אם יום או ליל, אם רע לי ואם טוב, אין לי רגע זמן לשבת ולחשוב
 לפעמים אני כמעט מדעתי יוצא כל ימי אני הולך לשם ולא מוצא
 מה קרה לילד שנרדם בחול החם שיום אחד, לפתע, קם ונעלם?

107. ירושלים שבלב

כל אדם מחפש מקומות, ונופים חדשים בעולם, הוא חוצה יבשות וימים
 במסע של הנפש לשם, על כנפי מחוזות הדמיון, הוא מפליג בספינה אל הים
 אך בסוף זה הלב, הלב שמוביל, מוביל אותנו לשם
 כל הדרכים, השבילים, הכבישים, השלטים - מובילים לירושלים

כל התפילות, הדמעות, בקשות, מחשבות - מובילות לירושלים
 כל השירים, פיוטים, מזמורים, סיפורים - כולם לירושלים, ירושלים שבלב
 היא משוש כל הארץ, דלתות העמים, היא אורו של עולם
 על שבעת ההרים היא עומדת, ונמצאת בחלומות של כולם
 מקצוות התבל הם נושאים עיניהם, המסע לא הושלם
 כי בסוף זה הלב, רק הלב שמוביל, מוביל את כולנו לשם...

108. ירושלים של זהב

אֲוִיר הָרִים צָלוּל פִּיּוֹן וְרִיחַ אֲרָנִים
 נִשָּׂא בְרוּחַ הָעֲרָבִים עִם קוֹל פְּעֻמוֹנִים
 וּבַתְרִדְמַת אֵילָן וְאַבֵּן שְׂבוּיָהּ בַּחֲלוּמָהּ,
 הָעִיר אֲשֶׁר בְּדָד יוֹשֶׁבֶת וּבִלְבָּהּ חוּמָה.
 יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל זָהָב וְשֶׁל נְחֹשֶׁת וְשֶׁל אֹר,
 הֵלֵא לְכָל שִׁירֶיךָ אֲנִי כְּנֹר.

(2) אִיכָה יִבְשׁוּ בִּזְרוֹת הַמַּיִם כִּפֹּר הַשּׁוֹק יִיקָה,
 וְאִין פּוֹקֵד אֶת הַר הַבַּיִת בְּעִיר הָעֵתִיקָה
 וּבִמְעָרוֹת אֲשֶׁר בְּסַלַע מִיִּלְלוֹת רוּחוֹת,
 וְאִין יוֹרֵד אֶל יַם הַמֶּלֶח בְּדֶרֶךְ יִרְיָחוֹ
 (3) חֲזַרְנוּ אֶל בִּזְרוֹת הַמַּיִם לַשּׁוֹק וְלַכֹּפֶר,
 שׁוֹפֵר קוֹרָא בְּהַר הַבַּיִת בְּעִיר הָעֵתִיקָה
 וּבִמְעָרוֹת אֲשֶׁר בְּסַלַע אֶלְפֵי שְׁמֹשׁוֹת זֹרְחוֹת,
 נָשׁוּב נִרְד אֶל יַם-הַמֶּלֶח בְּדֶרֶךְ יִרְיָחוֹ.

109. יש בי אהבה

בין האפל לנסתר	בעולמנו המר	אומרים שיש עוד תקווה
קוראים לזה אהבה	ומחכים לבואה	בין האתמול לעתיד
בין האוצר לתחתית	אומרים שיש עוד תקווה	קוראים לזה אהבה
ומחכים לבואה	בין הבלבול לאסון	תדעו שיש פתרון
לקוראים לזה אהבה	בין הזיוף לאמת	בין כל מה שחי למת
ישנה אהבה	יש בי אהבה	והיא תתעורר ותיגע

יש בי אהבה והיא תנצח בין השפיות לשינה
 בין הילדות לזקנה אומרים שיש עוד תקווה קוראים לזה אהבה
 ומחכים לבואה

110. יש דברים שרציתי לומר ואינם נענים לי המילים שבחרתי אינן הטובות מכולן
 עמוקים מיני ים הסודות שאינם מובנים לי שאולי לא אבין, לא אבין לעולם
 לא בכל הדרךכים שרציתי ללכת הלכתי בדרךכים שהלכתי תעיתי ודאי לא פעם אחת
 ועצבות מהלה כל שמחה, כל שמחה ששמחתי כמו בקשתי דבר, דבר שאבד.
 חלומות שחלמתי והם מקיצים בי עדיין שבריהם בעיני נשטפים מפני בדמעה
 ולילות יסורים לא ספורים שהטבעתי ביין כאובד בדרכי, בדרכי הרעה

אך בכל הדרכים מעולם לא אבדה לי דרכנו
ואהבתי אותך והיה לנו טוב, טוב עד גדותינו

וגם אם לפעמים סערו מסביב הרוחות
והיה לנו רע ואהבתי אותך לא פחות

111. יֵשׁ לִי צְפוֹר קֶטְנָה בְּלֵב

וְהִיא עוֹשֶׂה בִּי מִנְּגִינּוֹת,

שֶׁל סֵתוֹ וְשֶׁל אָבִיב חוֹלֵף

שֶׁל אֶלֶף אֶהָבוֹת קֶטְנּוֹת

וְהִיא עוֹשֶׂה בִּי מְזֻמוֹרִים

וְהִיא צוֹבֵעַת עַלְמוֹת

וְהִיא פּוֹתֶרֶת לְשִׁירִים כְּמַעַט אֶת כָּל הַחֲלוּמוֹת

יֵשׁ לִי בַלֵּב צָפוֹר קִטְנָה עִם שְׁתֵּי גַמּוֹת וּמִנְגִינָה (נא)

(2) יֵשׁ לִי צָפוֹר קִטְנָה בַלֵּב וְהִיא עוֹשֶׂה בִּי סְפוּרִים

שֶׁל בַּיִת חֵם וּבֵן אוֹהֵב וְשָׁל קִטְעֵי יִלְדוֹת יָפִים

וְהִיא זוֹכֶרֶת בִּי כָּאֵב וְהִיא אוֹסֶפֶת בִּי שְׁנַיִם

וְהִיא עוֹשֶׂה אוֹתִי שָׁלוֹ אוֹלֵי הֵיא טַעַם הַחַיִּים (נא)

(3) יֵשׁ לִי בַלֵּב צָפוֹר קִטְנָה עִם שְׁתֵּי גַמּוֹת וּמִנְגִינָה

יֵשׁ לִי צָפוֹר קִטְנָה בַלֵּב וְהִיא אוֹלֵי כָּל הַתְּקוּוֹת

שְׁהִיא תְּשׁוּבָה לְאִכְזָבוֹת

אֶתְּהָ אֲנִי מִרְגִּישׁ חֶפְשִׁי

בֵּין מִיתָרֵי לִבִּי

עִם שְׁתֵּי גַמּוֹת וּמִנְגִּינָה

וְלִפְעָמִים אֲנִי חוֹשֵׁב

וְהִיא טוֹבָה לְבַנְת פָּנֶךָ

וְהִיא יוֹשֶׁבֶת עַל עֵנֶךָ

יֵשׁ לִי בַלֵּב צְפוּר קִטְנָה

112. כבר עברו השנים

113. כד הקמח

אני קורא בספר מלכים

אני קורא על איש האלוהים

פֶּד הַקֶּמַח לֹא תִכְלֶה

בפרק השבעה עשר

אשר אמר

וְצִפְחַת הַשֶּׁמֶן לֹא תִחְסַר

עַד אֲשֶׁר יָבֹא מָטָר

וְכַאֲשֶׁר יִבְשׁוּ הַנְּחָלִים

הָאִישׁ הַהוּא חָצַב אֶת הַמִּילִים

אוֹלֵי הָאִישׁ הַהוּא יָדַע מַחֲסוֹר

אוֹלֵי בַּהֲתַעֲטֵף עָלָיו נִפְשׁוּ

וּבִימֵים הָאֵלֶּה הַקְּשִׁים

תָּמִיד אֲנִי חוֹזֵר לָאִישׁ הַהוּא

עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה

וְהַמָּטָר בּוֹשֵׁשׁ לְבוֹא

מִלְּבָבוֹ

אוֹלֵי טַעַם מִשׁוֹרֵשׁ מֵר

הוּא שָׁב וְשָׁר

יְמֵי אֵל טַל וְאֵל מָטָר

וְאֵז נִזְכָּר

114. פְּל הַעוֹלָם פְּלוֹ

גִּשְׁרֵי צַר מְאֹד

וְהַעֲקָר לֹא לִפְתָּח פֶּלֶל

115. כל נדרי

כל נדרי, כל מילותי נשאתי אותם בכל משעולי

נשאתי אותם צרורים הם איתי לך הוא הצרור אהבתי.

כל אשר אמרתי וכל אשר אומר האהבה היא נדר, נדר שהופר

כל אשר אמרתי וכל אשר אומר האהבה היא נדר, נדר שהופר.

כל נדרי כל תפילותי
יצרתי מילים כתובות בתוכי
כל נדרי, כל ייסורי
זו את שהפרת את כל שבועותי
כאבתי אותך בכל שבועותי
שבועת אמונים אהבתי.
נשאתי אני את כל נעורי
נשארתי אני וכל נדרי.

116. כשהלב בוכה רק אלוהים שומע,

הכאב עולה מתוך הנשמה,

אדם נופל לפני שהוא שוקע,

בתפילה קטנה חותך את הדממה

שמע ישראל אלוהי,	אתה הכל יכול,
נתת לי את חיי	נתת לי הכל
בעיני דמעה	הלב בוכה בשקט,
וכשהלב שותק	הנשמה זועקת.
שמע ישראל אלוהי	עכשיו אני לבד
חזק אותי אלוהי	עשה שלא אפחד
2) הכאב גדול	ואין לאן לברוח,
עשה שיגמר	כי לא נותר בי כוח.
כשהלב בוכה	הזמן עומד מלכת,
האדם רואה	את כל חייו פתאום.
אל הלא נודע	הוא לא רוצה ללכת,

לאלוהיו קורא על סף תהום.

117. לפעמים – רון שובל

גַּל רוֹדֵף גַּל וְנִשְׁבֵּר גַּם אֶתָּה לַפְּעָמִים
יוֹם רוֹדֵף יוֹם וְנִגְמָר גַּם אֶתָּה לַפְּעָמִים
לַפְּעָמִים הֵיִם שֶׁקֵּט וְאִין גַּלִּים
גַּם אֶתָּה לַפְּעָמִים
וּמָחַר תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ מִבַּעַד לְעַנְנִים
וְתִרְגֵּשׁ יוֹתֵר טוֹב תִּרְגֵּשׁ חֲמִים
שׁוֹבֵי אֵלַי בּוֹאֵי אֶהְיֶה

גַּם אִם לֹא קֵל לַפְעָמִים

סְלַחֵי לִי עַל כָּל שְׁגִיאוֹתַי

גַּם אִם לֹא קֵל לַפְעָמִים

118. לבחור נכון:

בסוף הכול מתנקז אליי, עניין של זוויות
אני לא מבין רמזים אולי, צבעים ואותיות

**מבט חטוף אל עצמי ודי, רק לא להסתכל
מה שבפנים כבר בפנים מדי, קוראים לזה הרגל
מתי אלמד לבחור נכון, להאמין, לראות שטוב
בלי להביט שוב לאחור, לבחור נכון
אותו הקול מדבר אליי, פוגש בי בלילות הולך
מבלי להבין לאן, האם אדע לחזור
מבט חטוף מסביב ודי, יותר כבר לא אפול
יש ילד שמתסכל עליי, קוראים לזה לגדול
בסוף הכול מתחבר אליי, עניין של חלומות
אם אתעורר בדיוק בזמן, אולי אוכל לזכור**

**אומרים יש מי ששומר עליי, נותן לי את הכוחות
עוד לא מצאתי תשובה אבל, קוראים לזה לחיות**

119. לוי יהי

**עוד יש מפרש לבן באפק מול ענן שחר כבד, כל שנבקש - לו יהי.
ואם בחלונות הערב אור נרות החג רועד כל שנבקש - לו יהי
לו יהי, לו יהי, אנא, לו יהי**

כָּל שְׁנֵבֶקֶשׁ – לוֹ יְהִי, כָּל שְׁנֵבֶקֶשׁ – לוֹ יְהִי

(2) מֵה קוֹל עֲנוֹת אָנִי שׁוֹמֵעַ, קוֹל שׁוֹפֵר וְקוֹל תְּפִילָּה, כָּל שְׁנֵבֶקֶשׁ - לוֹ יְהִי

לוֹ תִשְׁמַע בְּתוֹךְ כָּל אֵלֶּה גַם תִּפְלֶה אַחַת מִפִּי, כָּל שְׁנֵבֶקֶשׁ - לוֹ יְהִי

(3) בְּתוֹךְ שְׂכוֹנֵה קִטְנָה מוֹצֵלֶת, בֵּית קֵט עִם גַּג אָדָם, כָּל שְׁנֵבֶקֶשׁ-לוֹ יְהִי

זֶה סוֹף הַקִּיץ סוֹף הַדְרֵךְ תֵּן לָהֶם לָשׁוּב הַלּוֹם כָּל שְׁנֵבֶקֶשׁ - לוֹ יְהִי

(4) וְאִם פְּתֹאֹם יִזְרַח מֵאֶפֶל עַל רֵאשֵׁנוֹ אוֹר כּוֹכֵב, כָּל שְׁנֵבֶקֶשׁ לוֹ יְהִי

אֲזִ תֵּן שְׁלוֹה וְתֵן גַּם כּוֹחַ לְכָל אֵלֶּה שְׁנֵבֶקֶשׁ לוֹ יְהִי

120. לוֹלִי תּוֹרַתְךָ, שְׁעֵשְׂעֵי אֲזִ, אַבְדֵּתִי בְּעֵנֵי

121. לֶךְ אֵלֵי תְּשׁוּקָתִי בְּךָ חֲשָׁקִי וְאַהֲבַתִּי לֶךְ לְבִי וְכִלְיוֹתִי לֶךְ רוּחִי וְנִשְׁמַתִּי

לך ידי לך רגלי וממך היא תכונתי לך עצמי לך דמי ועורי עם גוויתי
 לך עיני ורעיוני וצורתי ותבניתי לך רוחי לך כוחי ומבטחי ותקוותי
 לך אהמה ולא אדמה עדי תאיר את אפלתי לך אזעק בך אדבק עדי שובי לאדמתי
 לך מלכות לך גאות, לך תאות תהילתי לך עזרה בעת צרה, היה עזרי בצרתי
 ומה אני ומה חיי ומה כחי ועוצמתי כקש נדף מאוד נהדף ואיך תזכור משוגתי
 ואור גנוז לפניך יהי סתרי וסוכתי ותחת צל כנפיך תנה נא את מחיצתי.

122. למה לי לקחת ללב – יש לי דברים חדשים בראש, יש לי דמיון שעוזר לפעמים לשכוח.

למה לי לקחת ללב – יש לי הרבה לאהוב מראש, יש לי תמיד חברים שעוזרים לשמוח.

תן לצעוק, תן ללמוד, תן לצחוק ותן לשמוע. תן לחיות ותן לטעות תן לעצמך לסלוח.

פשוט לאהוב. זה מה שרציתי לכתוב – לך עם זה לאט, ואז תוכל פשוט לרוץ מהתחלה.

למה לי לקחת ללב – יש לי דברים חדשים בראש, יש לי דמיון שעוזר לפעמים לשכוח.

123. למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך.
למען בית ה' אלהינו אבקשה טוב לך.

124. לקחת את ידי בידך ואמרת לי בואי נרד אל הגן
 לקחת את ידי בידך ואמרת לי דברים שרואים משם לא רואים מכאן
 ניגנת לי שיר על הגיטרה וקולך רעד רוח בי קמה, רוח שרה, והזמן כאילו עמד
 ואני עוד זוכרת כל טעם וריח את חלקת השדה לאור הירח
קול התן מן הוואדי וכובד הפרי בבוסתן
דברים שרואים משם לא רואים מכאן
הייתי לבדי ודרכי אבדה לי ובאת, באת לי בזמן
הייתי לבדי ודרכי אבדה לי דברים שרואים משם לא רואים מכאן
נתת לי יד, הראית לי דרך להרבה דברים
הבאת חיוך יפה כמו פרח וכח להאמין
 ואני עוד זוכרת את השיר ששרת את החלק הטוב מכל מה שאמרת
 היי, מלאך ושטן, התשוב לעצור את הזמן
 דברים שרואים משם לא רואים מכאן...

125. לַתַּת אֶת הַנְּשָׁמָה וְאֶת הַלֵּב. לַתַּת, לַתַּת כְּשֶׁאַתָּה אוֹהֵב
וְאֵיךְ מוֹצְאִים אֶת הַהֶבְדֵּל שֶׁבֵּין לְקַחַת וּלְקַבֵּל
עוֹד תִּלְמַד לַתַּת לַתַּת.
לְגִלוֹת סוּדוֹת בְּסִתֵּר לְהַתִּיר אֶת סֶבֶךְ הַקֶּשֶׁר
כְּשֶׁהֵלֵב בְּסֶךְ נִצְבֵּט מִכָּל חֵיוֹךְ מִכָּל מַבָּט.
אַתָּה נִזְהָר אֶתָּה יוֹדֵעַ וְחוּץ מִמֶּךָ אֵיֵשׁ לֹא שׁוֹמֵעַ
פּוֹסֵעַ בֵּין הַדְּקוּיּוֹת וּמִמָּלֵא שָׁעוֹת פְּנוּיּוֹת.
אַתָּה לוֹמֵד עִם הַשָּׁנִים לְבָנוֹת בְּיַחַד בְּנֵי־נִיִּים
לְחִיּוֹת עִם כָּל הַשִּׁנּוּיִים לְרַקּוֹם אֵיֵתָה סִיפּוֹר חַיִּים
וְלַעֲבוֹר יָמִים קָשִׁים בְּמִצּוֹקוֹת וְרִיגוּשִׁים
תְּמִיד לְדַעַת לְוֹתֵר וְאֵת הַטַּעַם לְשֹׁמֵר.
לְרֵאוֹת בְּתוֹךְ הַנְּפִילָה שֵׁשׁ מְקוֹם לְמַחִילָה
תְּמִיד אֶפְשָׁר שׁוֹב לְהַתְּחִיל כָּמוֹ יוֹם חָדָשׁ כָּמוֹ כְּרָגִיל

לַתַּת.

126. מה התכלית של זה הכאב **אם לא לנענע לי את הלב**

ששקע בתרדמה וזה זמן רב שלא החסיר פעימה

למה באתני זה הקלון רק לנפץ בי את הדמיון

שאני מין כל יכול נוח לסלוח נוח למחול

מה רצתה זאת הנפילה רק לעורר אותי שוב לתפילה

אל השמיים האדומים שיתהפכו עליי לרחמים

רחמים, רחמים לב העולם אתה שומע

מה זה לפתע מפחד אני באמונה אני יודע,

יודע שלא תבזה תפילת עני שלא תבזה תפילת אני

כמה חביב זה הכאב עת הוא מזכיר לי מי המסבב
 מי מוציא מוליך ומביא מי את כול זאת עליי
 באהבה הביא טוב ויפה זה הכיפוף
 שמשבר לי עוד קצת את הגוף הגוף שאף פעם לא מתרצה
 הן כבר זחלתי לכבודו עד הקצה
 מה רצתה זאת המכה רק להוליד מתוכי צעקה
 אל השמיים האדומים שיתהפכו עליי לרחמים רחמים, רחמים
 את עיני עצמתי סגרתני את הספר שעה שהיתי ליישב את דעתי
 את גאוותי השלכתי בפינת החדר וכך עמדתי לפרש את שיחתי

127. מהפכה של שמחה

שמעתי שעושים פה מסיבה בלעדיי אפ'חד לא עושה את זה יותר טוב ממני
 היי, נשים את הצרות מאחוריי אנ'לא הולך עד שכולכם מג'נונים
 היי, שמעתי שהתחלתם בלעדיי אפ'חד לא עושה את זה יותר טוב ממני
 היי, הראש כבר מסתובב כולם בהיי לא נעצור עד שכולכם מג'נונים
 להיט, תרימו לי להיט תרימו לוולה, הקצב כאן עולה

'סיפורים שמעבר לשירים'

מהפיכה של שמחה	כי כולנו משפחה	ונרקוד בטירוף
כי הגיע זמן לעוף	מעכשיו רק שמחה	משקיעה ועד זריחה
השתגענו, מודים	אם שותים כן רוקדים	אלוהים, אלוהים
רק תשמור על הרוקדים	תחבק אוהבים	שתמיד נהיה שמחים
אלוהים אלוהים	רק תשמור על הרוקדים	תחבק אוהבים
שתמיד נהיה שמחים		
חייל, תרים לי ת'קהל	הם לא רוקדים בכלל	תרימו את היד
מהפיכה של שמחה	כי כולנו משפחה	ונרקוד בטירוף
כי הגיע זמן לעוף	מעכשיו רק שמחה	משקיעה ועד זריחה
השתגענו, מודים	אם שותים כן רוקדים	
העם דורש קצב מזרחי...	העם דורש קצב מזרחי...	
העם דורש קצב מזרחי....		
All the party people	Let me see you move	

128.	<u>מודה אני כל בוקר</u>	שהחזרת את נשמת
	מודה אני על בגד	שהנחת על גופי
	שלא יהיה לי קר	אתה שומר עליי
	מודה אני כל בוקר	על האור על עצם היותי
	מודה אני על לחם	שהנחת לשולחני
	שלא אהיה רעב	שלא אדע כאב,
	על אין ספור חיוכיי	מודה אני,
	על כל כישרונותיי	ועל כל שיריי
	ועל כל שיריי את כולם	אקדיש לך
	דע לך דע לך	שמודה אני לך
	אצעק לך אדיר שמך	אלייך אקרא יה,
	לך חיי לך ליבי	ותודתי
	אליך אקרא יה	אליך אקרא יה

מודה אני כל בוקר
 על כוחי על אבי ועל אמי
 מודה אני על גשם שנתת בשדותיי לדאוג לאוהביי נתת לי חיי
 על יום המנוחה מודה אני
 על שפע וברכה על המשפחה
 כל כולי רק בזכותך (פזמון)
 על כל כישלונותיי מודה אני
 על אכזבותיי פחדיי ומכשוליי
 הם כולם לטובתי
 אין אחר בליבי
 רק לך מודה אני

129. מוכרחים להמשיך לנגן

אי אפשר להפסיק,

את המנגינה הזאת

אי אפשר להפסיק,

את המנגינה הזאת

מוכרחים להמשיך לנגן

מוכרחים להמשיך לנגן,

מפני שאת המנגינה הזאת

אי אפשר להפסיק

שניים ממבנה חרדל – הלך

ארבע ממבנה אגוז - הלך

כמו נבל גדול בעל אלף מיתרים

שמנגן ומנגן ומנגן,

וכפעם בפעם פוקע מיתר וממשיכים לנגן על מיתר אחד פחות,

ועוד מיתר אחד פחות

ומיתרים פקעו ולא חזרו

חלקם חזרו וימשיכו לנגן

מפני שאת המנגינה הזאת

אי אפשר להפסיק,

מוכרחים להמשיך לנגן

יש לנו שתי דרכים לנגן אחת לפי תווים כתובים מראש
 ולפעמים אין תווים אין תווים וצריך לנגן בלי תווים
 וזה מה שעשינו הפעם ולמרות שפקעו מיתרים

המנגינה היתה טובה והיא נשמעת היטב היטב בכל המקומות
 ואנו נמשיך להשמיע אותה

130. מונטפיורי (השר משה מונטיפיורי)

וְכִשְׁהָיָה הַשָּׂר מוֹנְטִיפְיֹרִי בֵּן שְׁמוֹנִים, אָז בָּאוּ לְבֵיתוֹ הַמְּלָאכִים הַלְּבָנִים
 עֹמְדוֹ עַל מִטָּתוֹ וְכָךְ אָמְרוּ אֵלָיו, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה אוֹתְךָ אֵלָיו
 וְעַנָּה הַשָּׂר מוֹנְטִיפְיֹרִי בְּדִיוק, סִלְחוּ לִי רַבּוֹתֵי, אֵךְ בְּאַמַּת אֲנִי עָסוּק

כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה צָרוֹת לְאַחֵינוּ בְּעוֹלָם, הֲנִי פּוֹגְרוֹם בְּרוֹסְיָה
אֵיךְ לֹא אָבוֹא אֶצְלָם, כִּי מִי אִם לֹא אֲנִי, יַעֲזֹר פֶּה לְכָלֶם?

וְהוּא עָלָה לְמַרְכָּבָה ו"דיו"ו! לְסוֹסִים אָמַר

וּפֶה מִתֵּן בַּסֵּתֶר, וְשָׁמָּה נִדְבָּה, וּפֶה צְבִיטָה בַּלְחֵי אוֹ

לְטוֹף שֶׁל אֲהָבָה וּלְכָל הַיְהוּדִים שְׂמֵחָה וְגִאָּוָה וְכָל הַכְּבוֹד לְשׂוֹר

(4) וּכְשֶׁהָיָה הַשָּׂר בֶּן מֵאָה וְעוֹד שָׁנָה, נִשְׁקוּהוּ מִלְּאָכִים בְּנִשְׂיָקָה הָאַחֲרוֹנָה

וְכַךְ אֶת הָעֵינַיִם עָצַם הוּא בְּבִקְשׁוֹ, רַק אֶבֶן יְרוּשָׁלַּיִם מִתַּחַת לְרֹאשׁוֹ

עֲטוּף טְלִית שֶׁל מְשִׁי וְנָח בְּתוֹךְ אֲרוֹן, גָּמַר הַשָּׂר מִשֶּׁה אֶת מִסְעוֹ הָאַחֲרוֹן

אֵךְ יֵשׁ עוֹד אֲנָשִׁים הַמוֹכְנִים לְהַשְׁבֵּעַ, שְׁלִפְעָמִים בַּלִּילָה

פְּשַׁחְשׁוּ בַּסְּבִיבָה, רְאוּ.. אֶת מוֹנְטִיפִיּוֹרִי עַל יַד הַמְּרַכָּבָה.

והוא עליה למרכבה ו"דין" ! לסוסים אמר

וּפֹה מִתֵּן בַּסֵּתֶר, וְשָׁמָּה נִדְבָה, וּפֹה צְבִיטָה בַּלְחֵי או

לְטוֹף שֶׁל אֲהָבָה וּלְכָל הַיְהוּדִים שְׂמִיחָה וְגִאּוֹה וְכָל הַכְּבוֹד לַשֵּׁר

(2) וּכְשֶׁהָיָה הַשֵּׁר מוֹנְטִיפִיּוֹרִי בֵּן תְּשָׁעִים אָמְרוּ לוֹ: תַּעֲלֶה, פִּי שָׁם לְמַעַלָּה מִבְּקָשִׁים

שָׂאֵל אוֹתָם הַשֵּׁר: תִּגִּידוּ, אֵיךְ אֶכֶּל אֵיךְ עֲלִילַת הַדָּם בְּדַמְשֶׁק תִּבְטַל

הֲלֹא צָרִיךְ לָלֶכֶת לַפְּחָה הַנִּבְּזָה לְהַגִּיד לוֹ תַתְּבַיֵּשׁ וְאֵיךְ מֵרָשִׁים דָּבָר כָּזֶה

וְאִם צָרִיךְ לָשִׁים לוֹ בֶּיַד אֵיזָה בְּקָשִׁישׁ מִיֵּן מִתְּנָה גְּדוּלָה

אֵךְ שְׂאִישׁ בָּהּ לֹא יִרְגִישׁ - אִזּוֹ מִי אִם לֹא אֲנִי לְתַרְכִּי אֶת זֶה יִגִּישׁ?

(3) וּכְשֶׁהָיָה הַשֵּׁר מוֹנְטִיפִיּוֹרִי בֵּן מֵאָה אָמַר: מִסְפִּיק לִי כֶּבֶר, הַנִּשְׁמָה שְׁלִי שְׂבַעָה

הֲלָכוּ מַלְיוֹנִים לִירוֹת וּפְרָנְקִים וּבִישְׁלִיק אָבֵל לַיְהוּדִים זֶה אֵף פַּעַם לֹא הִסְפִּיק

אָמְרוּ לוֹ: כְּבוֹדוֹ רַק יָבּוֹא וַיִּסְתַּפֵּל צָרִיךְ לְבָנוֹת עוֹד חֹדֶר לְקַבֵּר שֶׁל רַחֵל

וְלִהְגִּיבָה אֶת הַכֶּתֶל הַמַּעֲרָבִי לְנוֹה-שְׁאֲנַנִּים יְהוּדִים יֵשׁ לְהִבְיֵא?
וּמִי אִם לֹא אֶתָּה, יָא מוֹרִי, יָא לְבָבִי

131. מַחֲר אֹלֵי נַפְלִיגָה בַּסְּפִינּוֹת, מִחוּף אֵילַת עַד חוּף שְׁנֵהָב
וְעַל הַמְּשַׁחֲתוֹת הַיְּשָׁנוֹת, יִטְעִינוּ תַּפּוּחֵי זֶהָב
כָּל זֶה אֵינוֹ מִשָּׁל וְלֹא חֵלוֹם, זֶה נֶכּוֹן כְּאוֹר בַּצְּהָרִים
כָּל זֶה יָבוֹא מִחֵר אִם לֹא הַיּוֹם, וְאִם לֹא מִחֵר אִזּוֹ מִחֲרַתִּים
מִחֵר אֹלֵי בְּכָל הַמְּשַׁעוּלִים, אֲרִי בְּעֶדְר צֵאן יִנְהַג

מָחַר יִכּוּ בְּאֶלֶף עֲנַבִּלִים, הַמּוֹן פַּעֲמוֹנִים שֶׁל חַג (פזמון)
מָחַר יִקּוּמוּ אֶלֶף שְׁפוֹנִים, וְשִׁיר יַעֲוֶף בְּמַרְפָּסוֹת
וְשִׁלֵּל פְּלִנְיוֹת וְצַבְעוֹנִים, יַעֲלוּ מִתּוֹךְ הַהֲרִיסוֹת (פזמון)
מָחַר כְּשֶׁהֲצַבֵּא יִפְשֵׁט מִדְּיוֹ, לְבָנוּ יַעֲבֹר לְדָם
אַחַר כָּל אִישׁ יִבְנֶה בְּשֵׁתֵי יָדָיו, אֶת מֶה שֶׁהוּא חָלֵם הַיּוֹם
(פזמון)

132. מִי הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים
אֲהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב
נֶצַר לְשׁוֹנֵךְ מֵרַע

וּשְׁפָתֶיךָ מְדַבֵּר מִרְמָה
 סוֹר מֵרַע וְעֹשֶׂה טוֹב
 בִּקְשׁ שָׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ

133. מֵלֹא אֲסַמֵּינּוּ בָר וַיִּקְבֵּינוּ יַיִן

בְּתֵינוּ הוֹמִים, הוֹמִים מְתִינוֹקוֹת

וּבְהִמְתֵּנוּ פוֹרָה —

מָה עוֹד תִּבְקְשֵׁי מֵאֲתָנוּ מְכוֹרָה

וַאִין, וַאִין עֲדִין?
מָה עוֹד תִּבְקְשִׁי מֵאֲתָנוּ מְכוֹרָה
וַאִין, וַאִין עֲדִין?

134. מנגן ושר חלומות קטנים בלילות העיר הגדולה עלי:
 מדברים בי גשם ועננים
 כך שר אני ברחוב נגמר
 וזרח כוכב וכוכב דועך
 מנגן ושר אפלת ראשך,
 מזדבר בי לחש מלמול קולך
 מנגן ושר והאור קרב
 מילים פשוטות פסוקי אולי.
 הלילה רב, הלילה קר
 ואני הולך וקולי הולך.
 על ליבי עכשיו כפריחה שחורה:
 כאהבה שנגמרה (פזמון)
 שוב מתחיל לי רחוב שוב הבוקר בא,

וחולף בי לילה שהיה כאב - סוף היאוש, ראשית תקווה.

135. מֵעַל פְּסַגַּת הַר הַצּוֹפִים
 מֵעַל פְּסַגַּת הַר הַצּוֹפִים
 יִמָּאֵה דוֹרוֹת חֲלַמְתִּי עָלַיךָ
 יְרוּשָׁלַיִם, יְרוּשָׁלַיִם
 יְרוּשָׁלַיִם, יְרוּשָׁלַיִם
 אֲשַׁתְּחֹה לְךָ אֲפִים.
 שָׁלוֹם לְךָ, יְרוּשָׁלַיִם.
 לְזָכוֹת, לְרֵאוֹת בְּאוֹר פְּנֶיךָ.
 הָאֵירִי פְּנֶיךָ לְבָנֶיךָ!
 מִחֲרָבוֹתֶיךָ אֲבַנֶּיךָ!

מַעַל פְּסַגַּת הַר הַצּוֹפִים שְׁלוֹם לָךְ, יְרוּשָׁלַיִם
 אֲלֵפֵי גּוֹלִים מְקַצּוֹת כָּל תֵּבֵל נוֹשְׂאִים אֵלֶיךָ עֵינַיִם
 בְּאַלְפֵי בְּרָכוֹת הֵי בְרוּכָה מְקַדֵּשׁ מְלָךְ, עִיר מְלוּכָה
 יְרוּשָׁלַיִם, יְרוּשָׁלַיִם אֲנִי לֹא אֶזְוֶה מִפָּה!
 יְרוּשָׁלַיִם, יְרוּשָׁלַיִם יָבוֹא הַמְּשִׁיחַ, יָבוֹא!

136. מתנות קטנות (רמי קלינשטיין):

זֶה עוֹד יוֹם שִׁישִׁי נוֹשֵׁם אֶת הָאָוִיר, הָאֹר וְהַצֵּל מִשְׁחָקִים
 שׁוֹב תּוֹפֶסֶת. הַשׁוֹלְחַן עָרוּךְ תְּמוֹנֹת יִלְדוֹת עַל הַקִּיר,
 שִׁירֹת לְבָנוֹת חוֹזְרוֹת מִבֵּית פְּנֶסֶת.
 וְהָרִיחַ הַזֶּה שְׁשׁוֹרֵט לִי אֶת הַלֵּב, מְתַגַּנֵּב מְתַגַּנֵּב וּפּוֹתֵחַ דְּלָתוֹת

אֶל אוֹשֶׁר קָטָן אֶל אוֹתוֹ שִׁיר יִשָּׁן, שְׁעוֹבֵר אֶצְלָנוּ בְּמִשְׁךְ דוֹרוֹת

מִתְנֹת קְטָנוֹת מִיִּשְׁהוּ שָׁלַח לִי מִתְנֹת קְטָנוֹת

רְסִיסִים שֶׁל פְּוֹנָה עֵיגוּלִים שֶׁל אֶמוּנָה מִתְנֹת קְטָנוֹת

מִיִּשְׁהוּ שָׁלַח לִי מִתְנֹת קְטָנוֹת כְּמוֹ הַפּוֹחַ לְקַבֵּל

אֶת מָה שְׁאִין אֶת מָה שֵׁיֵשׁ מָה עוֹד אֶפְשָׁר כְּבָר לְבַקֵּשׁ

(2) זֶה עוֹד יוֹם שִׁישֵׁי מְרַפֶּסֶת וְעִיתוֹן, הַשֶּׁמֶשׁ כְּמוֹ הַדְּאָגוֹת

לְאֵט נִמְחָקֶת.

מִנְגִּינֹת פְּשׁוּטוֹת זֹחֲלוֹת מֵהַחֲלוֹן, וְשׁוֹם סְעָרָה כָּבֵד לֹא
תִּסְתִּיר פֶּה אֶת הַשֶּׁקֶט.

כִּי בָנוּ בַחֲרָתָּ וְאוֹתָנוּ קִידַשְׁתָּ

בְּרוּךְ אַתָּה ה' מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת

137. נולדתי לשלום:

אֲנִי נֹלְדָתִי אֶל הַמִּנְגִּינֹת, וְאֶל הַשִּׁירִים שֶׁל כָּל הַמְּדִינֹת
נֹלְדָתִי לְלִשׁוֹן וְגַם לְמָקוֹם, לְמַעַט לְהַמּוֹן שֶׁיּוֹשֵׁיט יָד לְשָׁלוֹם.

אָנִי נוֹלַדְתִּי לְשָׁלוֹם שָׁרָק יִגִּיעַ

אָנִי נוֹלַדְתִּי לְשָׁלוֹם שָׁרָק יָבּוֹא

אָנִי נוֹלַדְתִּי לְשָׁלוֹם שָׁרָק יּוֹפִיעַ

אָנִי רוֹצֵה אָנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת כְּבָר בּוֹ

(2) אָנִי נוֹלַדְתִּי אֶל הַחֲלוֹם וּבּוֹ אָנִי רוֹאֶה שְׂיָבּוֹא הַשָּׁלוֹם

נוֹלַדְתִּי לְרָצוֹן וְלְאַמוּנָה שֶׁהֵנָּה הוּא יָבּוֹא, אַחֲרֵי שְׁלוֹשִׁים שָׁנָה..

(3) נוֹלַדְתִּי לְאַמָּה וְלָה שְׁנַיִם אֱלֹפִים,

שְׁמוֹרָה לָהּ אֲדָמָה וְלָהּ חֶלְקֵת שָׁמַיִם

וְהִיא רוֹאָה צוֹפָה הֵנָּה עוֹלָה הַיּוֹם,

וְהַשָּׁעָה יָפָה זֹהִי שְׁעַת שְׁלוֹם

138. נקודה טובה:

נפש תאומה חכי עוד רגע עוד מעט	אחות קטנה,
הנה הוא קם ואלידך הולך	יש שכר לפעולתך
גם אני איתך בוכה וכמוד מצפה	חכי עוד רגע כי רק את
הנה הוא בא מנחמד שמעי	אז חכי עוד רגע עוד מעט
חכי עוד רגע כי רק את	אידך הוא אליך הולך

**תמיד ידעת למצוא בי עוד קצת אור שממני נעלם
 נקודה טובה ועוד נקודה טובה
 ועוד מעט ואין רשע התבוננת על מקומו ואיננו
 הן תמיד השכלת לשמוע
 את השיר שלנו שכמעט נדם
 נקודה טובה ועוד נקודה טובה ועוד מעט והנה הוא בא
 התבוננת על מקומו, והננו אחות קטנה, עלי בכי אמונה
 חכי עוד רגע עוד מעט הנה הוא בא מנחמד
 הטהרי השמיעי קולך פתחי עינייך, לאט
 139. נשבע (חיים משה)**

עכשיו זה בא, ולטובה ליום הבא אני נשבע,
 במחשבות, בהרגשות, בכוונות אני נשבע.
 היו ימים, קולי נדם, סירה טרופה בלב היס,
 אין חוף מקלט, הכל אבד, אני חוזר ושוב נשבע.

כְּמוֹ הַיּוֹם הַזֶּה שָׁבָא,	נְשַׁבַּע,
בְּחַיֵּי אֲנִי נְשַׁבַּע.	כְּמוֹ מֶלֶךְ אַחַת פְּשׁוּטָה,
כְּמוֹ פֶּרֶךְ לְאִשׁ,	נְשַׁבַּע,
בְּאַהֲבָה נְשַׁבַּע.	כְּמוֹ גּוֹפֵי הַמִּתְרַגֵּשׁ,
יִשְׁאַר לִי עוֹד הַרְבֵּה.	וּכְשֶׁאֲזוֹר הַיּוֹם יְכַבֶּה,
בֵּאת וּלְקַחַת פִּינָה בִּלְב,	וְאֵת יִפֵּה כְּמוֹ כָּאֵב,
כְּמוֹ שֶׁאֲנִי, אֲנִי נִשְׁבַּע.	אֲנִי חוֹפְשִׁי, אֲלִיךְ בֵּא,

140. סוד המזלות

מימי ראשית שמיים על העולם מאז קוו המים והאדם
 חולם הוא על המוסיקה שהיא יפה וגם זכה
 לכל חייו נאמנה חולם הוא על האהבה

שהיא יפה וגם זכה לכל חייו נאמנה

לא תוכל אדם לדעת ולא לחזות

ואל תבקש ללמוד את סוד המזלות

כל מה שנותר לך הוא רק לצפות

ובעתיד הלוואי ותגשמנה התקוות

2) רוצה אדם לנוח מבקש שלום אחד רוצה בטוח שני היום

ומה ברור יותר מכל לא נדע איך הגורל יפול

מה שבטוח האתמול ומה ברור יותר מכל

לא נדע איך הגורל יפול מה שבטוח האתמול

3) יושב האל למעלה בהרהורים עד לאן תגזים בדימויים

עד לאן תרחיק בדימויים תחפש פתרון בכוכבים וגם לחיות לעולמים

תחפש פתרון בכוכבים וגם לחיות לעולמים

141. סיוון

כשתגדלי ותהיי לגברת
היש סיכוי שאותי את זוכרת
נפגשנו במסיבה, היית נהדרת
אני ניגשתי, את אמרת: לא הערב
אם תזכרי אותי סיוון

עם ניסיון שרכשת בחיים
היו לנו זמנים יפים
שיער גולש ועיניים תמימות
אוהב אותך בין השורות
האם תקדישי לי קצת זמן

עכשיו כשאת הרחק מכאן נפרדנו בתקווה ששוב את חוזרת
 חלפה שנה, לא שמעתי ממך השארת תמונה עם חיוך במסגרת
 האם נשארתי גם אצלך

142. עוד אבינו חי עם ישראל חי

143. עוד ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים

קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול פלה

144. עוד לא תמו כל פלאיך

ארצנו הקטנטונת, ארצנו היפה

מולדת בלי פתנת, מולדת יחפה

קבליני אל שיריך, פלה יפהפיה

פְּתַחֵי לִי שַׁעֲרֶיךָ אָבוֹא בָּם אוֹדָה יְהוָה.

בְּצֵל עֲצֵי הַחֲרָשׁ, הֲרַחֵק מֵאוֹר חַמָּה

יַחְדָּו נִפְּה פֶּה שֶׁרֶשׁ, אֶל לֵב הָאֲדָמָה

אֶל מַעֲיִנוֹת הַזֹּהָר, אֶל בְּאֵרוֹת הַתֵּם

מוֹלֶדֶת לֹלֵא תֵאָר, וְצוּעֵנִי יְתוֹם.

עוֹד לֹא תִּמּוּ כָּל פְּלֵאֵיֶיךָ עוֹד הִזְמַר לוֹ שֶׁט

עוֹד לְבִי מִכָּה עִם לַיִל וְלוֹחֵשׁ לוֹ בַּלְאֵט:

אֶת לִי אֶת הָאֲחַת אֶת לִי אֶת, אִם וּבֵת

אֶת לִי אֶת הַמַּעַט הַמַּעַט שְׁנוֹתֶר.
 נְבִיאָה בְּבִגְדֵינוּ אֶת רֵיחַ הַכְּפָרִים
 בְּפַעֲמוֹן לְבָנוּ יָכוּ הָעֶדְרִים,
 יִשְׁנָה דְמָמָה רוֹגְעַת, וְקָרַן אֹר יִפָּה,
 וּלְאוֹרָה נְפִסְעָה בְּרֶגֶל יַחְפָּה.

145. עוֹדְנֵי יֶלֶד (עדנה פלג, לחן: נמרוד טנא, ביצוע מקורי: הכל עובר חביבי)

בשמיים יפה התכלת, ואני מצייר עננים.
 אז אומרים ההורים: "נו, ילד, גם אנחנו היינו קטנים".
 הגדולים שואלים: "נו, ילד, מה תרצה לעשות כשתגדל?"

שאלה שכזאת מבלבלת, ואני לא יודע בכלל.
 אֵיךְ אֲדַע, וְעוֹדֵנִי יֶלֶד, זוֹ חֵידָה, וּתְשׁוּבָה לִי אֵין
 כְּשֶׁאֲדַע, לֹא אֶהְיֶה כְּבָר יֶלֶד, בִּינְתִים לִי שִׁיר מְתַנַּגֵּן
 במילים, בצלילים האלה, אשחק מאושר בשירים.
 ואומרים ההורים: "נו, ילד", ואומרים וחוזרים ואומרים.
 אז אני מתבייש כאילו, וחושב לעצמי מחשבות.
 ואני לא עונה אפילו, כשאגדל אז יהיו לי תשובות.

146. עומד בשער שמעתי שאתה חוזר את כל הדרך ראיתי מלאכים עורכים שולחן לבן המלך

גם ראיתי סולם, געגועים יורדים ועולים שמעתי רוחות שמלטפות את העלים

ראיתי אותך, זה לא חזיון תעתועים שמעתי שהים הכריז על יום שמח

ראיתי את הכוכבים והירח מרקדים גם הם יודעים בחזרה להתגלגל

שמעתי שהשמש היא בעצם צל ראיתי מגדל מזדעזע ונופל

תבוא, אֲנַחְנוּ מְחַפִּים לְךָ יוֹתֵר מִדֵּי שָׁנִים אֲנַחְנוּ הַשְּׂתַגְעָנוּ אֵין לָנוּ יוֹתֵר פְּנִים

רק הולכים ומתפללים כל הזמן, אז תבוא, כן תבוא, לא נשארו פלים פדי שנוכל אותם לשבר
 אנחנו לא יודעים מי פה צלול מי השכור שתמיד נופל לבור, מן הסתם
 אז תבוא, כן תבוא. שמעתי שאתה ממש עומד בשער ושכל שה תמים יוכל לגור
 ביער ושמעתי שגם הלב הזה יותר לא ימות
 דמיון יחתום הסכם שלום עם מציאות כל הצלילים יהיו לשיר אחד פשוט

147. עולה עולה

אור ותכלת בשמיים ויורד לפתע יום
 עננים הופכים למים קשת עולה במרום
 שלל גוונים ואור שמיים הצובעים את העולם
 ויפה הוא שבעתיים ומחייך לכולם

עוֹלָה עוֹלָה הַשִּׁיר בְּיַחַד כְּשֶׁהַשְּׂמֵחָה בְּלֵב פּוֹרַחַת
 עוֹלָה עוֹלָה הַשִּׁיר בְּיַחַד גְּדוֹל וְקָטָן כְּמוֹ קֶשֶׁת בְּעָנָן.
 זֶה לְזֶה רוֹצִים לְגַשֵּׁת יַחַד מִבְּקָשִׁים לְחֵלוּם
 אִישׁ לְאִישׁ רוֹקְמִים פֶּה קֶשֶׁת אֶלֶף צְבָעִים לְשֵׁלוּם
 כִּךְ בָּאִים לְשִׁיר הַלֵּילָה מֵאַרְבַּעַת קְצוּי עוֹלָם
 הַשְּׂמֵחָה בְּלֵב לֹא דִי לֶה רִגַע שֶׁל אֹר לְכוֹלָם
 וְהַשִּׁיר גּוֹבֵר בִּינְתֵימִים מִקְרָב אֶת הַלְּבָבוֹת
 מִלְּאֲכִים פּוֹרְשִׁים כְּנַפֵּימִים וְנִדְלָקִים הַנְּרוֹת

148. עונות:

את הגעת שלובה עם חורף	עם חיוך בשתי עינייך
הסתכלת עלי וכבר הבנתי איך	איך שלכת אהבה
נופלת על אדמת חיינו	מה עושים עכשיו שאל אותי ליבך
כוכבים מעלינו	כמו יודעים על כל שמתרחש
לא עושים עניין לזמן	לא אכפת לנו לאן
את היית באיזה חודש	וחיכינו כבר לילך
כשנולד אני קראתי לו אביב	כי הוא סימל תקופת ביניים

'סיפורים שמעבר לשירים'

עמוד 166 מתוך 233

יונתן לוי: 052-8081155

כבר לחופש ששום איש אינו משיב
 לטובת ערוגות שבכפר
 שם קצרתי משפחה
 בגינה ליד הילד
 תחזור לאמא הוא לחש לי
 איך החופש אט הופך לו לבדידות
 וילדי כבר נרדם על ספה
 בליבי האור כבה
 ועל צווארך הנחתי
 יקירתי אנא סלחי לי
 כמו הטבע גם ללב ארבע עונות

כשחכיתי בינתיים
 את בכית כשעזבתי
 שם זרעתי התחלה
 והנה קיץ שכוב לו
 שהביט בי ובשתי עיניו עצבות
 ואני פתאום הרגשתי
 בחלון משפחה מטיילת
 ופתאום את חסרה
 אז עם הסתיו חזרתי
 שרשרת הבטחות אמיתיות
 אני יודע שטעיתי

149. עוף גוזל

עוף גוזל חתוד את השמים
 טוס לאן שבא לך
 רק אל תשכח
 יש נשר בשמים
 גור לך

עכשיו נשארנו לבדנו בקו
 אבל אנחנו ביחד.
 חבקי אותי חזק תגידי לי כן.
 אל תדאגי ביחד פיר להזדקון.
 עוף גוזל...

150. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ

וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם,

שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

151. עֵטוֹר מִצְחָךְ זֶהָב שְׁחוֹר: אֵינְנִי זֹכֵר אִם כָּתְבוּ כָךְ בְּשִׁיר

מִצְחָךְ מִתְחַרֵּז עִם עֵינַיִם וְאוֹר. אֵינְנִי זֹכֵר אִם חָרְזוּ כָךְ בְּשִׁיר

אֶדְ לְמִי שֶׁתְּהִי - חֲיִיו מְלֵאֵי שִׁיר חֲלוּקָךְ הַיּוֹד צְמִרֵי וְרֵךְ.

אֵת בּוֹ מִתְעַטֶּפֶת תְּמִיד לַעֵת לַיַּל. לֹא הֵייתִי רוֹצֶה לִהְיוֹת לְךָ אַח

לֹא נֶזִיר מִתְפַּלֵּל לְדַמּוֹתוֹ שֶׁל מֶלֶךְ

וְרוֹאֶה חֲלוֹמוֹת עֲגוּמִים שֶׁל קִדְשָׁה – וּלְמוֹלוֹ אֵת, אִשָּׁה.

אֵת, אוֹהֶבֶת לִהְיוֹת עֲצוּבָה וְשׁוֹתֶקֶת, לְהִקְשִׁיב לְסַפּוֹר עַל קְרוֹב, עַל רְחוּק

וְאֲנִי שָׁלַא פֶּעַם אַבִּיט בְּךָ בְּשֶׁקֶט, אִין קוֹל וּדְבָרִים,
 שׁוֹכַח הַכֹּל עַל אֹדוֹת אַחֲרִים. שׁוֹכֶנֶת נַפְשִׁי בֵּין כְּתָלֵי בֵּיתְךָ.
 וְשְׂבוּיָהּ בֵּין כְּתָלֶיךָ מִמְּנִי נִפְרָדֶת עֵת אֲנִי בְּגוֹפִי נִפְרָד מִמֶּךָ.
 פָּרוֹשׁ חֲלוּמֵי כְּמִרְבֵּד לְרַגְלֶיךָ. צַעְדִּי, אֲהוּבָה, עַל פְּרָחִיו פְּסִיעוֹתֶיךָ.
 לְבָשִׁי חֲלוּקֶךָ הַיּוֹרֵד לְעֵת לַיִל. עוֹד מֵעַט וְאָבוֹא אֵלֶיךָ.
 וּמִצְחֶךָ הֶעֱטוּר זָהָב שְׁחוֹר יִקְרַב אֶל שְׂפָתַי כְּחֵרוֹז אֶל שִׁיר.
 אִז אֶלְחָשׁ בְּאֲזְנֶיךָ עַד בְּקָר, עַד אֹר, כְּשֶׁכּוֹר: עֵטוּר מִצְחֶךָ זָהָב שְׁחוֹר.

152. על כפיו יביא (מילים: יורם טהרלב, לחן: יאיר רוזנבלום)

בְּרַחוּבֵינוּ הַצָּר, גַּר נֶגֶר אֶחָד מוֹזֵר.
 הוּא יוֹשֵׁב בְּצָרִיפוֹ, וְלֹא עוֹשֶׂה דָבָר.
 אִישׁ אֵינוֹ בָּא לְקִנּוֹת, וְאֵין אִישׁ מִבֶּקֶר,
 וּשְׁנַתִּים שֶׁהוּא כְּבָר אֵינוֹ מִנְּגָר.

וְהוּא חֲלוּם אֶחָד נוֹשֵׂא עוֹד בְּלִבּוֹ, לְבָנוֹת כֶּסֶף לְאֵלֶיהוּ שְׂיָבוֹא
 עַל כַּפָּיו אוֹתוֹ יָבִיא, לְאֵלֶיהוּ הַנְּבִיא.
 וְהוּא יוֹשֵׁב וּמְחַכֶּה לוֹ, כְּבָר שְׁנַיִם חוֹלֵם הוּא שְׂיִזְכֶּה לוֹ.
 עַל סוּדוֹ שׁוֹמֵר וּמְחַכֶּה לוֹ. מִתִּי כְּבָר יִגִּיעַ הַיּוֹם.

בְּרַחוּבֵינוּ הַצָּר, גַּר סַנְדָּלָר אֶחָד מוֹזֵר.
 הוּא יוֹשֵׁב בְּצָרִיפוֹ וְלֹא עוֹשֶׂה דָבָר.

מִדְּפִיּוֹ הָרִיקִים, מְכַסִּים בְּאַבָּק,

כָּבֵר שְׁנֵתִים מִנַּח, הַמְרַצֵּעַ בַּשֵּׁק.

וְהוּא חוֹלֵם כִּי נַעֲלִים הוּא תוֹפֵר, בֵּן עַל הָרִים יָנוּוּ רַגְלֵי הַמַּבְשֹּׁר

עַל כַּפָּיו אוֹתָן יָבִיא, לְאֵלֵיהֶוּ הַנְּבִיא.

בִּירוּשָׁלַיִם יִשְׁנוּ, אִישׁ, לְגַמְרֵי לֹא צָעִיר,

שְׁבָנָה הַרְבֵּה בְּתִים בְּכָל פְּנוֹת הָעִיר.

הוּא מִכִּיר כָּל סַמְטָה, כָּל רְחוּב וּשְׁכוּנָה,

הוּא בּוֹנֵה אֶת הָעִיר, כָּבֵר שְׁבָעִים שָׁנָה.

וְהוּא חוֹלֵם כִּי, כְּמוֹ שֶׁאֵת הָעִיר בָּנָה.

יְנִיחַ לַמְקַדָּשׁ אֶת אָבֶן-הַפְּנָה, עַל כַּפָּיו אוֹתָהּ יָבִיא לְאֵלֵיהֶוּ הַנְּבִיא

153. עַל הַדְּבַשׁ וְעַל הָעֵקֶץ ^(על כל אלה), עַל הַמֵּר וְהַמְּתוֹק
עַל בְּתָנוּ הַתִּינוֹקָת - שְׁמֹר אֵלַי הַטּוֹב.
עַל הָאֵשׁ הַמְּבַעֶרֶת, עַל הַמַּיִם הַזֹּכִים
עַל הָאִישׁ הַשָּׁב הַבֵּיתָה מִן הַמְּרַחֲקִים.
עַל כָּל אֵלֶּה, עַל כָּל אֵלֶּה, שְׁמֹר נָא לִי אֵלַי
הַטּוֹב, עַל הַדְּבַשׁ וְעַל הָעֵקֶץ עַל הַמֵּר
וְהַמְּתוֹק. אֵל נָא תַעֲקֹר נְטוּעַ
אֵל תִּשְׁפַח אֶת הַתְּקוּוֹה הַשִּׁיבָנִי וְאַשׁוּבָה
אֶל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה.

2) שְׁמֹר עַל הַמַּעַט שְׂיִשׁ לִי, עַל הָאֹר וְעַל
הַטָּף עַל הַפְּרִי שֶׁלֹּא הִבְשִׁיל עוֹד וְשִׁנְאַסָּף.
שְׁמֹר אֵלַי עַל זֶה הַבַּיִת עַל הַגֶּן – עַל
הַחוּמָה מִיְגוֹן מִפֶּחַד פֶּתַע וּמִמְלַחְמָה.

3) מְרַשֵּׁר שׁ אֵילָן בְּרוּחַ מִרְחוֹק נוֹשֵׁר כּוֹכַב
מִשְׁאָלוֹת לְבִי בַחֲשָׁךְ נְרַשְׁמוֹת עֵכֶשְׂיוֹ.
אָנָּה שְׁמֹר לִי עַל כָּל אֵלֶּה וְעַל אֲהוּבֵי נַפְשִׁי
עַל הַשֶּׁקֶט, עַל הַבְּכִי וְעַל זֶה הַשִּׁיר

154. על ראש הברוש שבחצר שמחה והמולה, שם כל הציפורים בעיר הקימו מקהלה
 העפרונית הסולנית ניקתה את הגרון, שילבה כנף, זקפה מקור וגם פצחה ברון
 ציף ציף, שריק שרק בול בול בול בול ביל בל לה לה לה לה
 וכל מי ששמע אמר, אח איזו מקהלה.

155. עלה למעלה עלה

בן אדם, עליה למעלה עליה.
 פני נשרים אבירים.
 פני כח עז לך יש לך פני רוח,
 אל תכחש בם פן יכחשו לך.
 דרוש אותם – וימצאו לך מיד

156. עלה קטן שלי (מילים ולחן: ישי לפידות; ביצוע: אברהם פריד)

אני הוא עץ מאוד זקן ושבע ימים

ראיתי כבר רוחות עזות ורעמים

אתה עלה קטן מתנוועע בטוח בעצמו, הכל יודע

קח איתך צידה לדרך, את נסיוני

אל תזלזל, אולי זה כל מה שיש לי

כי יש ימים יפים הכל פורח ויש שעות קשות הכל בורח

תחזיק חזק עלה קטן שלי כי לא תמיד הכל בחוץ בהיר

ורוח סער וסופה קרה תזכור ותתחזק אני איתך!

תחזיק חזק עלה קטן שלי. ולא תמיד הכל נכון הכל מובן

חיים זה לא שיעור חשבון זה גם מבחן

עכשיו עלה קטן הכל רגוע

אך מרחוק אולי ענן מגיע

קח איתך צידה לדרך את ברכתי

חצי הכוס היא מלאה תזכור תמיד וכשהשמש אל הים שוקעת

אל תדאג מחר היא שוב זורחת!

157. עֲנֵנו אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנו:

עֲנֵנו וּפְחַד יִצְחָק עֲנֵנו:

עֲנֵנו אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנו:

עֲנֵנו מִגֵּן דָּוִד עֲנֵנו:

עֲנֵנו הָעֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנו:

עֲנֵנו הָעֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנו:

עֲנֵנו הָעֹנֶה בְּעֵת רַחֲמִים עֲנֵנו:

עֲנֵנו אֱלֹהֵי הַמֶּרְכָּבָה עֲנֵנו:

עֲנֵנו רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנו:

158. עַץ הַרְמוֹן נָתַן רִיחוֹ

בֵּין יָם-הַמַּלְחָה לִּירִיחוֹ.

שָׁב, חוֹמַתִּי, גְּדוּדְךָ מְנַדֵּד,

שָׁב, תַּמַּתִּי, דּוּדְךָ מְדוּד.

אוֹצְרוֹת אוֹפִיר וְצָרִי גִלְעָד

רָכַב מְצָרִים שָׁלַלְתִּי לָךְ, בַּת.

אֶלֶף הִזְמַר אֶתְּלָה לָךְ מִגֵּן

מִן הַיָּאֹר עַד הַיַּרְדֵּן.

אֶת כָּלֹלָה מִכָּל כָּלֹת,

אֶת דָּגוּלָה כַּנְדָּגְלוֹת

שְׁתִּים עֵינַיִךְ כְּשִׁתִּים יוֹנִים וְקוֹל-קוֹלֶךָ פְּעֻמוֹנִים.
 לָךְ הַתְּרוּעוֹת, לָךְ הַזְּרִים, לָךְ כָּל שְׁלֵטֵי הַגְּבוּרִים,
 מַה לִּי חֵיל אֶלֶף וּמָה רַבָּה? לְבָבִי מֵת מֵאַהֲבָה.
 שָׁב אֶל הַקְּשֶׁת, שָׁב הַחַץ, שָׁב הָרִמּוֹן אֶל רֹאשׁ הָעֵץ.
 לָךְ וְאַלֶּיךָ הַחֵיל יוֹחַל, בּוֹאֵי כָּלָה, כִּי רַד הַלֵּיל.
 לָךְ הַתְּרוּעוֹת, לָךְ הַזְּרִים, לָךְ כָּל שְׁלֵטֵי הַגְּבוּרִים,
 מַה לִּי חֵיל אֶלֶף וּמָה רַבָּה? לְבָבִי מֵת מֵאַהֲבָה.

הָאֵילָנוֹת כָּל כָּדָּ כְּבָדִים,
 זוֹ הַשָּׁעָה הַמְּרַגֵּיעָה,
 אֶל הַבְּקָעָה מִן הַגְּלֵעָד
 כְּבִשָּׁה פּוֹעָה, בּוֹכָה בְּדִיר –
 יָשׁוּב טָלָה אֶל חֵיק הָאֵם,
 וְהַכְּבִשָּׁה תִּשָּׁק אוֹתוֹ –
 נִסְתָּר הַלַּיִל בֵּין הַבְּדִים,
 יוֹרֵד דּוֹמָם אֶל הַבְּקָעָה
 כּוֹפֵף הַפְּרִי אֶת הַבְּדִים,
 בָּה נְרַדְּמִים הַיְלָדִים.
 טָלָה שָׁחַר וְרָדָּ יֵרֵד,
 זֶה בְּנָה הַקָּט אֲשֶׁר אֲבִד.
 יִשְׁכַּב בְּדִיר וְיֵרֵדֵם,
 וְהִיא תִקְרָא אוֹתוֹ בְּשֵׁם.
 וְהַנְּבִיא הַגְּלֵעָדִי
 לַחֲזוֹת בְּשַׁנַּת הַיְלָדִים.

160. ערב של שושנים

נצא נא אל הבוסתן

מזר, בשמים ולבונה

לרגלך מפתן.

לילה יורד לאט

ורוח שושן נושבה

הבה אלחש לך שיר בלאט

זמר של אהבה.

שחר הזמה יונה

ראשך מלא טללים

פיד אל הבקר, שושנה.

אקטפנו לי...

נַעֲלָה אֶל הַר הַמּוֹר.

עִם הַשַּׁחַר, עִם הָאֹר

לָךְ אָבִיא מִן הַגְּלֵעַד

שִׁיר חֲלִיל וְגִדִי נְחַמְד

בְּאַרְנוֹן אֶרְחֵץ רַגְלֶךָ

וְאִם לְמוֹאָב נִלְךְ

בְּגִבֵּיעַ מִי יִרְדֵּן.

אִם תִּצְמָאֵי לָךְ אֶתֵּן

161. פמלה (בעז שרעבי)

שיער ארוך שחור משחור, מבט עינה כטל טהור.
 עורה לבן והיא כולה, תפילה אשר הלב צמא לה.
 הו הו הו... פמלה
 היתה עוברת בכל יום, אותה שעה אותו מקום.
 הוא לא ידע את שמה אבל, היה ליבו הומה פמלה.
 הו הו הו... פמלה
 הוא לא ידע את שמה אבל, היה ליבו הומה פמלה.. הו הו הו פמלה
 ויום אחד היא נעלמה, מכל דמותה נותר לו שמה.
 והיא תוהה האם אמת, או רק חלום היתה פמלה.

162. פרי גנך - אביבה אבידן

ליל כוכבים הסער עלה את שם יושבת בוהה באפלה
 שעה חולפת ויום ושנה ואת עדין לו מחכה
 שעה חולפת ויום ושנה הודך עומדת שבויה באמונה.
 את פרי גנך את תבקשי מי לך יאמר מי לך ישיר
 מר כאבך רודפים הימים נותרת לבדך רוצה להאמין
 שהינה קרבה אותה השעה שבה הבטיח לשוב בחזרה
 שהינה קרבה אותה השעה שבה הבטיח לשוב בחזרה
 בדומיה עוטפת התוגה ובליבך נותרה המישאלה
 שעה חולפת ויום ושנה ואת עדין לו ממתינה
 שעה חולפת ויום ושנה עודך זוכרת ולא מאמינה.

163. פתאום קם אדם (בבוקר בבוקר)

פְּתָאִים קָם אָדָם בַּבֶּקֶר וּמְרַגֵּשׁ כִּי הוּא עִם וּמִתְחִיל לֵלְכֶת,
 וְלִכְל הַנִּפְגָּשׁ בְּדַרְפוֹ קוֹרָא הוּא שְׁלוֹם.
 דְּגָנִים עוֹלִים מוֹל פְּנֵיו מִבֵּין חֲרִיצֵי הַמְדַרְכָּת,
 וְנִיחוּחֹת לְרֵאשׁוֹ מְדִיפִים עֲצֵי אֲזָדָרְכָת.
 הַטְּלָלִים רוֹסְסִים וְהָרִים רְבוּא קְרַנִּים, הֵם יוֹלִידוּ חֶפֶת-שְׁמֶשׁ לְכָלוֹתָיו.
 (פזמון)

וְהוּא צוֹחֵק גְבוּרַת דוֹרוֹת מִן הַהָרִים, וְנִכְלָמוֹת מִשְׁתַּחֲוֹת הַמְלַחְמוֹת אֲפִים,
 לְהוֹד אֶלֶף שָׁנִים מִפְּכוֹת בְּמִסְתָּרִים, אֶלֶף שָׁנִים צְעִירוֹת לְפָנָיו כְּפֶלֶג צוֹנָן,
 כְּשִׁיר רוֹעִים, כְּעָנָף.

פְּתָאִים קָם אָדָם בַּבֶּקֶר וּמְרַגֵּשׁ כִּי הוּא עִם וּמִתְחִיל לֵלְכֶת,
 וְרוּאָה כִּי חָזַר הָאָבִיב כְּמוֹ הוֹרִיק שׁוֹב אֵילָן מִן הַשְּׁלֶכֶת.

164. צור משלו אכלנו ברכו אמוני שבענו והותרנו כדבר אדני.

הֲזֵן אֶת עוֹלְמוֹ רוֹעֵנוֹ אָבִינוֹ אֶכְלָנוּ אֶת לַחְמוֹ וַיֵּינוּ שְׁתִּינוּ
עַל כֵּן נוֹדָה לְשֵׁמוֹ וְנִהְלָלוּ בְּפִינוֹ אֲמָרְנוּ וְעֲנִינוּ אִין קְדוֹשׁ כְּאֲדָנִי.
בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה נְבָרְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה שֶׁהִנְחִיל לְאֲבוֹתֵינוּ.
וּמִזֶּזֶן וְצָדָה הַשְּׂבִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ חֲסִדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ וְאַמַּת אֲדָנִי.
רַחֵם בְּחֲסִדְךָ עַל עַמְךָ צוּרְנוּ עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ זְבוּל בַּיִת תְּפָאֲרֵתנוּ
וּבֵן דָּוִד עַבְדְּךָ יְבֹא וַיִּגְאֲלֵנוּ רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ אֲדָנִי.
יִבְנֶה הַמְּקֻדָּשׁ עִיר צִיּוֹן תְּמִלָּא וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ וּבְרִנָּה נַעֲלֶה
הַרְחֵמוֹ הַנְּקֻדָּשׁ יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה עַל כּוֹס יַיִן מִלָּא כְּבָרְכַת אֲדָנִי.

165. רבותי ההיסטוריה חוזרת

רבותי, ההיסטוריה חוזרת **שום דבר לא אבד, לא נשפח.**
עוד נזכר, תחת גשם עופרת **איך בסוריה צעד הפלמ"ח.**
אל-עלמין, אף אותך לא נשפחה, **עת אל שדות הדרום הרחבים**
אל הנגב פלגנת נשלה **עם מקלות כתחליף לרובים.**
ומספרת הסבתא לנכד: **כל מקום שלפעל בו נחוץ,**
שם אומרים לפלמ"חניק ללכת, **וחייו הם כפקק בקבוץ.**
כי יתן לו הצו וגם טכס **ויושר לפלמ"ח סרנד[ה]**
נשלחים חברינו היקה'ס **למלא המחסור בבריגד[ה]**
יריות בקהיר עת נשמעו **עת מבית אים האסון,**
אל העיר חברינו נקראו **וקרא להם שם – ה"סזון".**
ומסימת הסבתא לנכד **ויושבת כפופה למולו:**
כן, הכושני יכול כבר ללכת, **כי הכושני עשה את שלו.**

166. רוני, את אומרת שהכל נגמר
 ואת מצטערת אין לך מה לומר
 לפני שאת עוזבת נשמטת מידי
 קלף נואש אזרוק לך רוני אל תלכי
 רוני אל תלכי השמש לא תזרח עלי
 רוני, אל תלכי אני פשוט רוצה אותך איתי
 רוני, בלעדייך אין לי שום כיוון
 אפליג בין מכתבייך שיכור על הסיפון
 לא רוצה כל ערב לצאת ולחפש
 תרגום בגוף אחרת תני לי מה שיש
 רוני, אל תלכי השמש לא תזרח עלי

כך עליתי ארצה באתי, את הדרך לא שכחתי, שבה הלכתי אני ותמתי.
עם טפינו ונשינו, וצרורות אז בידינו, מי על אתון ירכב ומי בשתי רגליו.
אני יודע שזו הדרך, אני ידעתי הדרך ארוכה.
אנא אלי, האר נא דרכי, עזרני נא כי שב אני, שב אל אדמתי.
ובלילות של נדודינו ירושלים מול עיננו, בחלומות ראינו רק אותה.
כה יפה ומקודשת, בלבנו מרגשת באהבה אלינו היא נקשרת.
דרך חול מדבר עברנו, לא נילאנו לא עייפנו, ואת נפשנו מאושר לא ידענו.
שם באופק מחכה היא, לא עוד בכי מר ונהי לנצח עוד תקום היא ותחי.

168. 70 שנה במְכוֹנִית, אני נוסע ומְבִיט, על מָה הָיָה וּמָה נֶהְיָה ואיך נפשי עוד הוֹמְיָה. מֵהַמְצָדָה של הזריחות, ירושלים בְּסֻלְיָחוֹת מִחוּף פְּנֵרַת ואכזיב מהמסיבות של תל אביב, אבי חלם והתפלל, לחיות בארץ ישראל, היום ילדי אותי שואל, מה הסיפור של ישראל, כאן זה בית, כאן זה לב, וְאוֹתָךְ אֲנִי לא עוזב. אבותינו – שורשים וְאַנְחָנוּ הפרחים, המנגינות, שֶׁבֶט אֲחִים וְאַחִיות (4) אותה שכונה, אותו רחוב תְּרִיסָר בניס של יעקב. אוספים ביחד נדודים, בתוך תרמיל געגועים. אדם הוא נוף מולדתו, חורט קווים בְּכַף יָדוֹ

בין התפילות לַנְּדָרִים, ריחות פרדס של הדרים.

וּבְעֵינֶיהָ של אימי, תמיד אמצא את מקומי

על הגיטרה מתנגן ניגון עתיק שְׁמֵכּוֹן

כאן זה בית, כאן זה לב, וְאוֹתָךְ אני לא עוזב. אבותינו –

שורשים וְאַנְחָנוּ הפרחים, המנגינות, שֵׁבֶט אַחִים וְאַחֵיות

(3) מבראשית הכל תפור טלאים, טלאים של הסיפור

כמו שתי מילים להתחבר בְּחוּט זהב של משורר.

אני מכאן, אני שייך וְכָל חבר שלי כמו אח

את הפועמת בְּלִבִּי אני מזרח-מערבי

169. צַדִּיק פֶּתֶמֶר יִפְרַח, צַדִּיק פֶּתֶמֶר יִפְרַח

פְּאָרֶז בַּלְבָּנוֹן יִשְׁגָּה, פְּאָרֶז בַּלְבָּנוֹן יִשְׁגָּה

פְּאָרֶז בַּלְבָּנוֹן יִשְׁגָּה יִשְׁגָּה

170. צַל עֵץ תִּמְרָה וְאֹר יָרֵחַ וּמִנְגִּינַת כְּנֹר תִּקְסִים אֶת הַלֵּב
עוֹלָה הַצְּלִיל, רוֹעֵד, שׁוֹקֵעַ
מֵעַרְפְּלֵי עֶבֶר תּוֹפִיעַ
כְּנֹר יִשְׁמִיעַ
נֶגֶן, נֶגֶן-נָא!
נֶגֶן, נֶגֶן-נָא!
לָמָּה – בָּאֵשׁ שִׁפְתֶיךָ הִקְסַמְתִּינִי לְבִי כַּבֵּשֶׁת וְעִזְבְתִּינִי
בּוֹדֵד, אוֹהֵב וְסוֹבֵל.
נָדַם כְּנֹר, נֶחֱבָא יָרֵחַ
לָמָּה וְלָמָּה – אֵל יוֹדֵעַ
כְּנֹר קִסְמִים, נֶגֶן שִׁירֶיךָ
מִנְגִּינוֹתֶיךָ
עַל מִיתָרִים נִשְׁפָּךְ הַפֶּאֵב.
דְּמוֹת אֶהוּבָה, קוֹי פָּנִים מִכָּרִים
שִׁיר זְכוֹנוֹת נְעִימִים.
לְקוֹל צְלִילֶיךָ מֶה נְעִים הַחֲלוֹם
יִשְׁמַע יָרֵחַ אֶת סוּדֵי בְּמָרוֹם
וּבְדָמָּה הֵד מִנְגִּינָה עוֹד נִשְׁמַע
לָמָּה עוֹלָם אֲכַזֵּר בְּרָא?
מִחֲרִיד הַשֶּׁקֶט וְהַחֲשֵׁךְ סָבִיב
יִשְׁפִּיחוּ לִי אֶת סִבְלִי.

171. **קוֹם וְהִתְהַלֵּךְ בְּאֶרֶץ**, בְּתַרְמִיל וּבַמֶּקֶל, וּוְדַאי תִּפְגַּשׁ בַּדֶּרֶךְ,
 שׁוֹב אֶת אֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל. יַחְבְּקוּ אוֹתְךָ דְרָכֶיהָ, שֶׁל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה
 הַיָּא תִקְרָא אוֹתְךָ אֵלֶיהָ, כְּמוֹ אֶל עֶרְשׁ אֶהְבָּה.
 זֹאת אֲכֹן אוֹתָהּ הָאֶרֶץ, זוֹ אוֹתָהּ הָאֲדָמָה, וְאוֹתָהּ פֶּסֶת
 הַסַּלַּע, הַנִּצְרָבֶת בַּחֲמָה. וּמִתַּחַת לְאֲסַפְלֹט, לְבִנְיָנֵי הָרְאֹוה,
 מִסִּתְתָּרֶת הַמוֹלֶדֶת, בִּישָׁנִית וְעֵנֹוה.
 וְכַרְמֵי עֵצֵי הַזֵּית, וּמִסִּתּוֹר הַמַּעֲיָן, עוֹד שׁוֹמְרִים עַל חֲלוּמָה,
 וְחֲלוּמֵנוּ הַיָּשׁוֹן. וְגִגּוֹת אוֹדָמִים עַל הַר, וְיִלְדִים עַל
 הַשְּׁבִילִים, בְּמִקּוֹם שָׁבוּ הַלְכָנוּ, עִם חֲגוֹר וְתַרְמִילִים.

172. קומי צאי, קומי צאי, קומי צאי – אחותי כלה,
קומי צאי, קומי צאי – בשורת אביב לך הבאתי:
מאחורי גדר גני
נשמע קול הדרור על-ביתי.
עבר חסד-אל בארץ
ובפלגים נפלה רנה:
אביב בא! אביב בא!
פרח דודי, נתן ריחו –
אף אני, אף אני
ואברכך ואניבך...
יחדו נפליג אל השדה
ואלקטה שם זכריות;
פניני-טל –
יחדו נרד אל המעין,
עליז, בהיר ואורירי,
עם הגל ועם הדרור

על פנף-אור, על פנף-אור
לבבלבו בגן העצים,
הדבדבניה הלבינה
צאי ברכיהו באביבך;
את-אביבי בך אשפינה
ואל ההר ואל הגיא,
אסף אסף פניני-טל,
אל צוארך מרגליות.
וכמוד, מלא רך,
תחת שמי אדני
יזהיר אף יצלצל שירי

173. שְׁבַחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת ה',

הַלְלֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן

כִּי חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ

בִּרְךָ בְּנֵיךָ בְּקִרְבֶּךָ

הַלְלֵי, הַלְלֵי, אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן

174. שהשמש תעבור עליי (מילים: יורם טהרלב, לחן: חנוך יובל)

ישנם ימים ללא מרגוע במ לא אמצא לי נחמה, ומוכרחה אני
 לנגוע בעשבים, באדמה. לפסוע באותה הדרך בתוך פריחת הכרכומים
 ולהיות כל כך אחרת ולפרוח ערב הגשמים
 רק תפלה אשא, הוי אלי, אלי שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ תֵּעָבֵר עָלַי
 וְתֵרָאֶה לִי שׁוֹב אֶת מְשֻׁעוֹלַי, הוי אלי, אלי רק תפלה אשא
 שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ תֵּעָבֵר עָלַי, וְתִקַּח אוֹתִי אֶל הַמִּסָּע
 ואם אשוב אל זאת הארץ, ואם אפסע שוב בדרכים,
 האם כקדם יכירוני, האנשים והפרחים.
 האם אמצא את כל היופי האהבה הנושנה
 אשר היתה שם כשעזבתי, עת אהבתי פעם ראשונה

175. שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל. שְׁמֵר שְׂאֲרֵי יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל.

וְאֵל יֵאבֵד יִשְׂרָאֵל, וְאֵל יֵאבֵד יִשְׂרָאֵל, הָאוֹמְרִים: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל.

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד, גּוֹי אֶחָד. שְׁמֵר שְׂאֲרֵי עַם אֶחָד, עַם אֶחָד.

וְאֵל יֵאבֵד גּוֹי אֶחָד, הַמֵּיַחֲדִים שְׁמֵד: יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ, גּוֹי קְדוֹשׁ. שְׁמֵר שְׂאֲרֵי עַם קְדוֹשׁ, עַם קְדוֹשׁ. וְאֵל יֵאבֵד גּוֹי קְדוֹשׁ, הַמְּשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלוֹשׁ

קְדוּשׁוֹת לְקְדוֹשׁ.

176. שׁוּרוֹ, הַבֵּיטוֹ וְרָאוּ מֵה גְדוֹל הַיּוֹם הַזֶּה, הַיּוֹם הַזֶּה! אֲשֶׁר יוֹקֵדֶת בְּחִזָּה וְהַמְּחַרְשָׁה שׁוֹב

פּוֹלַחַת בַּשָּׂדֶה. וְהַמְּחַרְשָׁה, שׁוּרוֹ הַמְּחַרְשָׁה, שׁוֹב פּוֹלַחַת בַּשָּׂדֶה. אֵת, מִכּוֹשׁ, טוֹרְיָה וְקַלְשׁוֹן

הַתִּלְכָּדוֹ בַּסַּעֲרָה, וְנִדְלִיקָה שׁוֹב, שׁוֹב אֵת הָאֲדָמָה, בְּשִׁלְהַבַּת יְרֻקָה. עוּרוּ,

הַעֲפִילוּ, עָלוּ מֵה מוֹרָא וּמָה רָעַב, וּמָה רָעַב? לֹא נַחַת וְלֹא נִיעֵף עַד שְׁיִזּוּבוּ שׁוֹב דְּבַשׁ מִסָּלַע וְחֶלֶב. עַד שְׁשׁוֹב

יִזּוּבוּ עַד שְׁיִזּוּבוּ שׁוֹב דְּבַשׁ מִסָּלַע וְחֶלֶב. יָד, מִכּוֹשׁ, טוֹרְיָה וְקַלְשׁוֹן הַתִּלְכָּדוֹ בַּסַּעֲרָה, וְנִדְלִיקָה שׁוֹב, שׁוֹב

אֵת הָאֲדָמָה, בְּשִׁלְהַבַּת יְרֻקָה.

177. אם יש לי מיתרים הם מתנגנים ברטט (שיר של יום חולין)

אם יש בי דאגה היא חשופה כמעט.

אם יש בי אהבה היא תאמר בשקט

אם יש לי שרשים הם מתארכים לאט.

אתה רואה פיצד פתאום עובר בי רעד

הרוח משנה תכופות את פוונה

נסינו לעזב אבל אני יודעת

אנחנו נשארים שנה אחר שנה.

(2) בחדרים שלך השמש משרטטת

קוים ורצועות של אור על הכתלים.

**אני למענך כל בוקר מלקטת פרטים קטנים
שמחות קטנות של יום חולין.
האם אתה משיב, האם אתה עונה לי
אולי באזנך הולמים גם שאוני.
אולי אתה מקשיב, אולי אתה דומה לי
הן בפניך משתקפים פתאום פני (פזמון)
(3) יום החולין הזה הוא יום שיש בו חסד
ובחסדו שורות אליך נכתבות.
קח את ידי עכשיו עשני מפוייסת**

178. שיעור מולדת:

אז בבית הספר, על הקיר תמונה, והאיכר חורש בה, את האדמה, וברקע, הברושים שמי שרב חיוורים, האיכר יצמיח לנו לחם, שנהיה גדולים.
והמורה אומרת: "עוד מעט כבר סתיו". בשיעור מולדת, היא מראה חצב.
היורה יבוא עכשיו, שפע טיפותיו, כוילון שקוף על פני העמק, הפורש שדותיו.
כך זה היה, פשטות רכה, זה הצטייר בילדותנו, שהיתה יפה.
וכך בדמיוננו התרבו פלאות, הפטישים ניגנו, מחרשות רנות, יש יוגבים ויש כורמים
ארץ של רועים - כך זה הצטייר בילדותנו, שהיתה יפה.

179. שיר אהובת הספן (ריטה)

180. שיר הפרטינזנים

אַל נָא תֹאמַר: הִנֵּה דַרְכֵי הָאֲחֵרוֹנָה, אֶת אֹר הַיּוֹם הַסִּתִּירוּ שְׁמִי הֶעֱנָה!
 זֶה יוֹם נִכְסְפָנוּ לוֹ עוֹד יַעַל וַיָּבֹא וּמִצְעָדָנוּ עוֹד יִרְעִים: אֲנַחְנוּ פֹה!
 מֵאֶרֶץ הַתְּמָר עַד יִרְכָתִי כְּפוֹרִים אֲנַחְנוּ פֹה בְּמִכְאוּבוֹת וַיִּסּוּרִים
 וּבִאֲשֶׁר טַפַּת דָּמָנוּ שָׁם נִגְרָה הֲלֹא יָנוּב עוֹד עַז רוּחָנוּ בְּגִבּוֹרָה.
 עֲמוּד הַשֶּׁחַר עַל יוֹמָנוּ אֹר יִהְיֶה. עִם הַצּוֹרֵר יִחַלֵּף תְּמוּלָנוּ כְּמוֹ צֶל.
 אֵד אִם חָלִילָה יֵאָחַר לָבֹא הָאֹר כְּמוֹ סִיסְמָה יִהְיֶה הַשִּׁיר מְדוּר לְדוּר.
 בְּכֶתֶב הַדָּם וְהַעוֹפְרֵת הוּא נִכְתָּב; הוּא לֹא שִׁירַת צְפוּר הַדְּרוֹר וְהַמְרָחֵב,
 כִּי בֵּין קִירוֹת נוֹפְלִים שָׁרוּהוּ כָּל הָעָם, יִחַדְּיוּ שָׁרוּהוּ וְנֶאֱגָאֲנִים בְּיָדָם.
 עַל כֵּן אַל נָא תֹאמַר: דַּרְכֵי הָאֲחֵרוֹנָה אֶת אֹר הַיּוֹם הַסִּתִּירוּ שְׁמִי הֶעֱנָה.
 זֶה יוֹם נִכְסְפָנוּ לוֹ עוֹד יַעַל וַיָּבֹא, וּמִצְעָדָנוּ עוֹד יִרְעִים: אֲנַחְנוּ פֹה!

181. שיר לאהבה: יחד לב אל לב

יַחַד לֵב אֶל לֵב, נִפְתַּח וְנִרְאָה, תִּ'אֹר שְׁבִשְׁמִים
 יַחַד לֵב אֶל לֵב, נִפְתַּח בְּתִקְוָה לְאַהֲבָה
 אֵיךְ שֶׁהֵלֵב נִפְתַּח חוֹבֵק אֶת הָעוֹלָם
 וּבִקְרִיָּאָה גְדוּלָה נִשִּׁיר לְאַהֲבָה
 אֵימְרוּ הַכֹּל אִפְשָׁר זֶה לֹא מֵאוֹחַר
 הַשַּׁחַר כִּבְר עֵלָה זְמַן לְאַהֲבָה (יַחַד..)
 וְרַק אִם נִאֲמִין וּבִלִּי שׁוֹם דְּאוּוִין
 בְּדֶרֶךְ הָעוֹלָה זֶה שִׁיר לְאַהֲבָה

182. שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים

מֵאֵין יבֹא עֲזָרִי. עֲזָרִי מֵעַם ה' עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

אֶל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ, אֶל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ.

הֲנֵה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל

ה' שֹׁמְרֶךָ ה' צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ.

יֹזֵם הַשָּׁמַשׁ לֹא יִכְפֹּה וַיִּרַח בַּלַּיְלָה.

ה' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ.

ה' יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבואֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

183. שירו של אבא (יבנה המקדש)

אִם בָּהָר חֲצַבְתָּ אֲבוֹן, לְהַקִּים בְּנֵינ חֲדָשׁ

בָּהָר חֲצַבְתָּ אֲבוֹן, לְהַקִּים בְּנֵינ חֲדָשׁ

לֹא לִשְׂוֹא אַחֵי חֲצַבְתָּ לְבְנֵינ חֲדָשׁ,

כִּי מִן הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה יִבְנֶה מְקֻדָּשׁ

יִבְנֶה, יִבְנֶה, יִבְנֶה הַמְקֻדָּשׁ X 4

(2) אִם בָּהָר נִטְעַתָּ אֲרָז, אֲרָז בְּמִקּוֹם דְּרָדָר

בָּהָר נִטְעַתָּ אֲרָז, אֲרָז בְּמִקּוֹם דְּרָדָר

לֹא לִשְׂוֹא אָחִי נְטֵעַתָּ בְּמִקּוֹם דְּרָדָר ,

כִּי מִן הָאָרְזִים הָאֵלֶּה יִבְנֶה הָהָר

(3) אִם לֹא שִׁרְתָּ לִּי שִׁיר עֲדִין, שִׁירָה לִּי מְזִמּוֹר חֲדָשׁ

שֶׁהוּא עֲתִיק מִיַּיִן וּמְתוֹק מְדַבֵּשׁ

שִׁיר שֶׁהוּא עֲתִיק מִיַּיִן, וּמְתוֹק מְדַבֵּשׁ

שִׁיר שֶׁהוּא כָּבֵן אֲלֵפִים וּבְכָל יוֹם חֲדָשׁ.

184. שירו של שפשוף

אני חי ועובד כמו כולם	מה אני, אני רק בן אדם
שהכוונה נותנת אמונה.	ורואה עתיד וחושב תמיד
מי שומע את מה שבלב	לא מבין מה קורה וחושב
שהכוונה נותנת אמונה.	ורואה עתיד וחושב תמיד
ונראה לעולם שביחד כולם	ואם רק נסתכל אם לא נבהל
כן ללכת יחד אל האור	אז יחד כן ללכת יחד
ואיתך ביחד לאהוב.	יחד זה הזמן ביחד
שהדרך תהיה לי קשה	אין לי פחד ויש לי תחושה
שהכוונה נותנת אמונה	אני רואה עתיד אני חושב תמיד
שהכוונה נותנת אמונה.	אני רואה עתיד אני חושב תמיד
ונראה לעולם שביחד כולם	ואם רק נסתכל אם לא נבהל
כן ללכת יחד אל האור	אז יחד כן כולם ביחד
ואיתך ביחד לאהוב.	יחד זה הזמן שיחד
אני חי ועובד כמו כולם	מה אני, אני רק בן אדם
שהכוונה נותנת אמונה	אני רואה עתיד אני חושב תמיד

185. שיר לשלום (להקת הנחל)

תנו לשמש לעלות	לבוקר להאיר
הזכה שבתפילות	אותנו לא תחזיר.
מי אשר כבה נרו	ובעפר נטמן
בכי מר לא יעירו	לא יחזירו לכאן.
איש אותנו לא ישיב	מבור תחתית אפל
כאן לא יועילו	לא שמחת הניצחון
ולא שירי הלל.	
לכן, רק שירו שיר לשלום	אל תלחשו תפילה
מוטב תשירו שיר לשלום	בצעקה גדולה.
תנו לשמש לחדור	מבעד לפרחים.
אל תביטו לאחור,	הניחו להולכים.
שאו עיניים בתקווה,	לא דרך כוונות
שירו שיר לאהבה	ולא למלחמות.

אל תגידו יום יבוא - הביאו את היום!
 כי לא חלום הוא ובכל הכיכרות
 הריעו רק שלום! לכן, רק שירו שיר לשלום...

186. שְׁלַג עַל עִירִי (פירות חמישה עשר) פֶּל הַלֵּילָה נָח

אֶל אֲרָצוֹת הַחֵם אֶהוּבִי הַלַּךְ
 שְׁלַג עַל עִירִי, וְהַלֵּילָה קָר,
 דָּבַשׁ הַתְּאֵנָה, מֶתֶק הַחֲרוּב,
 הֵינָה שׁוֹב יָשׁוּב, שְׁמֶשׁ לְבָבִי,
 שְׁלַג עַל עִירִי, נָח כְּמוֹ טְלִית.
 שְׁלַג עַל עִירִי, שְׁלַג עַל פָּנִי,

מֵאֲרָצוֹת הַחֵם לִי יָבִיא תָמָר
 וְאוֹרֶחַת גְּמֻלִים עֲמוּסֵי כָּל טוֹב
 וּמִשָּׁם תִּפּוּחַ זָהָב יָבִיא
 מֵאֲרָצוֹת הַחֵם, מָה הֵבֵאתָ לִי,
 וּבְתוֹךְ הַפְּרִי כָּל גַּעְגּוּעֵי.

187. שִׁישׁוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם, גְּלוּ בָּהּ

גְּלוּ בָּהּ כָּל אוֹהֲבֶיהָ,

שִׁישׁוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם, גְּלוּ בָּהּ,

גְּלוּ בָּהּ כָּל-אוֹהֲבֶיהָ.

אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת עַבְדֵי יַעֲקֹב,

כִּי יִפּוּצוּ מִשְׁנֵאִיךָ מִפְּנֵיךָ

עַל חוֹמוֹתֶיךָ, עִיר דָּוִד, הַפְּקֹדְתִי שׁוֹמְרִים,

כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה.

שְׂאֵי סָבִיב עֵינֶיךָ וּרְאֵי כָּל־נְקֻבָּצוֹ וּבְאוּ לָךְ

1. שכשנבוא (3+AM)

הזמן את השנים יניס, וקצת בינה בלב מכניס
אבל ישנם דברים שהוא עוד לא גילה לי.
האם יפרח לי עוד שושן,

האם נעור בי ניצוץ נושן

האם בסוף הדרך מחכה תשובה לי

ואיך נדע אם יש תקווה

שכשנבוא, שכשנבוא - נמצא תשובה

2) לאן נמשכת המסילה, לאן הולכת התפילה
ומי ישיב לשאלה ומי ישמע לי
ומי יפתח לי לבבו ואם אלך לאן אבוא
האם בסוף הדרך מחכה תשובה לי
3) זה רק אני וזו רק את,
וזה הרבה וזה כה מעט
ואיך נדע אם לא לריק עברו חיינו
האם עמלנו לא לשווא
האם ביתנו לא יחרב
האם תחייה אהבה גם אחרינו

188. שלום לך ארץ נהדרת

הַיִּיתִי בְּפָרִיז וְגַם בְּרוּמָא, רְאִיתִי אֶת שְׁבַעַת
פְּלֵאֵי תֵיבֵל. בִּקְטָב הַצְּפוֹנִי וְגַם דְּרוּמָה, אֵד אֵין
מְקוֹם כְּמוֹ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְכְמוֹ גְּלוּיּוֹת שֶׁל נוֹף
יְפוֹת, תְּמוֹנוֹת בְּזְכוּרוֹנֵי עֶפּוֹת, כְּמוֹ בְּעֵד עֲדָשָׁה
שֶׁל מִצְלָמָה, בְּתֵרְמִילֵי אוֹתָן אֲשָׂא, בְּכָל מְקוֹם,
בְּכָל מִסָּע, קִטְעֵי פְּסִיפָס מֵתוֹךְ תְּמוֹנָה שְׁלֵמָה

שְׁלוֹם לְךָ אֶרֶץ נְהַדְרָת, עֲבַדְךָ הַדֵּל נוֹשֵׂא לְךָ
 שִׁיר מְזֻמּוֹר, גַּם אִם לְעֵתִים נוֹדֵד אֲנִי עַל דְּרָךְ,
 מֵה טוֹב לְנִדְד אֶךְ טוֹב יוֹתֵר לַחֲזֹר
 (2) צְרִיחֵי הַמְּגַדְלִים בִּירוֹשָׁלַיִם, וְסַמְטָאוֹת
 הַשּׁוּק הַצְּבֻעוֹנִי, גִּגּוֹת הָרְעָפִים שֶׁל גְּבַעְתֵּיִם,
 הַנְּבֻטִים מִבַּעַד חֲלוֹנֵי. אֶת הָאֲבִיב בְּתֵל אֲבִיב,
 אֶת סַבְתֵּי וְאֶת סַבִּי, אֶת הַחֲלָה וְאֶת נֵרוֹת
 שִׁבְתֵּי, אֶת יַם הַמֶּלַח מוֹל אֲדוּם, וְאִשֶּׁת לוֹט
 צוֹפָה לְסָדוּם וְאֶת הַקִּיץ בּוֹאֵךְ אֵילָת.

(3) מִיָּמֶיהָ הִכְחֵלִים שָׁל הַפְּנֵרֶת וְהָרְקִיעַ הַתּוֹאֵם
 מֵעַל וְהָרְגֵשֶׁת הַבַּיִת הַמְּכֹרֶת, בְּתוֹךְ עוֹרְקֵי
 זוֹרְמֵת כְּמוֹ חֲשֵׁמַל הָרִי גָּלִיל וְהַשּׁוֹמְרוֹן,
 הַפְּרֻדִּים שְׂבִשְׂרוֹן, וְיִלְדִים בְּגֵן הַמוֹשְׁבָה
 אֶת הַכְּרָמַל וְאֶת הַיָּם אֶחָד-אֶחָד וְאֶת
 כָּלֶם, תְּמִיד קוֹרְצִים, אֹמְרִים בְּרוּךְ הַבָּא

189. שַׁעַר הַרְחָמִים

מסתובב בעיר הישנה אני מכיר כבר
 ורעש בא מכל פינה מכיר כבר את דרכי

לא מביט סביב, לא מקשיב וכך היה תמיד
 איש חולם אני אבל מכיר כבר

יש טַעַם אֵין טַעַם עִם כּוֹחַ בְּלִי כּוֹחַ שַׁעַר הַרְחָמִים.

בואי אתי יחד, בואי מתוך הפחד, כי אתי, גם את חלק
 מַשַׁעַר הַרְחָמִים

השלטים מעל החנויות משקיפים, על הרחובות
 בתוך ליבי יש צעקה והיא גדולה הראו לי את שער הרחמים.

190. שמחות קטנות (יהללו/עיגולים של שמחה)

עֲמֹק בְּלֶבֶד,	עֲגוּלִים שֶׁל שְׂמֵחָה
וְאוֹר גָּנוֹז	בְּנִשְׂמַת אֶפֶד
עֲמֹק בְּלֵב,	עֲגוּלִים שֶׁל כָּאֵב
אַתָּה שׁוֹנֵא,	אַתָּה אוֹהֵב.
יְהַלְלוּ,	יְהַלְלוּ מִלְּאֲכִים
וְלֹא תֵאָבֵד דֶּרֶכְךָ	בְּזֶהָר וּבַחֲשִׁיכָה
יְהַלְלוּ,	יְהַלְלוּ מִלְּאֲכִים
שְׂמֵחוֹת קִטְנוֹת	יֵאִירוּ כְּנִצְנוֹץ הַכּוֹכָבִים.

לְחַיֵּי הַתְּמִימִים וְדוֹבְרֵי הָאֱמֶת
 וְכָל הַחַיִּים אֶת חַיֵּיהֶם בְּאֵמֶת
 שְׂזוֹכְרִים אֶת הַשֵּׁמֶשׁ וְנוֹגְעִים בְּאוֹר
 שְׂיֹדְעִים אֶהְבָּה, שְׂאִינָה בֵּת חֵלוֹף.

191. שִׁפְכֵי כַמִּים לַבַּד נִכַח פְּנֵי ה'

192. תּוֹדָה עַל כָּל מָה שֶׁבָרְאָתָּ, תּוֹדָה
עַל מָה שֶׁלִּי נָתַתָּ. עַל אֹר עֵינַיִם,
חָבֵר אֹ שְׁנַיִם, עַל מָה שֶׁיֵּשׁ לִי בְּעוֹלָם.
עַל שִׁיר קוֹלָח, וְלֵב סוֹלָח, שֶׁבְּזָכוֹתֶם
אֲנִי קַיִים. תּוֹדָה עַל כָּל מָה שֶׁבָרְאָתָּ,
תּוֹדָה עַל מָה שֶׁלִּי נָתַתָּ, עַל צָחוּק שֶׁל יֶלֶד,

וְשָׁמִי הִתְכַּלֶּת, עַל אֲדָמָה וּבֵית חָם,
 פִּינָה לִשְׁבַּת, אִישָׁה אוֹהֶבֶת, שְׁבֻזְכוֹתָם
 אֲנִי קָיִים. תוֹדָה עַל כָּל מָה שֶׁבָרָאת,
 תוֹדָה עַל מָה שֶׁלִּי נָתַתְּ, עַל יוֹם שֶׁל אוֹשֶׁר,
 תְּמִימוֹת וְיוֹשֶׁר, עַל יוֹם עֲצוּב שֶׁנַּעֲלָם.
 תְּשׁוּאוֹת אֶלֶפֵּיִם, וְכַפֵּיִם, שְׁבֻזְכוֹתָם אֲנִי
 קָיִים.

א. תּוֹדָה עַל כָּל מָה שֶׁבָרָאתָ, תּוֹדָה עַל מָה שֶׁלִּי נָתַתָּ,
עַל אֹר עֵינַיִם, חֵבֵר אֹ שְׁנַיִם עַל מָה שֶׁיֵּשׁ לִי בְּעוֹלָם.
עַל שִׁיר קוֹלֶחַ, וְלֵב סוֹלֶחַ, שֶׁבָּזְכוּתָם - אָנִי קָיִים.

תּוֹדָה עַל כָּל מָה שֶׁבָרָאתָ, תּוֹדָה עַל מָה שֶׁלִּי נָתַתָּ,
עַל צָחוֹק שֶׁל יֶלֶד, וְשִׁמִּי הַתְּכַלֶּת, עַל אֲדָמָה וּבֵית חָם.
פִּינָה לַשַּׁבָּת, אִישָׁה אוֹהֶבֶת, שֶׁבָּזְכוּתָם אָנִי קָיִים.

תּוֹדָה עַל כָּל מָה שֶׁבָרָאתָ, תּוֹדָה עַל מָה שֶׁלִּי נָתַתָּ,
עַל יוֹם שֶׁל אוֹשֶׁר, תְּמִימוֹת וְיוֹשֶׁר, עַל יוֹם עָצוּב שֶׁנַּעֲלָם.
תְּשׁוּאוֹת אֶלְפֵיִם וְכַפֵּיִם, שֶׁבָּזְכוּתָם אָנִי קָיִים.

193. תן לזמן ללכת

כך נשב נשירה, עד בוקר יתעורר מחשבות על המחר, הלילה נוותר
 רב עייפנו רב דווינו, די לנו והותר להשכיח סוד מלב, יין לא חסר
 אם עייפה בך הנפש, והמזל חדל להאיר פניו אליך, פה ושם נכשל
 לא תדע בין צחוק ודמע, מי מהם תבחר והכל נתון לפתע, ביד הגורל
תן לזמן ללכת, תחלוף גם השלכת
ותשוב תראה אביב חדש, שמח לקראתך
נוסיף נשירה יחד, יחד עם כולם
נגביה עוף, כיונה, אל ענן
 מקרוב נראה הכל, ידוע וברור אך עתיד רחוק באופק, בערפל קבור
 ואתה ללא מנוח, את היום שוכח במרדף אחר האופק, שממך בורח

194. תפילה (עופרה חזה)

הוּא הַיּוֹשֵׁב לוֹ אֵי-שָׁם בַּמְרוֹמִים, הוּא הַרוֹפֵא כָּל חוֹלִים
 הוּא הַנוֹתֵן רֵב שְׂמֵחָה לַיְלָדִים, הוּא הָעוֹשֶׂה מְשַׁפְּטִים
 הוּא בַּשָּׁמַיִם וְהוּא הַיְחִיד, הוּא הַגָּדוֹל הַנוֹרָא
 הוּא הַשּׁוֹמֵר עָלֵינוּ מִצָּרָה.
 אֱלֹהֵי, שְׂמֹר נָא עָלֵינוּ כְּמוֹ יְלָדִים, שְׂמֹר נָא וְאַל תַּעֲזֹב
 תֵּן לָנוּ אֹר וְשִׂמְחַת נְעוּרִים (1) תֵּן לָנוּ כַּח עוֹד וְעוֹד
 (2) תֵּן לָנוּ גַם לְאַהֲב.
 מִה כָּבֵד נוֹתֵר לָנוּ עוֹד בַּיָּמִים, מִה כָּבֵד נוֹתֵר כָּל הַיּוֹם
 שְׂמֵשׁ, תִּקְוָה וְהַמּוֹן מִבְּטִים, לִיְלָה וַיּוֹם שֶׁל חֵלוֹם.

ב. שירי ראש חודש:

195. יהי, החדש הזה, כנבואת אבי חוזה, וישמע בבית זה

קול ששון וקול שמחה, חזק ימלא משאלותינו

אמיץ יעשה בקשתנו, והוא ישלח, במעשה ידינו ברכה והצלחה.

196. אודך פי עניתני; ותהי לי לישועה.

197. אלי אתה ואודך אלהי ארומך, אלי אתה ואודך אלהי ארומך,

ג. קבלת שבת וסעודות שבת:

198. אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר

גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה

היתה פאניות סוחר ממרחק תביא לחמה ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה

זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטעה כרם חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועתיה

טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך

כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים

מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ

סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לפנעני עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון

פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל

קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה רבות בנות עשו חיל ואת עלית על פלנה

שקר החן והבל היפי אשה יראת ה' היא תתהלל תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה

199. לכה דודי לקראת פלה פני שבת נקבלה

שמוז וזכור בדבור אחד השמיענו אל המיחד ה' אחד ושמו אחד לשם ולתפארת ולתהלה

לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה מראש מקדם נסוכה סוף מעשה במחשבה תחלה

מקדש מלך עיר מלוכה קומי צאי מתוך ההפכה רב לך שבת בעמק הבכא והוא יחמל עליך חמלה

התנערי מעפר קומי לבשי בגדי תפארתך עמי על יד בן ישי בית הלחמי קרבה אל נפשי גאלה

התעוררי התעוררי כי בא אורך קומי אורי עורי עורי שיר דברי כבוד ה' עליך נגלה

לא תבשי ולא תכלמי מה תשתוחחי ומה תהמי בך יחסו עניי עמי ונבנתה עיר על תלה

והיו למשסה שסיך ורחקו כל מבלעיך ישיש עליך אלהיך כמשוש חתן על פלה

ימין ושמאל תפוצי ואת ה' תעריצי על יד איש בן פוצי ונשמחה ונגילה

באי בשלום עטרת בעלה גם בשמחה ברנה ובצהלה תוך אמוני עם סגלה בואי כלה בואי כלה

200. כי אשמרה שבת אל ישמרני, אות היא לעולמי עד בינו וביני

אסור מצא חפץ עשות דרכים גם מלדבר בו דברי צרכים.

דברי סחורה אף דברי מלכים אהגה בתורת אל ותחכמני

בו אמצא תמיד נופש לנפשי הנה לדר ראשון נתן קדושי.

מוֹפֶת בַּתַּת לַחֵם מְשֻׁנָּה בְּשֵׁשִׁי כָּכָה בְּכֹל שֵׁשִׁי יִכְפִּיל מְזוֹנִי

רָשָׁם בְּדַת הָאֵל חוֹק אֶל סִגְנוֹי בּוֹ לְעָרוֹךְ לַחֵם פָּנִים בְּפָנָיו.

עַל כֵּן לְהִתְעַנּוֹת בּוֹ עַל פִּי נְבוֹנִי אָסוּר, לְבַד מִיּוֹם כְּפוּר עֲוֹנִי:

הוּא יוֹם מְכַבֵּד הוּא יוֹם תְּעַנּוּגִים לַחֵם וַיֵּין טוֹב בְּשָׂר וְדָגִים

הַמְתַּאבְּלִים בּוֹ אַחוֹר נְסוּגִים כִּי יוֹם שְׂמֵחוֹת הוּא וְתִשְׁמַחְנִי

מִחַל מְלֹאכָה בּוֹ סוּפוֹ לְהַכְרִית עַל כֵּן אֶכְבֵּס בּוֹ לִבִּי כְבוֹרִית

וְאֶתְפַּלֵּלָה אֶל אֵל עֲרֵבִית וְשַׁחֲרִית מוֹסֵף וְגַם מְנַחָה הוּא יַעֲנֵנִי:

201. יֵה אֶכְסֵף נַעַם שַׁבַּת הַמְתַּאמֶת וּמִתְאַחֶדֶת בְּסִגְלָתָךְ

מְשֻׁדָּ נַעַם יִרְאֶתְךָ לַעַם מְבַקְשֵׁי רְצוֹנְךָ קִדְשָׁם בְּקִדְשֵׁת הַשַּׁבַּת הַמְתַּאחֶדֶת בְּתוֹרָתְךָ

פָּתַח לָהֶם נַעַם וְרָצוֹן לְפִתּוּחַ שְׁעָרֵי רְצוֹנְךָ הִיָּה הוֹה שְׂמוֹר שׁוֹמְרֵי וּמְצַפִּים שַׁבַּת קִדְשְׁךָ

כְּאֵיל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נִפְשָׁם תַּעֲרֹג לְקַבֵּל נַעַם שַׁבַּת הַמְתַּאחֶדֶת בְּשֵׁם קִדְשְׁךָ

הִצַּל מֵאַחֲרֵי לְפָרֵשׁ מִן הַשַּׁבַּת לְבַלְתִּי תִהְיֶה סָגוּר מֵהֶם

שְׁשָׁה יָמִים הַמְקַבְּלִים קִדְשָׁה מְשַׁבַּת קִדְשְׁךָ וְטַהַר לְבָם בְּאֵמֶת וּבְאִמוּנָה לְעַבְדְּךָ

וַיְהִיו רַחֲמֶיךָ מִתְגּוֹלְלִים עַל מִדּוֹתֶיךָ / עַל עַם קִדְשְׁךָ לְהַשְׁקוֹת צְמֵאֵי חֶסֶדְךָ מְנַהֵר הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן

לְעֵטֵר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֶרֶת הַמְּפָאֲרִים אוֹתְךָ עַל יְדֵי שַׁבַּת קִדְשְׁךָ

כֹּל שְׁשָׁה יָמִים לְהַנְחִילָם נַחֲלַת יַעֲקֹב בְּחִירְךָ הַשַּׁבַּת נַעַם הַנְּשָׂמוֹת

וְהַשְּׁבִיעִי עֲנֵג הַרוּחוֹת וְעֵדוֹ הַנְּפֹשׁוֹת לְהַתְּעֵדוֹ בְּאַהֲבַתְּךָ וְיִרְאַתְּךָ

שַׁבַּת קוֹדֶשׁ נִפְשֵׁי חוֹלֵת אַהֲבַתְּךָ שַׁבַּת קוֹדֶשׁ נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יַחְסִיוֹ יְרוּיֵן מִדְּשׁוֹן בֵּיתְךָ

202. דְּרוֹר יִקְרָא לְבֵן וּלְבַת וַיִּנְצָרְכֶם כְּמוֹ בַּבַּת נְעִים שְׂמֵכֶם וְלֹא יִשְׁבַּת שְׁבוּ נוּחוּ בְיוֹם שַׁבַּת

דְּרֹשׁ נְוִי וְאוֹלָמִי וְאוֹת יִשַׁע עֲשֵׂה עִמִּי נֹטַע שׁוֹרֵק בְּתוֹךְ כְּרָמִי שְׁעֵה שׁוֹעֵת בְּנֵי עַמִּי

דְּרֹךְ בָּבֶל בְּתוֹךְ בְּצָרָה וְגַם אֲדוּם אֲשֶׁר גְּבָרָה נֹתֵץ צָרִי בְּאֵף עֲבָרָה שְׁמַע קוֹלִי בְיוֹם אֶקְרָא

אֱלֹהִים תֵּן בְּמִדְבָּר הַר הַדָּס שְׁטָה בְרוֹשׁ תִּדְהָר וְלִמְזֹהִיר וְלִנְזֹהֵר שְׁלוֹמִים תֵּן כְּמִי נָהָר

הַדּוֹךְ קָמִי אֵל קָנָא בְּמוֹג לִבָּב וּבְמִגְנָה וְנִרְחִיב פֶּה וְנִמְלָאנָה לְשׁוֹנְנוּ לְךָ רְנָה

דְּעָה חֲכָמָה לְנִפְשֶׁךָ וְהִיא כְּתָר לְרֹאשֶׁךָ נֹצַר מִצּוֹת קֹדֶשֶׁךָ שְׁמַר שַׁבַּת קֹדֶשֶׁךָ

203. צוּר מִשְׁלוֹ אֲכַלְנוּ בְּרָכּוֹ אֲמוּנִי שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדָבָר אֲדַנִּי.

הֲזֵן אֶת עוֹלָמוֹ רוּעֵנוּ אֲבִינוּ אֲכַלְנוּ אֶת לַחְמוֹ וַיִּינּוּ שְׁתִּינוּ

עַל כֵּן נוֹדָה לְשִׁמּוֹ וּנְהַלְלוּ בְּפִינוּ אֲמַרְנוּ וְעַנִּינוּ אֵין קֹדוֹשׁ כְּאֲדַנִּי.

בְּשִׁיר וְקוֹל תוֹדָה נְבָרְךָ יֵאלֹהֵינוּ עַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה שֶׁהִנְחִיל לְאַבוֹתֵינוּ.

וּמִזּוֹן וְצָדָה הַשְּׁבִיעִי לְנִפְשָׁנוּ חֲסִדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ וְאַמֶּת אֲדַנִּי.

רַחֵם בְּחֲסִדְךָ עַל עַמְּךָ צוּרְנוּ עַל צִיוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ זְבוּל בֵּית תִּפְאָרֶתְנוּ

וּבֵן דָּוִד עַבְדְּךָ יָבֵא וַיִּגְאֲלֵנוּ רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ אֲדַנִּי.

יִבְנֶה הַמְּקֹדֶשׁ עִיר צִיוֹן תִּמְלֵא וְשָׁם נִשְׁיֵר שִׁיר חֲדָשׁ וּבִרְנָנָה נַעֲלָה

הַרְחֵמֵנוּ הַנִּקְדָּשׁ יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה עַל כּוֹס יַיִן מְלֵא כְּבָרַת אֲדֹנָי.

ד. שירי סליחות:

204. אֲבִינוּ מִלְּפָנָיו, שְׁמַע קוֹלֵנוּ. אֲבִינוּ מִלְּפָנָיו, חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ

אֲבִינוּ מִלְּפָנָיו, חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ, וְטַפֵּינוּ

אֲבִינוּ מִלְּפָנָיו, פְּלֵה דָבָר, וְחָרַב וְרָעַב, מֵעָלֵינוּ

אֲבִינוּ מִלְּפָנָיו, פְּלֵה כָּל צָר, וּמִשָּׁטָיו, מֵעָלֵינוּ

אֲבִינוּ מִלְּפָנָיו, אֲבִינוּ מִלְּפָנָיו, כְּתַבְנוּ, בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים

אֲבִינוּ מִלְּפָנָיו, חֲדָשׁ עָלֵינוּ, חֲדָשׁ עָלֵינוּ, שָׁנָה טוֹבָה

שְׁמַע קוֹלֵנוּ, שְׁמַע קוֹלֵנוּ, שְׁמַע קוֹלֵנוּ

אֲבִינוּ מִלְּפָנָיו, אֲבִינוּ מִלְּפָנָיו, חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה

אֲבִינוּ מִלְּפָנָיו שְׁמַע קוֹלֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ, שְׁמַע קוֹלֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ

205. אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת בּוֹחַן לְבָבוֹת גּוֹלָה עֲמוּקוֹת דּוֹבֵר צְדָקוֹת

חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ

הַדּוֹר בְּנִפְלְאוֹת וְתִיק בְּנִחְמוֹת זֹכֵר בְּרִית אָבוֹת חוֹקֵר כְּלִיּוֹת

טוב ומטיב לַבְּרִיּוֹת יוֹדֵעַ כָּל נִסְתָּרוֹת כּוֹבֵשׁ עֲוֹנוֹת לּוֹבֵשׁ צְדָקוֹת
 מְלֵא זִפְיוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת סוֹלַח עֲוֹנוֹת עוֹנֶה בְּעֵת צָרוֹת
 פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת צוֹפֶה עֲתִידוֹת קוֹרָא הַדּוֹרוֹת
 רוֹכֵב עֲרָבוֹת שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת תְּמִים דְּעוֹת

ה.אנגלית:

206. שלום:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 עוֹד יְבוֹא שְׁלוֹם עָלֵינוּ עוֹד יְבוֹא שְׁלוֹם עָלֵינוּ עוֹד יְבוֹא שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כּוֹלָם.
 סַלְמָה, עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם סַלְמָה, סַלְמָה, סַלְמָה, עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם. סַלְמָה, סַלְמָה.
 הִבְאֵנוּ שְׁלוֹם עָלֵיכֶם הִבְאֵנוּ שְׁלוֹם עָלֵיכֶם הִבְאֵנוּ שְׁלוֹם עָלֵיכֶם
 הִבְאֵנוּ שְׁלוֹם שְׁלוֹם שְׁלוֹם עָלֵיכֶם

207. I Just Called To Say I Love You

No New Year's Day to celebrate, No chocolate covered candy hearts to give away. No first of spring, no song to sing. In fact, here's just another ordinary day.

No April rain, no flowers bloom. No wedding Saturday within the month of June.

But what it is, is something true.

Made up of these three words that I must say to you, I just called to say I love you. I just called to say how much I care, I just called to say I love you.

And I mean it from the bottom of my heart.

No summer's high, no warm July.

No harvest moon to light one tender August night. No autumn breeze, no falling leaves.

Not even time for birds to fly to southern skies. No Libra sun, no Halloween. No giving thanks to all the Christmas joy you bring

But what it is, though old, so new. To fill your heart like no three words could ever do.

I just called to say I love you. I just called to say how much I care, I do. I just called to say I love you.

And I mean it from the bottom of my heart. I just called to say I love you.

208. **Can You Feel the Love Tonight**

There's a calm surrender, To the rush of day

When the heat of a rolling wind, Can be turned away

An enchanted moment, And it sees me through
It's enough for this restless warrior, Just to be with you
And can you feel the love tonight?
It is where we are, It's enough for this wide-eyed wanderer
That we got this far, And can you feel the love tonight
How it's laid to rest?
It's enough to make kings and vagabonds, Believe the very best
There's a time for everyone, If they only learn
That the twisting kaleidoscope, Moves us all in turn
There's a rhyme and reason, To the wild outdoors
When the heart of this star-crossed voyager
Beats in time with yours
And can you feel the love tonight? It is where we are
It's enough for this wide-eyed wanderer
That we got this far, And can you feel the love tonight

How it's laid to rest?

It's enough to make kings and vagabonds. Believe the very best

209. **Just The Two of Us**

I see the crystal raindrops fall, And the beauty of it all

Is when the sun comes shining through

To make those rainbows in my mind, When I think of you sometime

And I wanna spend some time with you.

Just the two of us, We can make it if we try, Just the two of us

(Just the two of us) Just the two of us

Building castles in the sky, Just the two of us, You and I

We look for love, no time for tears, Wasted water's all that is

And it don't make no flowers grow

Good things might come to those who wait

Not for those who wait too late, We gotta go for all we know

**Just the two of us, We can make it if we try
Building them castles in the sky, Just the two of us, You and I
I hear the crystal raindrops fall, On the window down the hall
And it becomes the morning dew, And darling when the morning comes
And I see the morning sun, I wanna be the one with you.**